KUTSU

RICK JOYNER

JATKOA MENESTYSKIRJALLE "PETOS, TAISTELU, VOITTO"

Kutsu jatkaa **PETOS, TAISTELU, VOITTO** -kirjassa esiteltyä sanomaa, joka haastoi kristityt kaikkialla maailmassa elämään heille uskotun totuuden mukaan. Kutsu on kutsu elämään, se on kutsu Jumalan Pojan ennen näkemättömässä kirkkaudessa elämiseen, kutsu uhrautumaan ja tekemään kaikkensa evankeliumin hyväksi. Pimeys tulee pian väistymään, ja Herramme päivä tulee kohta koittamaan. Nyt on aika nousta ajassamme olevaa pimeyttä vastaan sitä suuremman ja pian saapuvan Valkeuden tähden.
Sillä kuten kirjoitettu on:

> *"Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että Minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat. Ja myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he ennustavat."*
> (Apostolien teot 2:17-18)

Nämä 'viimeiset päivät' ovat nyt käsillä. Tämä on unien, näkyjen ja profetioiden aikaa nuorille ja vanhoille, pojille ja tyttärille. Entisajan pyhät kaipasivat nähdä näitä päiviä, joita meillä on etuoikeus elää. Tämä kirja kutsuu tarttumaan uudenlaiseen mahdollisuuteen ja elämään kutsumme arvoista elämää...

ITÄTUULI
kustannus

ISBN 951-97528-6-2

Itatuuli-Kustannus
Lapinlahdenk, 12 B 30
00180 Helsinki
Finland, EUROPE

Tämä kirja on omistettu työntekijöille MorningStar-kustantamossa ja palvelutyössä. Olette omistautuneet elämään ja toimimaan erinomaisesti, olemaan lahjomattoman rehellisiä ja palvelemaan uhrautuvasti evankeliumin tähden. Tämä kaikki on minulle suurena innoittajana ja se kantaa iankaikkista hedelmää.

KUTSU

Englanninkielisestä alkuteoksesta
The Call
suomentanut Anuliina Santry

Copyright©1999 by Rick Joyner
All rights reserved. Kaikki oikeudet pidätetään.

Alkuperäinen kustantaja
MorningStar Publications
635-K Pressley Road,
Charlotte, NC 28217, USA
+(704) 522 8111; Fax +(704) 522 -7212

Suomalainen kustantaja:
Itätuuli-Kustannus
PL 174, 24101 SALO
(02) 733 7336
(02) 733 7335 fax
ituuli@nic.fi

Kannen suunnittelu: Bill Santry

Tekstinvalmistus: Yngve Nylund

Kirjapaino: Saarijärven Offset Oy, 11/2000

ISBN 951-97528-6-2

Sisällysluettelo

Johdanto 6

Kirkkaus 17

Kaksi todistajaa 23

Elämän tie 39

Totuus ja elämä 47

Ovi 57

Vankila 63

Nuori apostoli 71

Valo 79

Vapaus 85

Armeija 95

Kaupunki 107

Elämän sanat 117

Manna 129

Kutsu 137

Palvo Hengessä 141

Synti 147

JOHDANTO

Tämä on toinen osa ***"Petos, Taistelu, Voitto"*** -kirjaan. Vaikka ***"Kutsu"*** alkaa siitä, mihin ensimmäinen osa loppuu, on kuitenkin mahdollista lukea tämä kirja lukematta ensimmäistä osaa, ja silti pääpiirteittäin ymmärtää sen sanoma. Osa tekstistä voi kuitenkin tuntua hajanaiselta, jos et ole vielä lukenut ***"Petos, Taistelu, Voitto"*** -kirjaa. Koska tämä on yhtenäinen hengellinen kertomus, ensimmäisessä osassa on käsitelty perusteita, joille myös toinen osa rakentuu.

Kuten selitin ***"Petos, Taistelu, Voitto"*** -kirjan esipuheessa, nämä kirjat ovat "profeetallisten kokemusten" tuotteita. Minua on monta kertaa neuvottu kirjoittamaan ne kuvitteellisina vertauskuvina, jotta useammat ihmiset vastaanottaisivat ne. Tämä voi olla totta, mutta päämääräni ei ole saada kirjoilleni lisää lukijoita, vaan yksinkertaisesti pysyä uskollisena sanomille, jotka minulle on uskottu ja välittää ne niin tarkasti kuin kykenen. Jos väittäisin, että nämä ovat minun oman luovuuteni tulosta, se olisi sekä epärehellistä että loukkaavaa Totuuden Henkeä kohtaan.

Koska ***"Petos, Taistelu, Voitto"*** on vastaanotettu laajalti eri kristillisissä kirkkokunnissa ja liikkeissä, ja se on saanut erityisen suosion konservatiivisten evankelikaalisten parissa, haluan perusteellisemmin selvittää, mitä tarkoitan "profeetallisilla kokemuksilla", miten vastaanotin ne, ja mikä on näiden myös meidän aikanamme tapahtuvien kokemusten raamatullinen perusta.

Raamatulliset profeetalliset kokemukset ovat luonnoltaan hyvin moninaisia, ja niin olivat myös ne kokemukset, jotka vastaanotin ja jotka on tuotu julki tässä sarjassa. Jotkut sain unissa, toiset näyissä, ja osan Raamatun "hurmokseksi" kutsumassa tilassa. Unilla, näyillä

ja hurmostiloilla on raamatulliset perinteet, ja ne kaikki ovat Jumalan vakiinnuttamia tapoja puhua kansalleen. Tällaisten kokemusten määrä on lisääntynyt niin paljon kristittyjen keskuudessa nykypäivinä, että jotkut pitävät sitä Pietarin Helluntaipäivänä siteeraaman profeetta Joelin profetian täyttymyksenä.

> " Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan Henkeni kaikkiin ihmisiin. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaiset näkevät näkyjä ja vanhukset ennusunia. Näin teen: palvelijoihini ja palvelijattariini minä vuodatan Henkeni niinä päivinä, ja he profetoivat." (Apt 2:17-18 RK 92)

Kuten tämä jae julistaa, profeetalliset ilmestykset näkyjen, unien ja profetioiden kautta tulevat olemaan yleisiä viimeisinä päivinä. Koska kristityille annetut ilmestykset lisääntyvät niin huomattavasti tänä aikana, on ymmärrettävää, miksi niitä pidetään merkkinä lopunajasta.

Oikean erottaminen väärästä

Jeesus myös varoitti, että viimeisinä aikoina tulisi olemaan monia **"vääriä profeettoja" (Matt. 24:24).** He tulevat lisääntymään, kuten Herra opetti: aina, kun Hän kylvää hyvää siementä, vihollinen tulee ja kylvää lustetta samaan peltoon (Matt. 12:24-30). Lusteet näyttävät vehnältä, ja voivat jopa maistuakin siltä, mutta ovat vahingollisia. Saatana yrittää heti väärentää sitä, mitä Jumala on tekemässä saadakseen aikaan hämmennystä ja, jos mahdollista, harhauttaakseen jopa valitut. Saatana ei kuitenkaan pystyisi tekemään tätä Jumalan sallimatta. Ilmeisesti Herra haluaa meidän oppivan erottamaan toden väärästä, ja sallii toden olla väärän koeteltavana, jotta totuus kirkastuisi.

Väärien profeettojen yleistymisen ei tulisi hämmästyttää meitä, vaan ennemminkin rohkaista meitä etsimään todellisuutta vielä määrätietoisemmin. Jos emme halua olla väärän petettävinä, ratkaisu ei ole kaikkien profetioiden hylkääminen, vaan paremminkin sen tunteminen, mikä on totta. Tulevina aikoina ne, jotka eivät kykene erotta-

maan todellisia profetioita, tulevat olemaan alttiina valheelle. Jos Jumala istuttaa jotakin, se tapahtuu siksi, että tulemme tarvitsemaan sitä.

Jos emme kylvä peltoa, vaan laiminlyömme sen hoidon, rikkaruohot tulevat olemaan ainoa satomme. Ne, jotka eivät ota vastaan sitä, mitä Jumala tekee tänään, tulevat korjaamaan vain sitä, mikä kasvaa villinä.

Alusta lähtien Herra on ollut sitoutunut antamaan ihmiskunnalle mahdollisuuden valita toden ja väärän, hyvän ja pahan välillä. Siksi Hän laittoi hyvän- ja pahantiedon puun paratiisiin yhdessä elämän puun kanssa. Hän ei laittanut tiedon puuta sinne saadakseen meidät lankeamaan, vaan ennemminkin antaakseen meille mahdollisuuden osoittaa kuuliaisuuttamme ja rakkauttamme Häntä kohtaan. Sydämestä tuleva todellinen kuuliaisuus ei ole mahdollista ilman vapautta olla tottelematon.

Yhtä lailla todelliset opettajat ja todellinen oppi tulevat aina olemaan väärien opettajien ja oppien varjostamina, samoin kuin todelliset profeetat ja todelliset profetiat. Herra sallii vihollisen kylvää lustetta vehnän sekaan, jotta Hän voisi koetella sydämemme. Ne, jotka rakastavat totuutta, pystyvät näkemään sen, mikä on totta, ja ne, jotka ovat puhtaita sydämiltään pystyvät näkemään sen, mikä on puhdasta.

Se, että Herra varoittaa meitä lopunaikojen vääristä profeetoista osoittaa, että lopunaikoina tulee olemaan myös todellisia profeettoja; muutenhan Hän olisi vain todennut, että lopunaikoina kaikki profeetat tulevat olemaan vääriä. Jotkut kyllä uskovat, että lopunaikoina kaikki profeetat tulevat olemaan valheellisia, mutta tämä johtaa ristiriitaan Joelin kirjan profetian kanssa, jonka mukaan viimeisinä päivinä Jumala tulee vuodattamaan Henkensä ja antamaan näkyjä, unia ja profetioita (Joel 2:28-29).

On vaarallista olla avoin profeetallisille ilmestyksille, kuten unille, näyille ja profetioille. Olemme kuitenkin suuremmassa vaarassa, jos emme ole avoimia niille. Ilmestyksiä ei ole annettu meille ajanvietteeksi, vaan tarvitsemme niitä tässä ajassa, jossa elämme. Kuten Jeesus julisti,

"Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri. Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen. Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä; ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie heidät ulos. Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä. Mutta vierasta ne eivät seuraa, koska eivät tunne vierasten ääntä." (Joh. 10:1-5)

Herran lampaat tuntevat Hänen äänensä. He eivät ole tuntemattomien petettävinä, koska he tuntevat Hänen äänensä niin hyvin, että voivat erottaa sen muista äänistä. Jo aikojen alusta profetiat ovat olleet eräs Jumalan käyttämistä tavoista puhua kansalleen. Koska tiedämme, että Jumala ei koskaan muutu, ja koska Raamattu on niin selkeä Hänen kansalleen antamiensa näkyjen, unien ja profetioiden suhteen, meille on ehdottoman tärkeää erottaa Hänen antamansa ilmestykset vihollisen antamista ja osata tulkita niitä oikein. Oikean tulkinnan jälkeen meillä tulisi olla viisautta profetioiden soveltamiseen.

Profetian tarkoitus

Profetia on annettu rohkaisuksi, mutta se on annettu myös rakentamaan. Suuri osa elämästäni ja palvelutyöstäni on rakentunut täyttyneille profetioille. Melkein jokainen merkittävä osa palvelutyöstämme, myös se, mihin paikkoihin menen palvelemaan ja puhumaan, on ennustettu edeltäkäsin profetioiden kautta. En harkitse jonkin tekemistä tai jonnekin palvelemaan menemistä, ennen kuin Herra on puhunut siitä minulle etukäteen. Myös Jeesus teki näin. Hän ei vastannut inhimillisiin tarpeisiin: Hän teki vain sitä, mitä Hän näki Isän tekevän. Meillä ei ole aikaa mennä paikkoihin tai aloittaa asioita, joihin Jumala ei meitä johda. Uskon, että antautumisemme kuulemaan Herraa ennen kuin teemme asioita, antaa meille mahdollisuuden olla hedelmällisiä niiden voimavarojen ja sen ajan puitteissa, jotka meille on uskottu.

Tiedän henkilöitä, jotka ovat menestyksellisesti rakentaneet palvelutyön tai seurakunnan profeetallisten sanomien perusteella. Tiedän myös muita, jotka ovat haaksirikkoutuneet tai kärsineet vakavia kurssista poikkeamisia, koska eivät tienneet miten profetiaa tulisi arvioida. Monet näistä ongelmista johtuvat siitä, että vaikka he vastaanottivat aidon ilmestyksen Herralta, he tulkitsivat tai sovelsivat sitä väärin. Ehkä tämä kuulostaa jonkun korvissa liian monimutkaiselta, mutta se on selvästi Raamatun asettama malli, ja poikkeaminen terveestä raamatullisesta viisaudesta profeetallisten ilmestysten suhteen käy meille kalliiksi.

Jeesus sanoo Matteuksen evankeliumissa (22:29): **"Te eksytte, koska ette tunne kirjoituksia ja Jumalan voimaa."** Tänä päivänä monet tekevät virheitä, koska he tuntevat kirjoitukset, mutta eivät Jumalan voimaa. Ne, jotka tuntevat Hänen voimansa tekevät usein erehdyksiä, koska he eivät tunne kirjoituksia, niin kuin heidän tulisi. Jos haluamme välttyä erehdysten tekemiseltä, meidän tulisi tuntea sekä kirjoitukset että Jumalan voima. Profetioita ei ole koskaan tarkoitettu korvaamaan Raamattua, ja Raamattua ei ole koskaan tarkoitettu korvaamaan profetioita.

Olen viettänyt paljon aikaa joidenkin suuria palvelumuotoja johtavien vanhoillisten evankelikaalisten parissa, joille Jumala on alkanut puhua unien, näkyjen ja profetioiden kautta. Monissa tapauksissa Hän alkoi näin tehdä, vaikka se olikin johtajien teologian vastaista. Tästä on tullut niin yleistä, että olen alkanut ihmetellä, onko enää ollenkaan jäljellä vanhoillisia evankelikaalisia johtajia, joita Jumala ei näin käsittelisi. MorningStar-kustantamoon tulee melkein jatkuvana virtana avunpyyntöjä niiltä, jotka haluavat ymmärtää, mitä heille on tapahtumassa. Vanhoilliset evankelikaaliset eivät ehkä vielä ole huomanneet, että profeetalliset ihmiset tarvitsevat heidän apuaan aivan yhtä paljon, kuin he tarvitsevat niiden apua, joilla on kokemusta profetian lahjoista. Kirjoituksia tuntevien ja Jumalan voimaa tuntevien välille täytyy syntyä yhteys, jotta seurakunta saavuttaisi sen täysi-ikäisyyden, johon se on kutsuttu. Tämä onkin nyt tapahtumassa valtavalla vauhdilla.

Olen tutkinut Raamattua varmistaakseni, että kokemuksissani esille tulevat opetukset ovat raamatullisia, ja olen varma että ne ovat.

Myönnän kyllä, että jotkut niistä saivat minut itsenikin näkemään joitakin raamatunkohtia aivan uudella tavalla. Kuitenkin uskon, että tämä on yhdenmukaista tällaisten profeetallisten ilmestyksien tarkoituksen kanssa. *Profetiaa ei tulisi käyttää opin rakentamiseen.* Tähän tarkoitukseen meille on annettu Raamattu ja uskon, että Raamatun oppi on täydellinen ja että siihen ei tulisi lisätä mitään. Kuitenkin Raamatussa itsessäänkin on monia esimerkkejä profeetallisista kokemuksista, joita on annettu eri henkilöille valaisemaan Kirjoituksia.

Uuden testamentin puolella hyvä esimerkki tästä on Pietarin vaipuminen hurmioon, mikä johti hänet matkalle Korneliuksen taloon ja sitä kautta uskon oven avaamiseen pakanoille. Tämä kokemus ja sen hedelmä tekivät seurakunnalle selväksi, että Herra oli tarkoittanut evankeliumin saarnattavaksi myös pakanoille. Tämä ei luonut uutta oppia, vaan valaisi Kirjoituksia ja mitä Herra itse oli heidän keskellään ollessaan heille opettanut, mutta minkä he nähtävästi olivat unohtaneet.

Monet näissä kahdessa kirjassa olevat kokemukset tekivät saman minulle. Ne muistuttivat minua jatkuvasti omasta opetuksestani ja siitä, mitä olin oppinut muilta, mutta mitä olin parhaimmillaankin toteuttanut omassa elämässäni vain pinnallisesti. Tällä tavalla nämä profeetalliset kokemukset olivat minulle jatkuva haaste, jotka toivat välttämätöntä ojennusta, jopa tuomiota, omaan elämääni ja opetukseeni. Koska nämä kokemukset annettiin minulle, otin ne henkilökohtaisesti enkä oleta, että samat ojennukset ovat tarpeen kaikille. Kuitenkin uskon, että monet, ehkä jopa suurin osa niistä on yleisesti sovellettavissa aikamme seurakuntaan.

Tässä kirjassa on monia usein toistuvia aiheita. Ne eivät ole vain toistettuja toteamuksia, vaan jotkut näistä aiheista otetaan esille eri näkökulmista tai niiden sanamuoto on erilainen eri tilanteissa. Ymmärrän, että tämä on voinut olla tarpeen oman hidasjärkisyyteni vuoksi, aivan niin kuin Herran täytyi toistaa itseään Pietarille yhä uudestaan. Ymmärrän myös, että toistaminen ei ole hyvää kirjallista tyyliä, mutta tyyli ei ole tässä päämääräni. Joka kerta kun asia toistetaan, sen jääminen mieleen on todennäköisempää. Siksi olen yrittänyt toistaa kaiken aivan, niin kuin se toistettiin minulle.

Profeetalliset kokemukset

Ymmärrän myös, miten näiden joidenkin ilmestysten luonne voi aiheuttaa teologisia ongelmia. Eräs näistä saattaa olla se, miten tapasin monia Vanhan ja Uuden testamentin sekä kirkkohistoriamme kannalta tärkeitä, jo kuolleita, henkilöitä, ja miten keskustelin heidän kanssaan. Tälle on kyllä raamatullisia esikuvia, esimerkiksi kun Jeesus puhui Moosekselle ja Eliaalle. Vaikka Elia oli viety taivaaseen ilman kuolemaa, Mooses oli kuollut. Toinen esimerkki löytyy Ilmestyskirjasta, kun apostoli Johannes polvistui palvomaan enkeliä. Enkeli nuhteli Johannesta sanoen, että hän oli veljiensä kanssapalvelija aivan kuten Johanneskin (Ilmestyskirja 22:9). Monet tulkitsevat tämän tarkoittavan, että tämä oli eräs Herran luo menneistä pyhistä.

Tästä huolimatta ymmärrän, että joillekin tämä voi vielä olla ongelma, ja siksi annan vielä yhden selityksen. Profeetallisten kokemusten ja itse tekemisen välillä on ero. Esimerkiksi, kun Hesekiel otettiin Hengessä ja vietiin Jerusalemiin, on ilmeistä, että häntä ei viety itse fyysiseen Jerusalemiin, vaikka näky tuntui hänestä hyvin todelta. Monet asioista, jotka hän koki, eivät tosiasiassa tapahtuneet, vaan tarkoituksena oli välittää viesti pakkosiirtolaisille.

Samalla tavoin, vaikka jotkut näistä kokemuksista ja henkilöistä tuntuivat minulle hyvin todellisilta, asetan hyvin kyseenalaiseksi sen, puhuinko todella ihmisten kanssa taivaassa. Uskon, että nämä olivat profeetallisia kokemuksia, jotka oli tarkoitettu välittämään sanoma. En tiedä, olivatko taivaassa näkemäni paikat todellisia paikkoja, vai näyttivätkö ne vain todellisilta sanoman välittämisen vuoksi. Kuitenkin olen avoin ajatukselle, että näin todellisia paikkoja ja tapasin todellisia ihmisiä. En näe tämän vaihtoehdon ja Raamatun välillä mitään ristiriitaa, vaikka ymmärrän että jotkut voivat vastustaa ajatusta. Mutta aivan niin kuin Aabelin veri puhuu, vaikka hän on kuollut, näiden raamatullisten henkilöiden elämä sisältää epäilemättä sanomia, joita ymmärsin näiden kokemusteni kautta paljon paremmin.

Kokemusten ajallinen kesto on yksi syy, miksi taivun uskomaan, että nämä olivat luultavasti profeetallisia kokemuksia ja etten keskustellut todellisten ihmisten kanssa. Monet ihmiset voivat esimerkiksi

nähdä niin todentuntuisia unia, että heti herättyään he voivat lyhyen aikaa kokea unen totena. Kuitenkin jopa kaikkein todentuntuisimmat unet alkavat haihtua muutaman tunnin jälkeen ja ne voidaan unohtaa. Todelliset kokemukset eivät ole tällaisia. Minulla on ollut todellisia kohtaamisia Herran ja enkelien kanssa, ja ne ovat minulle vieläkin yhtä eläviä, kuin tapahtuessaan vuosia sitten. Minulla on ollut monia unia ja näkyjä Herrasta ja Hänen enkeleistään, mutta nämä ovat haihtuneet hyvin nopeasti. Muutamaa tapausta lukuun ottamatta näissä kirjoissa kuvaillut kokemukset haihtuivat kuten ilmestykset, eivätkä kestäneet kuten todelliset kohtaamiset.

Juuri tämän vuoksi yritin kirjoittaa kokemukset muistiin heti niiden tapahduttua niin nopeasti kuin suinkin. Joissakin tapauksissa en voinut tätä tehdä. Sitten kun olisin kyennyt kirjoittamaan kokemuksistani, olin jo alkanut unohtaa niitä osittain. Tunsin Pyhän Hengen auttavan minua palauttamaan asioita mieleeni, mutta mitä enemmän aikaa kului kokemuksen ja kirjoittamisen välillä, sitä enemmän olin huolissani siitä, välitinkö ne aivan tarkasti kokemallani tavalla. Olin tietoinen omista lempiopetuksistani tai ennakkoasenteistani, jotka helposti pystyivät hiipimään tekstiini, ja vaikka todellakin yritin estää tätä tapahtumasta, en voi kieltää mahdollisuutta, että näin on joskus voinut päästä tapahtumaan. Tämän vuoksi jatkuva rukoukseni tämän kirjan osalta on ollut, että Pyhä Henki johtaisi minua sen kirjoittamisessa sekä kaikkia niitä, jotka sen lukevat. Pyhä Henki annettiin meille johtamaan meitä koko totuuteen ja Jeesuksen luo. Rukoilen, että sinä voisit erottaa sen, mikä on totta ja Jeesuksesta, ja että voisit pitää kiinni siitä ja jättää huomiotta sen, mikä ei ole Hänestä.

Raamatun erehtymättömyys

Monin paikoin yritin kirjoittaa Herran sanat sanatarkasti niin kuin ne puhuttiin minulle, mutta silti tämä ei ole Raamattu, enkä usko, että millekään profeetalliselle kokemukselle on tarkoitus antaa samaa painoarvoa kuin Kirjoituksille. Kuitenkin profetia on hyvin tärkeä seurakunnalle, eihän meitä muuten olisi Kirjoituksissa kehotettu: **"Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää saamaan hengellisiä lahjoja,**

mutta varsinkin profetoimisen lahjaa" (I Kor. 14:1). Meille sanotaan myös: **"Mutta profetoiva puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi. Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa." (I Kor. 14:3-4)** Raamatussa ei kertaakaan sanota, että profetia olisi opin opettamista varten – tähän tarkoitukseen meillä on Kirjoitukset. Siellä ei kertaakaan sanota profetian olevan erehtymätön, minkä vuoksi meidän juuri tulee aina koetella profetia. Kuitenkin profetia rakentaa. Koska profetia on Pyhän Hengen lahja, meidän tulee kohdella sitä pyhänä, kuten kaikkea Häneltä saamaamme. Mutta koska se välittyy ihmisten kautta, sitä ei tule pitää erehtymättömänä.

Raamatun kirjoitukset alkuperäisessä muodossaan ovat erehtymättömiä. Ne ovat totuuden kallio ja puhdas ilmestys Jumalasta ja Hänen teistään, ja niille me voimme rakentaa elämämme ja olla varmoja elämämme ikuisesta perustuksesta. Profetian näen enemmänkin kuin Herran erämaassa tarjoamana mannana. Se on Herrasta ja vahvistaa meitä jokapäiväisessä vaelluksessamme, mutta jos yritämme pitää sitä kauemmin, kuin on tarkoitus, se pilaantuu.

Raamattu on pysyvä ja se on annettu meille, jotta voimme rakentaa elämämme totuuden varaan. Profetia on sitä vastoin annettu meille rakennukseksi ja rohkaisuksi ja pitämään meidät päivittäin Herran tahdossa. Jokaisen suhteen laatu määräytyy viestinnän mukaan ja mikä tahansa suhde, jossa ei pidetä jatkuvaa yhteyttä osapuolten välillä, on kuoleva suhde. Profetia auttaa meitä pitämään jokapäiväisen suhteemme Herraan tuoreena, ja tämän vuoksi uskon Kirjoitusten rohkaisevan meitä etsimään **erityisesti** tätä lahjaa.

Olen etsinyt profetian lahjaa monien vuosien ajan. Tein tätä kuuliaisuudesta Raamatun kehotuksia kohtaan, koska rakastan profeetallisia lahjoja. Rakastan profeetallisia kokemuksia, vaikka suurin osa niistä on ollut minulle tärkeitä nuhteluja. Tästä huolimatta olen rukoillut viisautta ja viisaudensanojen saamista enemmän, kuin mitään muita lahjoja. Luulen, että tämän vuoksi Herra ilmestyy minulle melkein aina näissä kokemuksissa Viisauden henkilöitymänä. Uskon myös, että todella viisas henkilö rakastaa nuhteluja, sillä **"kurittava**

nuhde on elämän tie" (Snl. 6:23). Jokaisessa näistä kokemuksista olen vastaanottanut syvälle käyvää ja tarpeellista ojennusta elämääni.

Tässä kirjassa on myös joitakin hyvin perustavanlaatuisia suunnankorjauksia seurakunnalle yleisesti. Lukuun ottamatta niitä seurakuntia, joista olen henkilökohtaisesti vastuussa, yritän olla näkemättä ongelmia, jotka vaivaavat koko Kristuksen ruumista. Seurakunta on Herran morsian, ja olen hyvin tarkka, etten millään tavoin ota vapauksia nuhdella sitä. Kuten Paavali selvitti korinttolaisille, meillä on omia vastuualueitamme ja meidän tulisi pysyä niiden rajoissa.

Minun ei tulisi ojentaa jonkun muun lapsia, mutta ystävänä voin puhua lasten vanhemmille ja toivoa, että myös he kokevat samaa vapautta kertoa minulle asioista, joista lapsiani tulisi nuhdella. Tässä kirjassa kerrotuissa kokemuksissa Herra näytti minulle joitakin kauhistuttavia katastrofeja, joihin seurakunta on menossa, jos emme tee joitakin perussuunnanmuutoksia. Katson, että minulla itselläkin on näitä ongelmia, joten jos minulta kysytään, mitä meidän tulisi tehdä, voin vain vastata, että myös minä yritän selvittää asioita. Etsin lisää ilmestystietoa, suurempaa ymmärrystä tulkintaan ja viisautta soveltaa kaikkea tätä oikein.

Rohkaisen sinua uudestaan pitämään mielessäsi, että vaikka profeetalliset kokemukseni näitä sanomia vastaanottaessani olivat hyvin todellisia silloin, kun ne tapahtuivat, ne tuntuivat hyvin epätodellisilta vain muutaman tunnin jälkeen. Tämä oli joskus ongelma yrittäessäni tallentaa niitä. Yritin kirjoittaa ne parhaani mukaan niin uskollisesti kuin kykenin, mutta en suinkaan väitä, että kokemukset olisi kirjoitettu sanatarkasti niin kuin ne tapahtuivat. Kuitenkin, vaikka olisin unohtanut joitakin yksityiskohtia tai sanamuoto olisi ollut hieman toisenlainen, sanoma on silti tosi, se on Herralta, ja aika on lähellä.

Rick Joyner
Marraskuu 1998

Luku I

Kirkkaus

Seisoin katsoen ovea, josta minun tuli astua sisään seuraavaksi. Se oli karu ja luotaantyöntävä. Käännyin katsomaan vielä kerran Suuren Tuomion Salia, ja olin haltioissani sen kirkkaudesta ja laajuudesta. En halunnut lähteä, vaikka oman sydämeni pahuus paljastui jatkuvasti. Vaikka prosessi oli tuskallinen, se oli myös niin vapauttava, etten halunnut sen loppuvan. Itseasiassa janosin yhä enemmän tuomiota.

"Ja sinä tulet saamaan enemmän", Viisaus huomautti, tuntien ajatukseni. *"Se, mitä olet löytänyt täältä, tulee seuraamaan mukanasi. Sinun ei kuitenkaan tarvitse tulla tänne muuttuaksesi. Ristin voima on riittävä muuttamaan sinut. Sitä, mitä olet kokenut täällä, voit kokea joka päivä. Pyhä Henki lähetettiin osoittamaan sinulle synti, johtamaan sinut totuuteen ja todistamaan Minusta. Hän on sinun kanssasi. Sinun tulee oppia tuntemaan Pyhä Henki paremmin."*

"Monet uskovat Pyhään Henkeen, mutta vain harvat antavat Hänelle tilaa elämässään. Kun tämän ajan loppu lähenee, tämä tulee muuttumaan. Pyhä Henki tulee liikkumaan maan päällä, niin kuin Hän liikkui alussa. Hän ottaa pois kaaoksen ja hämmennyksen, joka on lisääntymässä maan päällä, ja Hän tuo esiin kirkkaan uuden luomuksen sen keskelle. Olet astumassa aikaan, jolloin Hän tekee jatkuvasti ihmeitä ja koko maailma tulee hämmästelemään Hänen töitään."

"Hän tulee tekemään kaiken tämän Minun kansani kautta. Kun Pyhä Henki liikkuu, Jumalan pojat ja tyttäret tulevat profetoimaan. Vanhimmasta nuorimpaan asti he tulevat uneksimaan unia ja näkemään näkyjä. Tekoja, joita minä tein, ja jopa vielä suurempia tekoja tulevat he tekemään Minun nimessäni, jotta Minä tulisin kirkastetuksi maan päällä. Koko luomakunta huokaa ja odottaa synnytystuskissaan, mitä Pyhä Henki tulee tekemään."

"Se, mitä tulet löytämään oven toiselta puolen, auttaa sinua valmistautumaan tulevaan. Minä olen Pelastaja, mutta Minä olen myös Tuomari. Olen pian aikeissa ilmaista itseni maailmalle Vanhurskaana Tuomarina. Mutta ensin Minun tulee paljastaa tuomioni omalle huonekunnalleni. Kansani oppii pian tuntemaan, mitä on olla yhteydessä Pyhän Hengen kanssa. Sen jälkeen he tulevat tuntemaan Hänen voimansa tuomita synnistä. He tulevat myös tuntemaan, että Hän tulee aina johtamaan heidät totuuteen, joka tekee heidät vapaiksi. Tämä on totuus, joka todistaa Minusta. Kun Minun kansani on oppinut tuntemaan Minut Jumalana, jonka nimi on "MINÄ OLEN", Minä tulen käyttämään heitä todistamaan Minusta."

"Minä olen Tuomari, mutta sinun on parempi tuomita itse itseäsi, jotta Minun ei tarvitse tuomita sinua. Siitä huolimatta Minun tuomioni tullaan palauttamaan kansalleni. Tulen tuomitsemaan oman huonekuntani ensimmäisenä. Tämän jälkeen tulen tuomitsemaan koko maailman."

Viisauden kirkkaus jätti varjoonsa kaiken muun ympärilläni. En ollut koskaan nähnyt sellaista kirkkautta ympärilläni, en edes täällä. Se lisääntyi, kun Hän puhui tuomioistaan. Tästä tiesin, että oli mahdollista nähdä enemmän Hänen kirkkauttaan, jos oppi tuntemaan Hänet Tuomarina. Aloin tuntea itseni niin pieneksi ja mitättömäksi Hänen läsnäolossaan, että minun oli vaikea keskittyä kuuntelemaan, mitä Hän sanoi. Juuri kun ajattelin, että Hänen kirkkautensa valtaisi minut kokonaan, Hän ojentui ja kosketti otsaani, hellästi, mutta voimakkaasti. Hänen tehtyään tämän, ajatukseni muuttuivat selkeiksi ja pystyin jälleen keskittymään.

"Aloit katsoa itseesi. Se tulee aina tuomaan hämmennystä ja saa aikaan sen, että sinun on vaikeampi kuulla Minun ääneni. Joka kerta

kun koet kosketukseni, sinun mielesi selkeytyy. Joka kerta tuntiessasi Minun läsnäoloni, tiedä, että olen tullut koskettamaan sinua, jotta näkisit ja kuulisit Minut. Sinun tulee oppia viipymään läsnäolossani tulematta itsetietoiseksi ja itsekeskeiseksi. Nämä saavat sinut kääntymään pois Minussa olevasta totuudesta valheeseen, joka on syntiin langenneessa luonnossasi."

"Monet ihmiset lankeavat eteeni Henkeni koskettaessa heitä. Mutta kaatumisen aika on ohi. Sinun tulee oppia seisomaan, kun Minun Henkeni liikkuu. Jos et seiso Henkeni liikkuessa, Hän ei voi käyttää sinua. Pakanoiden tulisi langeta edessäni, mutta Minun kansani tulee seistä, jotta voin käyttää heitä."

Väärässä nöyryydessä piilevä ylpeys

Kuulin Herran äänessä ärtymystä, kun Hän sanoi tämän. Koin, että se oli samanlaista ärtymystä, kuin Hänellä tuntui olevan opetuslapsiaan kohtaan evankeliumeissa. Ymmärsin heti, että Hän tuli yleensä vihaiseksi, kun he alkoivat katsoa omia puutteitaan ja virheitään.

"Herra, olen pahoillani," minä puolustauduin, "mutta sinun läsnäolosi on niin ylitsevuotavaa. Kuinka voin olla tuntematta itseäni pieneksi, kun olen sinua niin lähellä kuin nyt?"

"Sinä olet vähäinen, mutta sinun tulee oppia viipymään läsnäolossani katsomatta itseesi. Et voi kuulla Minua tai puhua puolestani, jos katsot itseesi. Tulet aina olemaan riittämätön. Tulet aina olemaan arvoton tekemään sitä, mitä olen kutsunut sinut tekemään, mutta sinun riittävyytesi tai arvollisuutesi ei ole koskaan se, joka saa Minut käyttämään sinua. Sinun ei pidä katsoa riittämättömyyttäsi, vaan Minun riittävyyttäni. Sinun täytyy lopettaa omaan arvottomuuteesi katsominen ja katsoa Minun vanhurskauteeni. Kun sinua käytetään, se johtuu siitä, kuka Minä olen, ei siitä, kuka sinä olet."

"Tunsit vihastukseni, kun aloit katsoa itseesi. Sellaista vihastusta tunsin Moosesta kohtaan, kun hän alkoi valittaa, kuinka riittämätön hän oli. Se vain paljastaa sen, että katsot enemmän itseesi kuin Minuun, ja tämä on suurin syy, miksi voin käyttää kansastani vain harvoja siihen, mitä haluan tehdä. Tämä vääränlainen nöyryys on itse

asiassa se ylpeyden muoto, joka aiheutti ihmisen lankeemuksen. Aadam ja Eeva alkoivat tuntea itsensä riittämättömiksi, ja he luulivat, että heidän olisi tarvinnut olla enemmän, kuin mitä Minä olin luonut heidät olemaan. He ryhtyivät itse tekemään itsestään sitä, mitä heidän olisi pitänyt olla. Sinä et voi koskaan tehdä itsestäsi sitä, mitä sinun tulee olla, vaan sinun tulee luottaa siihen, että Minä teen sinusta sen, joka sinun tulee olla."

Vaikka en ollut koskaan ajatellut, että väärällä nöyryydellä ja ihmisen syntiinlankeemuksella olisi yhteys, tiesin, että tämä oli monelle suuri kompastuskivi, joka esti heitä olemasta käyttökelpoisia Herralle. Olin opettanut tästä monta kertaa. Nyt ollessani Hänen läsnäolossaan oma valheellinen nöyryyteni paljastui, ja se näytti jopa pahemmalta, kuin olin koskaan kenessäkään toisessa nähnyt. Tällainen ylpeyden muoto oli vastenmielinen ja ymmärsin, miksi se sai Herran vihastuksen syttymään.

Hänen läsnäolossaan kaikki, mitä me olemme, paljastuu ja kaikesta siitä tuomiosta huolimatta, mitä olin juuri käynyt läpi, minussa oli vielä joitakin kaikkein perustavanlaatuisimpia vikoja, jotka estivät minua tuntemasta ja palvelemasta Häntä kutsumukseni mukaisesti. Niin järkyttävää kuin tämä olikin, en halunnut enää viipyä itsessäni, vaan käänsin katseeni Häneen, ja janosin nähdä Hänen kirkkauttaan niin paljon, kuin kykenin Hänen ollessaan vielä kanssani tällä tavoin. Heti raskasmielisyyteni vaihtui hurmioksi. Polveni tahtoivat notkistua, mutta olin päättänyt seisoa niin kauan kuin pystyin.

Pian tämän jälkeen heräsin. Seuraavien päivien aikana tunsin voiman virtaavan minussa ja se sai kaiken näyttämään säteilevältä. Rakastin kaikkea, mitä näin. Ovenkahva näytti käsittämättömän ihanalta. Vanhat talot ja autot olivat minusta niin kauniita, että harmittelin, etten ollut taiteilija, jotta olisin voinut vangita niiden kauneuden ja jalouden. Tuntui kuin puut ja eläimet olisivat olleet hyvin erityisiä henkilökohtaisia ystäviäni. Jokainen ihminen, jonka näin, oli kuin kirjasto täynnä ilmestyksiä ja tarkoitusta, ja olin todella kiitollinen iankaikkisuudesta, joka antaisi minulle mahdollisuuden tutustua heihin kaikkiin. En voinut olla katsomatta mitään näkemättä sen ylevyyttä, ja minun oli vaikea uskoa, että vaikka olin elänyt elämästäni

jo niin suuren osan, minulta oli silti jäänyt huomaamatta niin paljon asioita.

En kuitenkaan tiennyt, mitä tehdä kaikilla näillä kauttani virtaavilla ihanilla tunteilla ja ilmestyksillä. Tiesin, että jos en oppinut käyttämään niitä hyvään, ne tulisivat haihtumaan, mikä tapahtuikin vain muutaman päivän jälkeen. Tuntui kuin elämän tarkoitus olisi valunut pois käsistäni ja tiesin, että minun oli löydettävä se uudestaan. Olin kokenut jotakin paljon ihanampaa, kuin mikään huume, ja olin riippuvainen siitä. Tämä oli tulos Hänen kirkkautensa näkemisestä, ja minun piti saada nähdä sitä enemmän. Janosin sitä, että saisin oppia viipymään Hänen läsnäolossaan ja antaa Hänen elämänsä virrata kauttani voidakseni koskettaa muita ihmisiä. Minun täytyi pysyä Pyhässä Hengessä ja antaa Hänen käyttää minua. Tämä oli kutsuni.

Luku II

Kaksi todistajaa

Monien päivien ajan olin ollut syvästi masentunut. Kaikki näytti kovin synkältä. Jo ihmisäänien kuuleminen ärsytti minua, ja minua suututti kaikki, mikä keskeytti sen, mitä olin tekemässä. Ajattelin kaikista ihmisistä pahinta, ja minun täytyi taistella pimeitä ajatuksia vastaan, joita heitä kohtaan nousi. Tunsin luiskahtaneeni helvettiin ja luisuin sinne yhä syvemmälle päivittäin. Lopulta huusin Herran puoleen ja löysin itseni melkein heti oven edestä, Viisauden vierestä.

"Herra, olen pahoillani. Näyttää siltä, että luisuin läsnäolostasi suoraa päätä helvettiin."

"Maailma on vielä pahan vallassa", Hän vastasi, *"ja sinä kuljet helvetin reunamilla päivittäin. Tämän kaiken keskellä on kuitenkin elämän tie. Elämän tien kummallakin puolella on syvät ojat, joten sinun tulee pysyä kaidalla tiellä."*

"Minä putosin ojaan, enkä päässyt ylös."

"Kukaan ei voi päästä näistä ojista omin voimin pois. Oman tiesi kulkeminen johtaa sinut niihin, ja oman tiesi kulkeminen ei sinua koskaan saa niistä ylös. Kun putoat, älä tuhlaa aikaasi siihen, että yrität ymmärtää kaiken, koska silloin vajoat vain syvemmälle liejuun. Kutsu vain apua. Minä olen Paimenesi ja autan sinua aina, kun pyydät Minua."

"Herra, en halua haaskata aikaani siihen, että yritän ymmärtää kai-

ken, mutta haluaisin tietää, miksi vajosin niin syvälle ja niin nopeasti. Mikä sai minut poikkeamaan Elämän tieltä ja joutumaan ojaan? Sinä olet Viisaus ja tiedän, että on viisautta kysyä."

"On viisautta tietää, milloin pyytää ymmärrystä ja milloin vain apua. Nyt osoitat viisautta pyytämällä ymmärrystä. Vain silloin, kun olet Minun läsnäolossani, sinä voit ymmärtää. Sinun ymmärryksesi on aina kieroutunut, kun olet masentunut, etkä koskaan tule näkemään totuutta tarkasti siinä tilassa. Masennus on valhe, joka syntyy katsoessasi maailmaa omasta näkökulmastasi. Totuus tulee maailman näkemisestä Minun silmieni kautta paikalta, jossa Minä istun Isän oikealla puolella. Ne, jotka viipyvät Minun läsnäolossani, sanovat kuten kerubit Jesajan kuudennessa luvussa: 'Kaikki maa on täynnä Hänen kunniaansa.'"

Muistin, miten olin vasta uskoon tulleena lukenut tämän jakeen ja ajatellut, että kerubien oli täytynyt olla petettyjä. En voinut ymmärtää, miten he pystyivät sanomaan *"Kaikki maa on täynnä Hänen kunniaansa"*, kun koko maailma tuntui olevan täynnä sotia, sairauksia, lasten hyväksikäyttöä, petollisuutta ja kaikkea pahaa joka puolella. Herra puhui minulle eräänä päivänä ja sanoi: *"Syy siihen, miksi kerubit sanovat, että kaikki maa on täynnä Minun kunniaani, on se, että he ovat Minun läsnäolossani. Kun olet Minun läsnäolossani, et näe muuta kuin kunniaa."*

"Herra, muistan sinun opettaneen sen minulle, mutta en ole elänyt sen mukaan kovin hyvin. Olen viettänyt niin paljon aikaa elämästäni katsomalla asioita synkältä puolelta. Varmaankin olen istunut suurimman osan elämääni Elämän tietä reunustavalla ojanpenkalla kuin kulkenut itse tiellä."

"Se on totta", Herra vastasi. *"Aina silloin tällöin nouset ja otat muutamia askeleita, mutta sitten luisut ojaan tien vierellä. Kuitenkin olet päässyt vähän eteenpäin, mutta nyt on aika pysyä tiellä. Sinulla ei ole aikaa haaskattavaksi ojien pohjilla."*

Herran hyvyys ja kärsivällisyys tuntuivat ylitsevuotavilta, kun Hän jatkoi.

"Mikä sai sinut joutumaan ojaan tällä kertaa?", Hän aloitti.

Pienen miettimisen jälkeen pystyin näkemään, että olin alkanut kes-

kittyä paljoin enemmän tunteen ylläpitämiseen, kuin sen Antajaan tutustumiseen.

"Käänsin silmäni pois sinusta", tunnustin.

"Tiedän, että se tuntuu hyvin yksinkertaiselta, mutta se oli ainoa asia, minkä teit. Vain siirtämällä katseesi pois Minusta saat jo itsesi luisumaan pois Elämän tieltä. Kun viivyt Minussa, et näe muuta kuin kunniaa. Tämä ei tarkoita, ettet näkisi ristiriitoja, hämmennystä, pimeyttä ja valhetta, mikä on maailmassa, mutta kun näet niitä, näet aina myös Minun vastaukseni näihin ongelmiin. Kun pysyt Minussa, tulet aina näkemään, kuinka totuus voittaa valheellisuuden ja saat nähdä tavan, miten Minun valtakuntani saapuu."

"Herra, kun olen luonasi, tämä kaikki on minulle todellisempaa kuin mikään, mitä olen kokenut maan päällä. Mutta ollessani maan päällä tämä tuntuu epätodelliselta unelta. Tiedän kuitenkin, että tämä on todellista todellisuutta ja maanpäällinen on hetkellistä. Tiedän myös, että jos tämä paikka olisi minulle todellisempi maan päällä, voisin paremmin kulkea Sinun viisaudessasi ja pysyä Elämän tiellä. Olet sanonut, että aina on viisasta pyytää. Pyydän Sinua tekemään tämän Hengen alueen minulle todellisemmaksi maan päällä ollessani. Siten kykenen paremmin kulkemaan Sinun teitäsi. Pyydän Sinua myös auttamaan minua välittämään tämän todellisuuden muille. Pimeys on tulossa suureksi maan päällä ja vain harvoilla on näky. Pyydän Sinua antamaan meille enemmän voimaasi. Auta meitä näkemään enemmän kunniaasi ja auta meitä tuntemaan todellinen tuomio, joka tulee Sinun läsnäolostasi."

"Kun alat elää siitä, mitä näet sydämesi silmin, tulet kulkemaan Minun kanssani ja näkemään kunniani. Sydämesi silmät ovat ikkuna Hengen alueelle. Sydämesi silmien kautta voit tulla Armon Istuimen eteen milloin tahansa. Jos tulet luokseni, Minusta tulee sinulle todellisempi. Minä myös uskon sinulle suuremman voiman."

Kun Hän puhui, minun oli pakko kääntyä ja katsoa suurta joukkoa kuninkaita, prinssejä, Herran ystäviä ja palvelijoita, jotka kaikki seisoivat Tuomion Salissa. Kaiken siellä tapahtuneen ihmeellisyys ja kunnia oli niin valtavaa, että olisin tyytynyt jäämään sinne ikuisesti. Olin uudestaan hämmästynyt ajatuksesta, että tämä oli vain taivaan

alkua. Mutta kaikista ihmeistä huolimatta, todellinen taivaan ihme oli Herran läsnäolo. Täällä taivaan alussa Hän oli Viisaus ja Hän oli Tuomari.

"Herra", minä kysyin, "täällä Sinä olet sekä Viisaus että Tuomari, mutta kuinka Sinut tunnetaan taivaan muilla tasoilla?"

"MINÄ OLEN Viisaus ja MINÄ OLEN Tuomari jokaisella tasolla, mutta MINÄ OLEN myös paljon enemmän. Koska sinä kysyit, Minä tulen näyttämään sinulle, kuka MINÄ OLEN. Sinä olet vain alkuaskeleissa Minun tuntemisessani Viisautena ja Tuomarina. Aikanaan tulet näkemään enemmän Minusta, mutta sinun tulee ensin oppia enemmän tuomioistani."

Ensimmäinen todistaja

"Jumalan tuomiot ovat ensimmäinen askel taivaalliselle tasolle", sanoi ääni, jota en ollut kuullut aiemmin. "Kun Tuomion Päivä tulee, Kuningas tulee olemaan tunnettu kaikille ja Hänen tuomionsa ymmärretään. Tämän jälkeen maa tullaan vapauttamaan. Sinä pyysit Hänen tuomioitaan omaan elämääsi, nyt ala pyytää niitä koko maailmaan."

Käännyin katsomaan, kuka oli puhunut. Hän oli suuri kooltaan ja loistoltaan, mutta silti hieman vähäisempi kuin muut, jotka olin tavannut Tuomion Salissa. Luulin, että Hän oli enkeli, mutta sitten hän sanoi:

"Olen Loot. Sinut on valittu elämään vaikeina aikoina, aivan niin kuin minutkin oli valittu. Kuten Aabraham eli ja esirukoili Sodoman puolesta, sinunkin tulee tehdä samoin. Aikoina, jolloin suuri turmeltuneisuus on päästetty irti maan päälle, suuret uskon miehet ja naiset tulevat nousemaan. Aabrahamin tavoin sinun tulee käyttää uskoasi esirukouksessa pahojen puolesta, ja sinun tulee myös todistaa Jumalan tuomioista, jotka ovat tulossa maan päälle. Herra ei voi sietää ihmiskunnan kasvavaa pahuutta enää kauan. Minä olin vaiti ja monet hukkuivat. Sinun ei tulisi olla kaltaiseni, sinä et voi olla vaiti."

"Kerro enemmän. Miten varoitan heitä?", minä kysyin.

"Kuvittelin olevani varoitus heille vain olemalla erilainen. Erilai-

sena oleminen ei ole tarpeeksi! Pyhän Hengen voima osoittaa synti synniksi vapautetaan puhutun sanan kautta. Se, minkä Herra teki Sodomalle, Hän tarkoitti esimerkiksi, jotta muita ei tarvitsisi tuhota samalla tavoin. Sinä voit varoittaa niitä, jotka ovat päätymässä tuhoon kertomalla minun tarinani. Nyt maailmassa on paljon kaupunkeja, joiden pahuutta Hän ei enää kauan kestä. Jos ne, jotka tuntevat Herran, eivät nouse, monia Sodoman kaltaisia tulee olemaan hyvin pian."

"Tuomion Päivä on tulossa. Koko luomakunta tulee silloin tuntemaan Hänen tuomioidensa viisauden, mutta sinun ei tule odottaa sitä päivää. Sinun tulee etsiä Hänen tuomioitaan päivittäin ja sinun tulee tehdä ne myös tunnetuiksi maan päällä. Jos Hänen kansansa vaeltaa Hänen tuomioissaan, monet maan päällä tulevat tuntemaan ne ennen Tuomion Päivää. Tällä tavoin useammat pelastuvat. Hänen tahtonsa on, että kukaan ei hukkuisi ja ettei kukaan Hänen kansastaan kärsisi tappiota sinä päivänä."

"Ihmiset maan päällä ovat sokeita. He eivät näe, jos pelkästään yrität olla todistaja. Tuomion sanoma täytyy tuoda julki *sanoin.* Pyhä Henki antaa voitelun sanoille, mutta ne täytyy puhua, ennen kuin Hän voi antaa niille voitelun."

"Vanhurskaus ja oikeus ovat Hänen valtaistuimensa perusta. Hänen kansansa on tullut osittain tuntemaan Hänen vanhurskauttaan, mutta harvat tuntevat Hänen tuomionsa. Hänen valtaistuimensa on Hänen huoneessaan, siksi tuomion tulee alkaa Hänen omasta huonekunnastaan."

"Sinun tulee elää totuudesta, jonka olet täällä oppinut, ja sinun tulee opettaa sitä. Hänen tuomionsa ovat tulossa. Jos Hänen kansansa vaeltaa Hänen tuomioissaan ennen Tuomion Päivää, se päivä tulee olemaan heille kunniakas. Jos he eivät elä niiden mukaan, myös he tulevat tuntemaan murheen, jonka maailma tulee kohta kokemaan. Hänen tuomionsa eivät olisi oikeat, jos ne eivät olisi samat kaikille. Sinun ja muiden kautta Hän pyytää hartaasti kansaansa tuomitsemaan itsensä, ettei heitä tuomittaisi. Sen jälkeen sinun tulee pyytää maailmaa tekemään samoin."

Loot ohjasi katseeni oveen, jonka edessä seisoin. Se näytti vieläkin synkältä ja vastenmieliseltä, aivan niin kuin opit Jumalan tuomioista,

minä ajattelin. Meitä ympäröivä Herran kirkkaus sai sen näyttämään vieläkin kurjemmalta. Tiesin nyt kuitenkin, kuinka ihana Hänen tuomionsa todella on. Olin oppinut, että melkein jokainen ovi, jonka kautta Hän meitä johtaa, näyttää ensin synkältä, mutta muuttuu sitten loistavaksi. Näyttää melkein siltä, että mitä kurjemman näköinen ovi, sitä suurempi sen toisella puolella oleva kirkkaus on. Pelkkä Hänen oviensa läpi kulkeminen vaatii uskoa, mutta ne johtavat aina suurempaan kunniaan.

Loot jatkoi ajatusrataani. Olin jo huomannut, että täällä ajatukset olivat kaikille yhteisiä.

"Tämän oven kautta tulet kokemaan enemmän Hänen kunniaansa. Hänen kunniansa ei ole vain se säteily, jota näet Hänen ympärillään tai tässä paikassa, se ei ole myöskään vain ne tunteet, joita koit kun olit Hänen läsnäolossaan. Hänen kunniansa tulee ilmi myös Hänen tuomioidensa kautta. Tämä ei ole ainoa tapa, miten Hänen kunniansa tulee julki, mutta sinut on kutsuttu nyt ymmärtämään tämä. Oven kautta opit uuden tavan nähdä Hänen kunniansa. Näkemällä Hänen kunniansa Hänen kansansa muuttuu. Nyt Hän on aikeissa näyttää kunniansa. Ihmisten nähdessä Hänen kunniansa he tulevat riemuitsemaan kaikista Hänen teistään, jopa Hänen tuomioissaan."

Toinen todistaja

Tämän jälkeen puhui toinen ääni: "Minä myös vahvistan tämän totuuden. Jumalan tuomio on paljastumassa maailmalle. Mutta kuitenkin 'Käyköön armo oikeudesta'. Herra aina asettaa armonsa tuomion edelle. Jos varoitat ihmisiä, että Hänen tuomionsa ovat lähellä, Hänen armonsa tulee pelastamaan monia."

En tunnistanut puhujaa, joka oli toinen kookas ja arvokkaan tuntuinen mies, jolla oli korkeaan arvoon viittaava loisto yllään.

"Olen Joona," hän sanoi. "Kun opit ymmärtämään Herran tuomiot, opit ymmärtämään Hänen tiensä. Et kuitenkaan aina tule olemaan samaa mieltä Hänen kanssaan tuomioista, vaikka ne ymmärtäisitkin. Ymmärtäminen on tarpeellista, mutta se ei vielä riitä. Herra haluaa, että olet myös samaa mieltä Hänen kanssaan."

"Sinä olet usein pyytänyt Herran läsnäoloa kulkemaan kanssasi. Se

on viisautta. Olin profeetta ja tunsin Hänet, mutta silti yritin paeta Hänen läsnäoloaan. Se oli suuri tyhmyys, mutta ei ehkä kuitenkaan niin typerää kuin luulet. Olin oppinut tuntemaan sen kuluttavan tulen, joka tulee Hänen läsnäolostaan. Olin oppinut myös tuntemaan sen vastuun, joka tulee Hänen lähellään olosta. Hänen läheisyydessään kaikki puu, heinä ja sänki palavat. Jos lähestyt Häntä piilotellen syntiä sydämessäsi, se vie sinut hulluuteen, kuten monet ovat aikojen kuluessa oppineet. En yrittänyt paeta Herran tahtoa niin paljon, kuin yritin paeta Hänen läsnäoloaan."

"Kun anot Hänen läsnäolonsa todellisuutta, anot sitä todellisuutta, jonka olet nähnyt täällä olevan kanssasi. Taivas on todellinen kotisi ja sinulle on luonnollista janota tänne. Hän on kuitenkin Pyhä Jumala, ja jos kuljet Hänen lähellään, sinun tulee myös olla pyhä. Mitä lähemmäksi menet, sitä kuolettavampi voi kätketty synti olla."

"Ymmärrän tämän", vastasin. "Siksi pyysin Herran tuomioita omaan elämääni."

"Nyt minun täytyy kysyä sinulta tätä", Joona jatkoi. "Aiotko etsiä Häntä? Aiotko tulla Hänen luokseen?"

"Tietysti", sanoin. "Janoan Hänen läsnäoloaan enemmän kuin mitään muuta. Ei ole mitään suurempaa kuin olla Hänen läsnäolossaan. Tiedän, että monet minun syistäni olla Hänen kanssaan ovat itsekkäitä, mutta Hänen kanssaan oleminen auttaa minua vapautumaan sellaisesta itsekkyydestä. Haluan olla Hänen kanssaan. Haluan tulla Hänen luokseen."

"Haluatko?", Joona jatkoi. "Tähän mennessä olet ollut tyhmempi kuin minä. Sinä voit mennä rohkeasti Hänen armoistuimensa eteen milloin tahansa mihin tarpeeseen tahansa, mutta teet sen harvoin. Hänen läsnäolonsa janoaminen ei ole tarpeeksi. Sinun täytyy tulla Hänen luokseen. Kun lähestyt Häntä, Hän lähestyy sinua. Miksi et halua tehdä sitä? Olet aina niin lähellä Häntä kuin *sinä* haluat olla."

"Monet ovat oppineet Hänen teistään ja seuraavat niitä, mutta he eivät mene Hänen luokseen. Aikana, johon pian astut, he tulevat jättämään Hänen tiensä, koska He eivät menneet Hänen luokseen. Olet nauranut minun tyhmyydelleni, mikä oli suuri, mutta sinun on vielä suurempi kuin minun. Minä en kuitenkaan naura sinun tyhmyydellesi

- minä suren puolestasi. Pelastajasi suree puolestasi; Hän rukoilee puolestasi jatkuvasti. Kun Hän suree, koko taivas suree. Minä suren, koska tiedän kuinka järjetön Hänen kansansa on. Tiedän sen, koska olen samankaltainen ja samalla tavalla kuin minä, seurakunta juoksee Tarsiiseen, koska se haluaa enemmän hieroa kauppaa maailman kanssa, kuin tulla Hänen kirkkautensa valtaistuimen eteen. Samanaikaisesti Jumalan tuomioitten miekka leijuu maan yllä. Suren seurakunnan puolesta, koska tunnen teidät niin hyvin."

"Olen syyllinen", tunnustin. "Mitä voimme tehdä?"

"Suuria myrskyjä on tulossa maan päälle", Joona jatkoi. "Minä nukuin myrskyn aikana laivassa, jolla pakenin Herraa. Seurakunta nukkuu myös. Olin Jumalan profeetta, mutta pakanoiden täytyi herättää minut. Samoin on seurakunnan laita. Näinä aikoina pakanoilla on enemmän arvostelukykyä kuin seurakunnalla. He tietävät, milloin seurakunta on menossa väärään suuntaan ja alkavat ravistella seurakuntaa yrittäen saada sen hereille, jotta te alkaisitte huutaa Herran puoleen."

"Pian maailman johtajat heittävät teidät yli laidan, aivan niin kuin ne miehet tekivät minulle siinä laivassa, jossa olin. He eivät anna teidän jatkaa kulkuanne siihen suuntaan, johon olette matkalla. Tämä on Jumalan armoa teitä kohtaan. Sen jälkeen Hän tulee kurittamaan teitä merestä nousevalla suurella pedolla. Se tulee nielemään teidät joksikin aikaa, mutta sitten se oksentaa teidät ulos. Tämän jälkeen te tulette saarnaamaan Hänen sanomaansa."

"Eikö ole mitään muuta keinoa?", kysyin.

"Kyllä, on toinen keino", Joona vastasi, "vaikka tämä on jo osittain tapahtunut ja on tapahtumassa. Jotkut ovat jo pedon vatsassa. Joitakin ollaan heittämässä yli laidan, ja jotkut vielä nukkuvat. Mutta melkein kaikki ovat olleet laivassa, joka on menossa väärään suuntaan ja joka pyrkii hieromaan kauppoja maailman kanssa. Voit kuitenkin tuomita itsesi, jotta Hänen ei tarvitse tuomita sinua. Jos herätät itsesi, teet parannuksen ja menet suuntaan, johon Hän sinut lähettää, peto ei tule sinua nielemään."

"Onko tämä sama peto, johon viitataan Ilmestyskirjan kolmannessatoista luvussa?", kysyin.

"Kyllä, se on sama. Kuten näet tästä luvusta, peto tulee käymään

sotaa pyhien kanssa ja se tulee voittamaan heidät. Tämä tulee tapahtumaan kaikille, jotka eivät tee parannusta. Mutta ne, jotka ensimmäinen peto nielee, oksennetaan ulos ennen, kuin toinen peto saapuu, se peto, joka nousee esiin maasta. Sinulla tulee kuitenkin olemaan paljon helpompaa, jos teet parannuksen. Se on paljon parempaa, kuin tulla pedon nielemäksi."

"Aivan kuten Lootin tarina on varoitus niille, jotka ovat antautuneet turmeltuneisuuteen, minun tarinani on varoitus niille, jotka ovat Herran profeettana, nimittäin seurakunta. Seurakunta on juoksemassa pois Herran läsnäolosta. Se juoksee erilaisiin aktiviteetteihin Herran läsnäolon etsimisen sijaan. Voit kutsua aktiviteettiasi 'palvelutyöksi', mutta tosiasiassa se on Herran läsnäolosta pois juoksemista. Kuten sanoin, seurakunta on menossa Tarsiiseen, jotta se saisi tehdä kauppoja maailman kanssa ja etsiä meren aarteita, samalla kun harvat etsivät todellisia aarteita – aarteita taivaasta."

"Maailman kanssa kaupan tekemisen synti on kietonut seurakunnan, aivan niin kuin kaislat kietoutuivat minun päähäni, kun olin kalan vatsassa. Kaislat, elämän huolet, ovat kietoneet itsensä seurakunnan mielen ympärille. Minulta kesti kolme päivää kääntyä Herran puoleen, koska olin niin sidoksissa. Kristityiltä se tulee viemään kauemmin. Heidän mielensä ovat niin sidoksissa maailmaan, ja monet ovat vajonneet niin syvälle, että heillä ei ole toivoa päästä vapaaksi. Sinun tulee kääntyä Herran puoleen, eikä Hänestä poispäin. Hän voi avata *minkälaiset sidokset* tahansa ja nostaa sinut syvimmistäkin syvyyksistä. Älä juokse *pois* Hänen luotaan! Juokse Hänen *luokseen*!"

Sitten Loot lisäsi, "Muista armoa, jota Herra tunsi Niiniveä kohtaan. Hänellä oli armoa, koska Joona saarnasi. Hän ei elänyt heidän keskuudessaan ja yrittänyt olla todistaja, Hän saarnasi Jumalan sanaa. Voima on Sanassa. Ei ole niin syvää pimeyttä, etteikö Hänen Sanansa voisi sitä lävistää. Monet tulevat tekemään parannuksen ja pelastuvat, jos menet niiden luo, joiden luo Herra sinut lähettää ja annat heille Hänen varoituksensa."

Joona jatkoi, "Kun eksyt pois Herran armosta ja synti kietoo sinut, sinun on vaikeaa tulla Hänen luokseen. Tällaisissa tapauksissa sinun tulee aina juosta Herran luo, ei pois Hänen luotaan. Astuessasi tästä

ovesta sisään astut aikaan, jolloin Herran voima ja kunnia vapautetaan tavalla, jota Hän ei ole tehnyt kuin aikojen alussa. Koko taivas on odottanut asioita, joita sinä tulet kohta näkemään. Se tulee olemaan myös suurinta pimeyden aikaa. Et voi astua kirkkauteen tai pimeyteen ilman Hänen armoaan. Et voi kulkea Hänen teillään tulematta Hänen luokseen päivittäin. Sinun ei tule vain etsiä Hänen läsnäoloaan, vaan sinun tulee pysyä siinä päivittäin."

"Ne, jotka ovat yrittäneet seurata Häntä vain etsimällä Häntä kerran viikossa seurakunnassa, samalla kun he lopun aikaa viikosta etsivät maailmaa, tulevat pian luopumaan. Ne, jotka huutavat Hänen puoleensa ajatellen, että Hän on heidän palvelijansa, tulevat myös luopumaan. Hän on kaiken Herra ja kaikki tulevat tämän pian tuntemaan! Ensin Hänen oman kansansa tulee oppia tämä, joten tuomiot alkavat Hänen omasta huoneestaan."

"On ylimielistä kääntyä Herran puoleen vain silloin, kun tarvitsee jotakin. Sinun tulisi kysyä Häneltä, mitä Hän haluaa, ei kertoa, mitä sinä haluat. Monilla niistä, joilla on vähän uskoa, on myös paljon ylimielisyyttä, raja näiden kahden välillä voi olla hyvin ohut. Kun Jumalan tuomiot tulevat Hänen huonekuntaansa, Hänen kansansa oppii eron uskon ja ylimielisyyden välillä. Ne, jotka yrittävät tehdä Hänen työtään ilman Häntä, tulevat luopumaan. Monilla on uskoa Herraan, mutta he tuntevat Hänet kaukaa. He tekevät suuria töitä Hänen nimessään, mutta Hän ei tunne heitä. Ne, jotka ovat tunteneet Hänet vain kaukaa, tulevat pian suremaan tyhmyyttään."

"Jumala ei ole olemassa Hänen huonekuntansa tähden – Hänen huonekuntansa on olemassa Hänen vuokseen. Hän on odottanut oman talonsa ovella kärsivällisesti koputtaen ja kutsuen, mutta vain harvat ovat avanneet Hänelle oven. Jotka kuulevat Herran äänen ja avaavat Hänelle, tulevat istumaan Hänen pöydässään. He tulevat myös istumaan Hänen valtaistuimellaan ja he tulevat näkemään maailman niin kuin Hän sen näkee. Ylimielisyys ei voi istua Hänen pöydässään eikä Hänen valtaistuimellaan. Ylimielisyys on ylpeyttä, joka aiheutti ensimmäisen lankeemuksen, ja kaikki se pimeys ja pahuus, jota tullaan niittämään maan päällä, on sen seurausta."

"Kun Saatana näki Jumalan kunnian, hän kääntyi pois ylimielisyy-

den tielle. Saatana asui Hänen läsnäolossaan ja silti kääntyi pois Hänestä. Tämä on suurin vaara niille, jotka näkevät Hänen kunniansa ja tuntevat Hänen läsnäolonsa. Älä tule ylimieliseksi siitä, mitä olet nähnyt. Älä koskaan tule ylpeäksi näyistä, joita olet nähnyt, sillä se tulee aina johtamaan lankeemukseen."

Armollinen tuomio

Kun Joona puhui, jokainen sana oli kuin vasaranisku. Olin kauhistunut synnistäni. En ollut vain häpeissäni siitä, mitä olin ajatellut hänestä, olin vielä enemmän häpeissäni siitä, että olin pilkannut Joonaa samoista asioista, joita itsekin olin tehnyt. Vaikka yritin epätoivoisesti seistä, polveni eivät enää kannatelleet minua ja kaaduin kasvoilleni. Hänen sanansa olivat kuin piiskan lyöntejä, mutta samalla kipu oli tervetullutta. Tiesin, että minun tuli kuulla nämä sanat, enkä halunnut Joonan lopettavan minun opettamistani ennen, kuin kaikki pahuuteni oli paljastettu. Sanojen paljastava voima oli suuri, mutta se oli myös enemmän kuin sitä. Niissä oli voima, joka tuntui tekevän jokaisen puolustelun kauhistuttavaksi. Sanat menivät jokaisen esteen läpi suoraan sydämeeni. Maatessani lattialla minusta tuntui, kuin olisin läpikäynyt leikkausta.

Loot huomautti väliin, "Monet uskovat ovat tehneet Herran läsnäolossa maahan kaatumisesta jotakin pinnallista ja tarkoituksetonta, mutta seurakunta on kohta kaatumassa saman voiman alla, joka sai sinut kaatumaan, nimittäin synnintunnon voiman. Jos kaadut, koska et voi seistä, kaatumisesi johtaa seisomiseen totuuden puolesta."

En kuitenkaan halunnut liikkua. En halunnut tehdä mitään, ennen kuin olin täysin käsittänyt, mitä Joona oli sanonut. En halunnut synnintunnon väistyvän ennen, kuin se oli tehnyt tehtävänsä. He näyttivät ymmärtävän tämän, koska oli hetken hiljaisuus ja sitten Loot jatkoi.

"Joonalla oli suurin voitelu saarnaamiseen, mitä vielä koskaan on ihmiselle annettu. Ilman ihmeitä tai merkkejä hänen saarnatessaan eräs kaikkien aikojen pahimmista kaupungeista teki parannuksen. Jos Joona olisi saarnannut Sodomassa, se olisi vieläkin pystyssä. Joonan saarnaamisen voima on merkki. Kun hän heräsi ja kala oksensi hänet

ulos, hänellä oli tämä voima. Tämä saarnaamisen voima tullaan antamaan seurakunnalle viimeisinä päivinä. Tämä on synnin osoittamisen voima, jonka antamista seurakunnalleen Herra odottaa. Kun seurakunta oksennetaan ulos pedon vatsasta, jopa kaikkein syntisin tulee kuuntelemaan seurakunnan sanoja. Tämä on Joonan merkki, joka annetaan seurakunnalle. Niiden sanoilla, jotka kokevat henkiinherääämisen pohjamudista, on valtaa."

Olin vieläkin sanaton. Olin kuitenkin päättänyt juosta Herran luo, enkä pois Hänen luotaan, joten käännyin suoraan Viisauden puoleen.

"Herra, myös minä voin langeta kaiken sen keskellä, mitä on tulossa! Olen syyllinen kaikkiin näihin asioihin. Olen nähnyt sinun kirkkauttasi niin paljon, ja silti jään kiinni niihin ansoihin ja harhateille, jotka pidättelevät minua pääsemästä sinua lähelle. Pyydän, että autat minua. Tarvitsen kipeästi sinun viisauttasi, mutta tarvitsen myös sinun armoasi. Lähetäthän meille armosi ja autat, ennen kuin lähetät tuomion, jonka ansaitsemme. Pyydän ristin armoa."

Viisaus vastasi, *"Sinulle annetaan armoa, koska olet pyytänyt sitä. Annan sinulle enemmän aikaa. Minun armoni sinulle on aika. Käytä tämä aika viisaasti, sillä kohta sitä ei enää ole. Aika on lähellä, jolloin en voi enää viivytellä. Joka päivä, jona viivytän tuomiotani, on armoa. Näe se tällä tavoin ja käytä aikaasi viisaasti.*

"Osoittaisin aina mieluummin armoani kuin tuomiota, mutta loppu on lähellä. Pimeys on kasvamassa ja suurien vaikeuksien aika on tulossa pian. Jos et käytä aikaa, jonka olen sinulle antanut, vaikeudet tulevat hukuttamaan sinut. Jos taas käytät antamani ajan viisaasti, tulet voittamaan ja kestämään. Yksi yhteinen piirre kaikilla niillä, jotka voittivat omana aikanaan on se, että he eivät haaskanneet aikaansa!"

"Armossani annan sinulle tämän varoituksen. Varoita kansaani, että armossani en enää anna heidän pitää armoani ylimielisesti itsestäänselvyytenä. Armoni tähden kuritukseni tulee olemaan heidän yllään. Varoita heitä, etteivät he koveta sydäntään, vaan tekevät parannuksen ja kääntyvät puoleeni."

"On totta, että myös sinä voit langeta. Rakkautesi tulee kylmenemään ja tulet kieltämään minut, jos et kiellä itseäsi ja ota ristiäsi päivittäin. Ne, jotka yrittävät säilyttää oman elämänsä, tulevat sen

kadottamaan, mutta ne, jotka kadottavat elämänsä Minun tähteni, tulevat löytämään todellisen elämän. Se elämä, jonka tulen antamaan kansalleni, tulee olemaan yltäkylläistä, paljon yltäkylläisempää kuin he koskaan ovat edes osanneet pyytää - edes ylimielisyydessäänkään."

"Tuomittuani oman huonekuntani tulen lähettämään tuomioni koko maan päälle. Vanhurskaissa tuomioissani tulen erottamaan oman kansani ja ne, jotka eivät Minua tunne. Tällä hetkellä koko maailma on pahan vallassa. Nyt paha palkitsee vääryyttä ja vastustaa vanhurskautta. Mutta kun Tuomion Päivä saapuu, koko maailma tulee tuntemaan, että Minä palkitsen vanhurskauden ja vastustan ylpeitä."

"Vanhurskaus ja oikeus ovat valtaistuimeni perusta. Oikeudenmukaisuuteni tähden nuhtelen vakavimmin niitä, jotka tuntevat totuuden, mutta eivät elä sen mukaan. Olen tuonut sinut tänne näkemään Minun tuomioni. Olet saanut täällä lisää ymmärrystä, mutta tämä tulee sinulle vielä suuremmaksi tuomioksi, jos et vaella näkemäsi mukaan. Siltä, jolle on annettu paljon, myös vaaditaan paljon. Täällä olet oppinut tuntemaan tuomioitteni armon. Jos annat synnin vielä kietoa sinua, tulet tuntemaan tuomioitteni kovuuden. Monet kansastani yhä rakastavat syntiä. Ne, jotka rakastavat syntiä ja omaa mukavuuttaan ja hyvinvointiaan enemmän kuin Minua, tulevat pian tuntemaan ankaruuteni. He eivät tule kestämään tulevia aikoja."

"Tulen näyttämään ankaruutta ylpeille ja armoa nöyrille. Suurin tekijä, joka on vienyt kansaani sivuraiteille, eivät suinkaan ole olleet vaikeudet, vaan menestys. Jos kansani etsisi Minua myös hyvinä aikoina, voisin antaa heille vielä enemmän Valtakuntani todellisia rikkauksia. Haluaisin sinulla olevan yltäkylläisyyttä kaikissa hyvissä teoissa. Haluaisin sinulle ylitsevuotavaa anteliaisuutta. Minun kansani tulee saamaan maallista rikkautta tulevina aikoina, jopa vaikeiden aikojen keskellä, mutta heidän rikkautensa tulevat olemaan Minulta, ei tämän pahan ajan ruhtinaalta. Jos en voi uskoa sinulle maallisia rikkauksia, kuinka voisin uskoa sinulle tulevan ajan voimia? Sinun tulee oppia etsimään Minua hyvinvoinnin keskellä aivan yhtä paljon, kuin köyhyyden keskellä. Kaikki, minkä sinulle uskon, on silti vielä Minun. Uskon enemmän vain niille, jotka ovat vielä kuuliaisempia."

"Tiedä, että pimeyden ruhtinas antaa myös menestystä. Hän tekee

kansalleni saman tarjouksen kuin Minulle. Hän antaa tämän maailman valtakuntia niille, jotka kumartavat ja palvovat häntä ja palvelevat häntä elämällä hänen tahtonsa mukaan. On olemassa tämän maailman vaurautta ja on Minun valtakuntani vaurautta. Tulevat tuomiot tulevat auttamaan Minun kansaani tuntemaan niiden välisen eron. Ihmiset, jotka ovat hankkineet rikkautensa palvelemalla tämän pahan ajan ruhtinasta ja käyttämällä hänen pahoja teitään, tulevat saamaan rikkautensa myllynkiveksi kaulaansa tulvien tullessa. Totuus tulee pian tuomitsemaan kaiken. Ne, jotka menestyvät Minun avullani, eivät tee kompromisseja rikastuakseen."

"Minun tuomioni alkaa huonekunnastani, jotta oppisitte kuria ja voisitte vaeltaa kuuliaisuudessa. Synnin palkka on kuolema ja vanhurskauden palkka on rauha, ilo, kirkkaus ja kunnia. Kaikki tulevat saamaan arvonsa mukaiset palkat. Tämä ei ole tuomio, tämä on oikeus, joka alkaa omasta huonekunnastani."

Sitten Loot ja Joona sanoivat yhdessä, "'Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta.' Jos aiot oppia tuntemaan Häntä enemmän, tulet tuntemaan näitä kumpaakin enemmän."

Synnintunto oli tulossa ylleni kuin vesiryöppy, mutta se oli elävän veden vesiputous. Se tuntui puhdistavalta ja virvoittavalta, mutta myös hankalalta. Tiesin, että Hänen antamansa ojennus tulisi varjelemaan minua sen läpi, mitä kohtaisin oven toisella puolella. Halusin epätoivoisesti kaiken mahdollisen nuhtelun ennen, kuin astuisin ovesta sisään. Tiesin tulevani tarvitsemaan sitä ja olin oikeassa.

Luku III

Elämän tie

Mietiskelin Lootin ja Joonan kertomia asioita, kun Herra alkoi puhua.

"Pyysit saada tuntea tämän paikan todellisuuden myös maan päällä vaeltaessasi. Asioitten näkeminen Minun tavallani on se todellisuus, jota anoit. Tämä paikka ei ole todellisuus. Todellisuus on siellä, missä Minä olen. Minun läsnäoloni antaa mille tahansa paikalle aidon todellisuuden ja saa kaiken, mitä katsot, näyttämään niin elävältä, koska Minä olen Elämä. Isäni teki Minusta koko luomakunnan elämän sekä taivaassa että maan päällä. Kaikki luomakunnassa on olemassa Minun kauttani ja Minulle, ja ilman Minua ei ole elämää eikä totuutta."

"Minä olen Elämä luomisessa. Minä olen elämä jopa vihollisissani. MINÄ OLEN. Kaikki, mikä on olemassa, on Minun kauttani. MINÄ OLEN Alfa ja Omega; MINÄ OLEN alku ja MINÄ OLEN kaikkien asioitten loppu. Ei ole totuutta tai todellisuutta ilman Minua. Et etsi vain tämän paikan todellisuutta, vaan Minun läsnäoloni todellisuutta. Etsit todellista tietoa Minusta ja tämä tieto antaa elämää. Tämä todellisuus on sinun saatavillasi yhtä hyvin maan päällä kuin täälläkin, mutta sinun ei tule oppia vain etsimään Minua, vaan myös katsomaan Minuun."

"Minä olen Jumalan voima. Olen Hänen kunniansa ilmestys. Minä olen elämä ja Minä olen rakkaus. Olen myös persoona. Rakastan

kansaani ja haluan olla heidän kanssa. Isä rakastaa Minua ja Hän rakastaa myös sinua. Hän rakastaa sinua niin paljon, että Hän antoi Minut sinun pelastumisesi tähden. Me haluamme olla lähellä sinua. Me rakastamme ihmiskuntaa ja Meidän ikuinen asuinsijamme tulee olemaan kanssasi. Viisautta on tuntea Minut, tuntea Isä ja tuntea Meidän rakkautemme. Valo, kirkkaus ja voima, jotka olen vapauttamassa maan päälle, tulevat vapautumaan niiden kautta, jotka ovat tulleet tuntemaan rakkauteni."

"Isäni on uskonut Minulle kaiken voiman. Voin käskeä taivaita ja ne tottelevat Minua, mutta en voi käskeä rakkautta. Esiin käsketty rakkaus ei ole rakkautta lainkaan. Tulee aika, jolloin vaadin kansoilta kuuliaisuutta ja silloin on myöhäistä yrittää todistaa rakkautta Minua kohtaan. Niin kauan, kun en vaadi kuuliaisuutta, luokseni tulevat ne, jotka ovat kuuliaisia rakkaudesta Minuun ja totuuteen. Nämä ovat niitä, jotka ovat arvollisia hallitsemaan kanssani valtakunnassani. He rakastavat Minua ja palvelevat Minua vainoista ja hyljeksinnästä huolimatta. Sinun täytyy haluta tulla luokseni. Ne, joiden keskuudessa me tulemme asumaan, eivät tule luoksemme käskystä tai vain siksi, että he tuntevat voiman – he tulevat, koska he rakastavat Minua ja Isää."

"Jotka tulevat totuuteen, tulevat, koska he rakastavat Meitä ja haluavat olla Meidän kanssamme. Pimeyden tähden tämä on aidon rakkauden aikaa. Todellinen rakkaus loistaa kirkkaimmin pimeintä pimeyttä vasten. Rakastat Minua eniten silloin, kun katsot sydämelläsi Minuun ja tottelet Minua, vaikka et näe Minua silmilläsi niin kuin nyt. Rakkaus ja palvonta tulevat olemaan suurimmillaan siinä suuressa pimeydessä, joka on maan päälle tulossa. Silloin koko luomakunta saa tietää, että rakkautesi Minua kohtaan on aitoa ja miksi me haluamme asua ihmisten keskellä."

"Ne, jotka tulevat luokseni nyt, jotka joutuvat taistelemaan kaikkia Minua kapinoivia maailman voimia vastaan, tulevat aidosta rakkaudesta Jumalaa kohtaan. He haluavat olla kanssani niin paljon, että vaikka se tuntuu epätodelliselta, vaikka tunnun olevan heille vain epäselvä unikuva, he laittavat kaikkensa alttiiksi siinä toivossa, että uni on totta. Tämä on rakkautta. Tämä on totuuden rakastamista.

Tämä on uskoa, joka miellyttää Isääni. Kaikki tulevat polvistumaan, kun he näkevät voimani ja kirkkauteni, mutta ne, jotka polvistuvat jo nyt nähdessään Minut vain hämärästi uskon silmien kautta, ovat niitä kuuliaisia, jotka rakastavat Minua Hengessä ja totuudessa. Heille Minä tulen pian uskomaan tulevien aikojen voiman ja kirkkauden, jotka ovat paljon voimakkaampia kuin mikään pimeys."

"Samalla kun ajat tulevat pimeämmiksi maan päällä, tulen näyttämään enemmän kunniaani. Sinä tulet tarvitsemaan sitä tulevina aikoina. Muista kuitenkin, että ne, jotka palvelevat Minua silloinkin kun he eivät näe kunniaani, ovat niitä uskollisia ja kuuliaisia, joille uskon voimani. Kuuliaisuus Herran pelon tähden on viisauden alku, mutta viisauden täyttymys on olla kuuliainen rakkaudesta Jumalaan. Silloin tulet näkemään voiman ja kunnian."

"Sinä et olet täällä uskollisuutesi tähden. Jopa nöyryys, joka sai sinut rukoilemaan tuomioitani, oli lahja. Sinä olet täällä, koska olet viestinviejä. Koska olen kutsunut sinut tähän tarkoitukseen, annoin sinulle viisautta pyytää saada tuntea tuomioni. Sinun on viisasta pysyä uskollisena sille, mitä näet täällä, mutta suurinta viisautta sinulle on tulla luokseni päivittäin. Mitä enemmän tulet luokseni, sitä todellisemmaksi sinulle tulen. Minä voin tulla sinulle yhtä todelliseksi maan päällä, kuin olen sinulle täällä nyt. Vaellat totuudessa, kun opit tuntemaan Minun läsnäoloni todellisuuden."

MINÄ OLEN

"Nyt näet Minut Tuomion Herrana. Sinun tulee nähdä Minut myös Sapatin Herrana. MINÄ OLEN kumpaakin. Sinun tulee tuntea Minut Sotajoukkojen Herrana ja nähdä armeijani, mutta sinun tulee myös nähdä Minut Rauhan Ruhtinaana. MINÄ OLEN Juudan Leijona ja MINÄ OLEN myös Karitsa. Viisauteni tunteminen on myös aikani tuntemista. Et vaella viisaudessa, jos julistat Minun olevan Leijona samalla, kun Minä haluan astua esiin Karitsana. Sinun täytyy tietää, milloin seurata Minua Sotajoukkojen Herrana taisteluun ja milloin istua Sapatin Herran kanssa. Sinun täytyy tuntea Minun aikani voidaksesi tehdä tämän, ja aikani voit oppia tuntemaan olemalla Minua lähellä."

"Tuleva tuomio niille, jotka huutavat puoleeni etsimättä Minua, tulee olemaan se, että he yhä enemmän erehtyvät ajoituksestani. He tulevat olemaan väärässä paikassa tekemässä vääriä asioita ja jopa saarnaamassa väärää sanomaa. He yrittävät niittää silloin, kun on aika kylvää ja kylvää, kun on aika niittää. Tämän vuoksi he eivät kanna hedelmää."

"Nimeni ei ole MINÄ OLIN, se ei ole myöskään MINÄ TULEN OLEMAAN, vaan MINÄ OLEN. Oppiaksesi todella tuntemaan Minut sinun tulee olla tässä hetkessä. Sinä et voi tuntea minua, niin kuin MINÄ OLEN, ellet tule luokseni päivittäin. Et voi tulla tuntemaan minua, niin kuin MINÄ OLEN, ellet viivy Minussa."

"Nyt olet saanut maistaa tuomioitani. Tulet kuitenkin näkemään Minua myös muilla tavoin. Et voi täydellisesti tuntea Minua, niin kuin MINÄ OLEN, ennen kuin elät ikuisuudessa. Täällä eri osat luonteestani sopivat yhteen täydellisesti, mutta sinun on vaikeampi nähdä niitä, kun olet ajan tasolla. Tämä Suuri Sali heijastaa sitä osaa Minusta, jonka maailma tulee pian näkemään. Tämä tulee olemaan tärkeä osa sanomaasi, mutta se ei koskaan tule olemaan kaikki. Yhteen kaupunkiin tulen lähettämään tuomioni, toiseen lähetän armahduksen. Johonkin kansakuntaan lähetän nälänhädän ja toiseen yltäkylläisyyden. Tietääksesi, mitä olen tekemässä, sinun ei tule tuomita näön mukaan, vaan läsnäoloni todellisuuden mukaan."

"Jos tulevina aikoina rakkautesi Minua kohtaan ei kasva, se tulee kylmenemään. MINÄ OLEN elämä. Jos et pysy Minua lähellä, tulet menettämään itsessäsi olevan elämän. MINÄ OLEN valo. Jos et pysy Minua lähellä, sydämesi pimenee."

"Olet tiennyt kaikki nämä asiat mielessäsi ja opettanut niistä. Nyt sinun tulee tietää ne sydämessäsi ja elää niiden mukaan. Elämä lähtee sydämestä, ei mielestä. Minun viisauteni ei ole pelkästään mielessäsi, eikä vain sydämessäsi. Minun viisauteni on mielen ja sydämen täydellinen liitto. Koska ihmisestä tehtiin kuvani kaltainen, hänen mielensä ja sydämensä eivät voi koskaan olla samaa mieltä ilman Minua. Kun mielesi ja sydämesi yhtyvät, voin uskoa sinulle auktoriteettiani. Silloin tulet pyytämään haluamaasi ja tulen vastaamaan sinulle, koska olet liitossa kanssani."

"Olen antanut sinun nähdä tuomioistuimeni ennen tuomiosi määräaikaa, koska olet kutsuttu vaeltamaan niin vaikeana aikana. Nyt rukoukseesi on vastattu. Et ymmärtänyt, että koko sen ajan, kun odotit Minun vastaavan rukoukseesi, Minä vastasin siihen joka päivä kaiken sen kautta, minkä sallin tapahtua elämässäsi."

"On parempi oppia Minun teistäni ja tuomioistani elämänkokemuksen kautta, kuin tällä tavoin. Olen kuitenkin antanut sinulle tämän kokemuksen, koska olet lähetti ja aika on lyhyt. Sinä tiesit jo aikaisemmin kaiken sen, mitä olet oppinut täällä, mutta sinä et elänyt tietosi mukaan. Minä olen antanut sinulle tämän kokemuksen armostani, mutta sinun täytyy valita se, että elät sen mukaan."

"Tulen käyttämään monia viestinviejiä opettamaan kansaani elämään vanhurskaiden tuomioitten mukaan, jottei heidän tarvitse hukkua sitten, kun tuomioni tulevat maan päälle. Sinun tulee kuunnella viestinviejiäni ja totella viivyttelemättä sanoja, jotka tulevat Minulta, sillä aikaa ei ole paljon. Jos pelkästään kuuntelet heitä tottelematta heitä, sinua kohtaa sitä suurempi tuomio. Tämä on vanhurskas tuomio. Jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan."

"Nämä ovat aikoja, jolloin tieto kasvaa. Tieto Minun teistäni on myös kasvamassa kansani keskuudessa. Sinun sukupolvellesi on annettu enemmän ymmärrystä, kuin millekään muulle sukupolvelle, mutta vain harvat elävät ymmärryksensä mukaan. Aika on tullut, jolloin en enää suvaitse niitä, jotka sanovat uskovansa Minuun, mutta eivät tottele Minua. Penseät ollaan siirtämässä pois kansani keskuudesta. Jotka eivät ole Minulle kuuliaisia, eivät usko Minuun aidosti. Elämällään he opettavat kansalleni, että tottelemattomuus on hyväksyttävää."

"Kuten Salomo kirjoitti, 'Milloin pahan teon tuomio ei tule pian, saavat ihmislapset rohkeutta tehdä pahaa'. Tämä on tapahtunut monille Minun omasta kansastani ja heidän rakkautensa on kylmennyt. Tuomioni tulevat nopeammin kuin armo, jotta Minun omani eivät antaisi sydäntään pahalle täysin. He tulevat kohta tietämään, että synnin palkka on kuolema. He eivät voi jatkuvasti pyytää Minua vapauttamaan heidät vaikeuksistaan, kun he yhä rakastavat syntiä. Annan teille vielä vähän aikaa tuomita itsenne, jotta Minun ei tarvitsisi tuomita teitä, mutta aikaa ei ole enää paljon."

"Sinulta tullaan vaatimaan vielä enemmän, koska olet ollut täällä. Annan sinulle enemmän armoa voidaksesi elää oppimasi totuuden mukaan, mutta sinun täytyy tulla Minun armoistuimeni eteen päivittäin hakemaan sitä. Sanon sinulle uudestaan, että se aika on tullut maan päälle, jolloin kukaan ei voi seistä totuudessa tulematta armoistuimeni eteen päivittäin. Kerron sinulle seuraavaa, jotta sinä ja kanssasi olevat eivät voisi vain elää, vaan tulisitte myös nousemaan ja olemaan voittoisia. Luomakunta tulee tuntemaan, että valo on väkevämpi kuin pimeys, kun kansani astuu esiin ja voittaa tulevan pimeyden ajan."

"Maan päälle on istutettu elämää ja kuolemaa, ja elämää ja kuolemaa tullaan niittämään. Minä tulin antamaan sinulle elämän. Paha tulee antamaan kuoleman. Tulevina aikoina kummatkin tullaan näkemään täyteydessään. Siksi tulen antamaan ennennäkemättömän yltäkylläisen elämän niille, jotka ovat Minulle kuuliaisia maan päällä. Tulee olemaan ero Minun kansani ja niiden välillä, jotka palvelevat pahaa. Valitse elämä, jotta eläisit. Valitse elämä olemalla Minulle kuuliainen. Jos valitset Minut ja sinussa oleva valo on Minun totinen valoni, se tulee kirkastumaan kirkastumistaan päivittäin. Tästä tulet tietämään, että kuljet Minun valossani. Siemen, joka on kylvetty hyvään maahan, tulee aina kasvamaan ja lisääntymään: Sinut tunnetaan hedelmästäsi."

Luku IV

Totuus ja elämä

Herran puhuessa Hänen kirkkautensa tuntui kasvavan. Ajoittain se oli niin valtavaa, että luulin sen kuluttavan minut loppuun. Hänen kunniansa poltti, mutta se ei ollut niin kuin tuli; se poltti sisältä ulospäin. Jotenkin tiesin, että minut kuluttaisi joko Hänen kunniansa tai se pahuus, jonka tulisin kohtaamaan oven toiselle puolelle astuttuani. Hänen sanansa lävistivät ja ottivat otteeseensa, mutta tiesin, että kaikkein tärkeintä minulle oli katsella Hänen kunniaansa, joten päätin keskittyä siihen niin kauan kuin pystyin.

Hän näytti aurinkoa kirkkaammalta. En voinut nähdä kaikkia Hänen piirteitään kirkkauden tähden, mutta katsellessani Häntä silmäni tottuivat vähitellen kaikkeen loistoon. Hänen silmänsä olivat kuin tuli, mutta ne eivät olleet punaiset, vaan siniset kuin tulen kuumin osa. Ne olivat pistävät, mutta silti ne olivat äärettömän viehättävät.

Hänen hiuksensa olivat mustat ja ensin luulin niiden säihkyvän tähtiä, mutta sitten huomasin niiden kiiltävän öljystä. Tiesin, että tämä oli yhteyden öljyä, koska olin nähnyt sitä aikaisemmin eräässä näyssä. Tämä öljy säihkyy kuin jalokivet, mutta se on paljon kauniimpaa ja arvokkaampaa kuin mitkään maalliset aarteet. Katsoessani Hänen kasvojaan tunsin öljyn valuvan päälleni, ja se teki Hänen kunniansa tulen aikaansaaman tuskan siedettävämmäksi. Öljy tuntui tuovan rau-

haa ja lepoa, mutta se valui päälleni vain katsoessani Hänen kasvojaan. Kun käänsin katseeni pois Hänen kasvoistaan, se tyrehtyi.

Tunsin, että minun oli aivan kuin pakko katsoa Hänen jalkojaan. Ne olivat myös kuin tulenlieskat, mutta enemmän pronssin tai kullan väriset. Ne olivat kauniit, mutta myös pelottavat, kulkivathan ne kaikista pelätyimpiin taisteluihin. Katsoessani Hänen jalkojaan tunsin sisälläni kuin maanjäristyksen. Tiesin, että Hänen kävellessään kaikki, mikä oli järisytettävissä, tuli järisytetyksi. Kestin sitä vain hetken, sitten minun piti langeta kasvoilleni.

Kun katsoin ylös, näin oven. Nyt se näytti todella luotaantyöntävältä. Mutta samalla tunsin pakottavaa halua mennä sen läpi, ennen kuin valitsisin toisin. Kutsumukseni oli käydä ovesta, ja jos en tekisi sitä, olisin tottelematon. Hänen läsnäolossaan jo ajatuskin tottelemattomuudesta tuntui alhaiselta itsekkyydeltä ja vastenmielisemmältä kuin itse paluu maanpäälliseen taisteluun.

Katsoessani ovea kuulin minulle vieraan äänen alkavan puhua. Käännyin katsomaan, kuka se oli. Fyysisiltä piirteiltään hän oli eräs kaikkein kauneimmista ihmisistä, mitä olin tähän mennessä nähnyt, kuninkaallinen ja voimakas.

"Olen Aabel", hän sanoi. "Auktoriteetti, jonka Herra on antamassa kansalleen, on todellisen yhteyden voitelu. Vaikka maan päällä oli vain kaksi veljestä, emme kyenneet elämään rauhassa keskenämme. Minun ajoistani sinun aikaasi asti ihmiskunta on vaeltanut kasvavassa pimeydessä. Murha tullaan vapauttamaan maan päälle toisin kuin koskaan ennen. Maailmansotannekin olivat vain synnytyspolttoja siihen verrattuna, mitä on tulossa. Mutta muista tämä: Rakkaus on väkevämpi kuin kuolema. Niille, jotka palvelevat Isää, Hän antaa rakkauden, joka voittaa kuolemankin."

"Ole hyvä ja kerro kaikki, mitä sinua on pyydetty kertomaan minulle", sanoin tietäen, että hänellä oli paljon kerrottavaa.

"Vereni huutaa yhä. Jokaisen marttyyrin veri huutaa yhä. Sanomasi tulee elämään, jos uskot siihen elämään, joka sinulla on Jumalassa, enemmän kuin maanpäälliseen elämään. Älä pelkää kuolemaa, niin tulet voittamaan sen. Niillä, jotka eivät pelkää kuolemaa, on suurin sanoma levitettävänään aikana, jolloin kuolema vapautetaan maan päälle."

Ajattelin kaikkia sotia, nälänhätiä ja sairauksia, jotka olivat tulleet maan päälle tällä vuosisadalla. "Miten kuolemaa voidaan tuoda maan päälle enää enempää?", kysyin.

Aabel jatkoi puhettaan vastaamatta kysymykseeni, joten ymmärsin tämän olevan vastauksen. "Veriuhri on jo annettu puolestasi. Luota ristin voimaan, sillä se on suurempi kuin elämä. Kun luotat ristiin, et voi kuolla. Maan päällä oleville on annettu hetkeksi valta viedä maanpäällinen elämäsi, mutta he eivät koskaan voi viedä todellista elämääsi jos olet ottanut vastaan ristin."

"Maan päällä olevien Herran omien välille syntyy suuri yhteys. Tämä tapahtuu, kun Herran tuomiot alkavat tulla maan päälle. Yhteydessä elävät eivät ainoastaan kestä Hänen tuomioitaan, vaan he tulevat myös menestymään niiden tähden. Tällä tavoin Hän tulee käyttämään kansaansa varoittamaan maailmaa. Varoittamisen jälkeen Hän tulee käyttämään kansaansa merkkinä. Koska erimielisyydet ja ristiriidat saavat alkunsa pimeydessä, Herran kansan yhtenäisyys tulee olemaan merkki kaikille nähtäväksi. Hänen opetuslapsensa tunnetaan Hänen rakkaudestaan ja rakkaudessa ei ole pelkoa. Vain todellinen rakkaus voi tuoda todellisen yhteyden. Ne, jotka rakastavat, eivät tule koskaan kukistumaan. Todellinen rakkaus ei kylmene, todellinen rakkaus kasvaa."

Rakkaus vapauttaa elämää

Hyvin paljon Aabelin näköinen mies tuli seisomaan hänen viereensä.

"Olen Aadam", hän sanoi. "Minulle annettiin valta maassa, mutta annoin sen pahalle tottelemalla pahaa. Hän on nyt vallassa meidän sijaamme. Maa annettiin ihmiselle, mutta paha otti sen. Menettämäni valta saatiin takaisin ristillä. Jeesus Kristus on 'viimeinen Aadam' ja Hän tulee pian ottamaan haltuunsa vallan ja hallinnan. Hän tulee hallitsemaan ihmiskunnan kautta, koska Hän antoi maan ihmiskunnalle. Sinun aikakaudellasi elävät tulevat valmistamaan maan Hänelle hallittavaksi."

"Ole hyvä ja kerro enemmän", pyysin, hieman yllättyneenä nähdes-

säni Aadamin, mutta halusin kuulla kaiken, mitä hän sanoi. "Miten voimme valmistaa maata Hänelle?"

"Rakastamalla", hän sanoi. "Teidän tulee rakastaa toinen toistanne. Teidän tulee rakastaa maata ja elämää. Minun syntini vapautti kuoleman, joka nyt virtaa kuin joet maan päällä. Teidän rakkautenne tulee vapauttamaan elämän virrat. Kun pahuus hallitsee, kuolema on elämää voimakkaampi ja kuolema voittaa elämän. Kun vanhurskaus hallitsee, elämä voittaa ja elämä on kuolemaa voimakkaampi. Pian Jumalan Pojan elämä tulee nielemään kuoleman, joka vapautettiin minun tottelemattomuuteni kautta. Teidän ei tule rakastaa vain elämistä, vaan myös *elämää*. Kuolema on vihollisenne. Te olette kutsutut olemaan elämän lähettejä."

"Kun Herran kansa alkaa rakastaa, Hän tulee käyttämään heitä vapauttamaan tuomionsa. Hänen tuomioitaan tulisi haluta. Koko maailma vaikeroi ja on tuskissaan odottaessaan Hänen tuomioitaan, mutta niiden tullessa koko maailma oppii vanhurskauden. Sen, mitä Hän on aikeissa tehdä, Hän tulee viimeisinä päivinä tekemään omiensa kautta, jotka tulevat olemaan kuin Elia. Heidän sanansa tulevat sulkemaan taivaita tai tuomaan sadetta, he tulevat profetoimaan maanjäristyksiä ja nälänhätiä ja ne tulevat toteutumaan, he tulevat myös lopettamaan maanjäristyksiä ja nälänhätiä."

"Kun he vapauttavat armeijoita taivaassa, armeijoita tulee marssimaan maan päällä. Kun he pidättelevät armeijoita, tulee rauha. He tulevat päättämään, missä Hän näyttää armonsa ja missä vihansa. Heillä tulee olemaan tämä auktoriteetti, koska he rakastavat ja ne, jotka rakastavat, ovat yhtä Hänen kanssaan. Se, mitä tulet näkemään tämän oven takana, auttaa sinua valmistautumaan siihen, mitä Herra aikoo tehdä kansansa kautta."

"Tunnen auktoriteetin. Tunnen myös sen vastuun, jonka auktoriteetti tuo. Suuren auktoriteettini tähden olen vastuussa siitä, mitä maailmalle on tapahtunut. Kuitenkin Jumalan armo alkoi suojata minua ja Jumalan suuri lunastus tulee pian nielemään virheeni. Rauha tullaan ottamaan pois maan päältä, mutta sinut on kutsuttu auttamaan sen ennalleen asettamisessa. Rauha on voitolla taivaassa ja sinut on kutsuttu tuomaan taivasta maan päälle. Ne, jotka asuvat Hänen läsnäolossaan, tulevat tuntemaan rauhan ja levittämään rauhaa."

"Maa itse tulee järisemään ja vapisemaan. Ennennäkemättömän vaikeat ajat tulevat liikkumaan maan päällä kuin meren aallot. Ne, jotka tuntevat Hänet, eivät kuitenkaan tule olemaan vaikeuksissa. He tulevat seisomaan meren raivoa vastaan ja sanomaan 'Vaikene, ole hiljaa' ja meret tyyntyvät. Jopa vähäisimmät Hänen pienistään tulevat olemaan kuin rauhan vahvoja linnakkeita, jotka seisovat kaiken keskellä. Hänen kunniansa tullaan ilmoittamaan ensin Hänen kansalleen ja sitten heidän kauttaan. Jopa luomakunta tulee tunnistamaan Hänet kansassaan ja olemaan sille kuuliainen kuten Hänelle."

"Tämä on se auktoriteetti, joka minulla oli ja joka annetaan takaisin ihmiskunnalle. Minä käytin valtaani tekemään paratiisista erämaan. Herra tulee käyttämään valtaansa tekemällä erämaasta taas paratiisin. Tämä on se valta, jonka Hän antaa kansalleen. Minä käytin sitä väärin ja sain aikaan kuoleman. Kun Hänen valtaansa käytetään vanhurskaudessa, se tuo elämää. Vallan mukana seuraa vastuu. Sinä voit myös käyttää valtaa väärin, mutta et tule tekemään sitä, jos rakastat. Kuten koko taivas tietää, 'Rakkaus ei koskaan häviä'."

"Entä maanjäristykset, nälänhädät ja jopa sodat, joita tulemme vapauttamaan maan päälle? Eikö tämä ole kuoleman vapauttamista?", kysyin.

"Kaikki kuolema, joka on tulossa maan, tullaan sallimaan, jotta se valmistaisi tietä elämälle. Kaikki mitä on kylvetty täytyy niittää, ellei ne, jotka ovat kylväneet pahaa, huuda ristiä avukseen Hengessä ja totuudessa. Ristin armeijaa ollaan vapauttamassa ja se tulee marssimaan ristin voimassa. Se tuo armon uhrin kaikille. Ne, jotka hylkäävät Jumalan armon, hylkäävät elämän."

"Se on suuri vastuu", sanoin. "Miten tiedämme, milloin he ovat hyljänneet Hänen armonsa?"

"Tottelemattomuus toi kuolemaa ja tottelevaisuus tulee tuomaan elämää. Kun vaelsin Jumalan kanssa, Hän opetti minulle tiensä. Kun kuljin Hänen kanssaan, aloin tuntea Häntä. Teidän tulee kulkea Jumalan kanssa ja oppia Hänen tiensä. Teidän valtanne on Hänen valtansa ja teidän tulee olla yhteydessä Hänen kanssaan käyttääksenne sitä. Hänen armeijansa aseet eivät ole lihalliset - ne ovat hengelliset ja paljon tehokkaammat kuin maalliset aseet. Tehokkaimmat aseenne ovat

totuus ja rakkaus. Jopa turmion lopullinen tuomio tuo esiin Jumalan rakkauden armon kautta ojennettuna."

"Kun rakkaudessa puhuttu totuus hylätään, kuolema on valittu elämän sijaan. Tulette ymmärtämään tämän, kun vaellatte Hänen kanssaan. Tulette ymmärtämään Hengen, jonka Hän on teille antanut tuomaan elämää eikä kuolemaa. On aika, jolloin ihmiset saavat niittää sitä, mitä ovat kylväneet, mutta teidän tulee tehdä kaikki asiat kuuliaisuudessa. Jeesus tuli antamaan elämän. Hän ei halua kenenkään hukkuvan ja tämän tulee olla myös teidän halunne. Tämän vuoksi teidän tulee rakastaa jopa vihollisianne, jotta teille voitaisiin uskoa se valta, jonka Hän omilleen haluaa antaa."

"Kirjoitusten täyttymisen aika on lähellä. Hänen kansansa rukoili lisää aikaa ja Hän antoi sitä. Harvat ovat kuitenkaan käyttäneet sitä viisaasti. Teillä on vielä vähän aikaa, mutta pian aikaa ei voida enää antaa. Lähellä on aika, jolloin aika itse haluaa kiiruhtaa. Kuten on kirjoitettu, kun Hän saapuu, Hän saapuu pian. Teidän ei kuitenkaan pidä pelätä tulevia aikoja. Teidän ei tarvitse pelätä mitään, mikä on tulossa maan päälle, jos pelkäätte Häntä."

"Kaikki tämä tapahtuu, jotta Hänen viisautensa tulisi vallalle maan päällä, niin kuin se on vallalla taivaissa. Kaikki ihmiskuntaan kylvetty pahuus tullaan niittämään. Mutta myös Hänen kylvämänsä hyvä tullaan niittämään. Hyvyys on voimakkaampaa kuin pahuus. Rakkaus on voimakkaampi kuin kuolema. Hän kulki maan päällä tuhotakseen pahan työt ja Hän tulee saattamaan päätökseen sen, mitä on aloittanut."

Voima ja rakkaus

Olin haltioitunut Aadamista huokuvasta armosta ja arvokkuudesta, kun hän puhui. Mietin, oliko hän elänyt koko loppuelämänsä lankeemuksen jälkeen synnittä, koska hän tuntui niin puhtaalta. Ajatukseni tuntien hän vaihtoi aihetta vastatakseen kysymyksiini.

"Elin kauan maan päällä, koska synnillä ei ollut syvää juurta minussa. Vaikka olin tehnyt syntiä, olin luotu vaeltamaan Jumalan kanssa ja kaipuuni oli yhä Häneen. En tuntenut niitä synnin syvyyksiä,

jotka seuraavat sukupolvet tulivat tuntemaan. Elämä lyhentyi sitä mukaa, kun synti kasvoi, mutta jokaisessa sukupolvessa ne, jotka kulkevat Jumalan kanssa, koskettavat Hänessä olevaa elämää. Koska Mooses vaelsi niin lähellä Jumalaa, hän olisi jatkanut elämistä, ellei Herra olisi ottanut häntä pois. Eenok vaelsi samalla tavoin, joten Herran täytyi ottaa myös hänet. Siksi Jeesus sanoi, 'Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut'."

"Mitä näet minussa, ei ole vain synnittömyyttä, vaan sen elämän läsnäoloa, joka minulla oli maan päällä. Se, mitä olimme maan päällä, tulee säilymään osana meitä ikuisesti. Voin katsoa muita, jotka ovat osa suurta todistajien pilveä, ja saada tietää paljon heidän elämästään maan päällä."

"Joten sinä olet yksi suuresta todistajien pilvestä?"

"Kyllä. Minun tarinani on osa ikuista evankeliumia. Vaimoni ja minä olimme ensimmäiset, jotka maistoivat syntiä ja ensimmäiset, jotka näkivät lastensa niittävän tottelemattomuuden seurauksia. Olemme nähneet kuoleman leviävän jokaiseen sukupolveen, mutta olemme myös nähneet ristin ja voiton synnistä."

"Ristin jälkeen saatana on ilkkunut, että Jeesus kykeni kyllä lunastamaan ihmiset, mutta ei muuttamaan heitä. Aikoina, jolloin suurin pimeys ja pahuus tulevat maan päälle, Hänen kansansa tulee seisomaan kaikkien aikojen todistuksena siitä, että Hän ei vain pelastanut kansaansa synnistä, vaan Hän myös poisti heidän syntinsä. Heidän kauttaan Hän tulee poistamaan koko maailman synnin. Hän tulee nyt näyttämään koko luomakunnalle uuden luomuksensa voiman. Hän ei tullut vain antamaan syntejä anteeksi, vaan myös pelastamaan ihmiskunnan synnistä ja Hän palaa kansaa varten, jossa ei ole tahroja maailmasta. Tämä tulee tapahtumaan kaikkein vaikeimpina aikoina."

"Minut luotiin rakastamaan Herraa ja rakastamaan maailmaa, kuten kaikki ihmiset. Minulle on ollut vastenmielistä nähdä maailman jokien muuttuvan viemäreiksi. Vielä inhottavampaa on ollut nähdä se, mitä on tapahtunut ihmismielelle. Ihmismielen luomat filosofiat, jotka nyt täyttävät ihmisten ajatuksenjuoksun, ovat yhtä vastenmielisiä kuin likavesi, joka täyttää joet. Mutta ihmisten ajatusten virrat tule-

vat olemaan eräänä päivänä vielä puhtaat, aivan niin kuin joet maan päällä. Tämän kautta todistetaan ikiajoiksi, että hyvä on voimakkaampi kuin paha."

"Herra ei mennyt ristille vain lunastamaan, vaan myös eheyttämään. Hän kulki maan päällä näyttääkseen ihmiskunnalle, kuinka elää. Nyt Hän paljastaa itsensä valittujensa kautta näyttääkseen ihmiskunnalle, millaisiksi heidät alunperin luotiin. Tämä osoitetaan rakkauden, ei vain voiman avulla. Hän tulee antamaan teille voimaansa, koska Hän on Kaikkivaltias ja myös voima on ilmentymä Hänestä. Hän käyttää kuitenkin voimaansa vain rakkauden tähden, ja niin tulee sinunkin tehdä. Jopa Hänen tuomionsa saavat alkunsa rakkaudesta. Kun harjoitat niitä, sen tulee tapahtua rakkauden tähden. Jopa Hänen lopullinen tuomionsa maailmalle tulee olemaan Hänen lopullinen armonsa."

Katsoin Aadamia, Aabelia, Lootia ja Joonaa, kun he seisoivat yhdessä. Tiesin, että kestäisi ikuisuuden, ennen kuin ymmärtäisin sen ilmestyksen syvyyden, joka Jumalan ihmeellisestä evankeliumista paljastui heidän kohtaloissaan. Aadamin tottelemattomuus valmisti tietä Aabelin tottelevaisuudelle ja hänen verensä puhuu yhä pelastuksen edelläkävijänä. Vanhurskas Loot ei voinut pelastaa kaupunkia, kun taas väärämielinen Joona kykeni siihen. Ei tuntunut olevan loppua sille, miten paljon ymmärrystä heistä kaikista olisi voinut oppia, aivan kuten neljästä evankeliumista. Tämä myös oli kutsuni.

Luku V

Ovi

Yritin epätoivoisesti imeä itseeni jokaisen sanan, joka nämä miehet olivat minulle puhuneet. Viisaus ei ollut koskaan aikaisemmin puhunut minulle näin paljon yhdellä kertaa, ja silti minusta tuntui, kuin jokainen lause oli elintärkeä - en halunnut unohtaa mitään. Ajattelin, kuinka hyvä olisi ollut saada Hänen sanansa kaiverretuiksi kivitauluihin kuten Mooses sai. Olisin voinut antaa kivitaulut Hänen kansalleen tietäen, että ne olivat säilyneet puhtaina minun vaikutukseltani. Taas tietäen ajatukseni Viisaus vastasi niihin.

"Tämä on ero Vanhan ja Uuden liiton välillä. Sinä kirjoitat sanani kirjaan ja ne innoittavat ihmisiä. Kuitenkin Minun sanojeni todellinen voima tulee esiin silloin, kun ne on kirjoitettu omieni sydämiin. Elävät kirjeet ovat voimallisempia, kuin paperille tai kiveen kirjoitetut kirjeet. Koska sinä et ole kirjoittamassa Raamatun Sanaa, sanat jotka tulet kirjoittamaan, ovat osa sinua. Kuitenkin kirjasi tulevat olemaan tahtoni mukaisia, koska Minä valmistan sinua tähän tehtävään. Ne eivät tule olemaan täydellisiä, koska täydellisyys ei tule maan päälle ennen Minun saapumistani. Jos ihmiset haluavat täydellisyyttä, heidän tulee katsoa Minuun. Minun kansani on kirja, jota kirjoitan, ja viisaat voivat nähdä Minut omissani ja heidän töissään."

"Isäni lähetti Minut maailmaan, koska Hän rakastaa maailmaa ja Minä lähetän omani maailmaan, koska Minä rakastan maailmaa. Olisin voinut tuomita maailman ylösnousemukseni jälkeen, mutta

maailmanmenon sallittiin jatkua, jotta Minun vanhurskaani voitaisiin koetella ja ristin voima nähtäisiin ihmiskunnassa. Tein tämän rakkaudesta. Sinä olet rakkauteni todistaja. Tämä on käskyni sinulle: rakasta Minua ja rakasta lähimmäistäsi. Vain silloin todistuksesi tulee olemaan tosi. Silloinkin, kun pyydän sinua puhumaan tuomioistani, sen tulee tapahtua rakkaudessa."

"Jokaisen ihmisen elämä on Minun kirjassani ja myös heidän elämänsä on kirja, jota koko luomakunta tulee lukemaan iankaikkisesti. Maailmanhistoria on Jumalan viisauden kirjasto. Lunastustyöni on rakkautemme osoitus, ja risti on suurinta rakkautta, mitä luomakunta tulee koskaan tuntemaan. Jopa enkelit, jotka seisovat Isäni edessä, rakastavat lunastuskertomusta niin paljon, että he haluavat myös asua ihmisten parissa. He ihmettelivät, kun Me teimme ihmisen kaltaiseksemme. He ihmettelivät, kun ihminen valitsi pahan, vaikka asui paratiisissa, jonka olimme hänelle luoneet. Mutta nyt, lunastustyön vuoksi, Jumalan turmeltunut kuva on eheytetty ja paljastettu ihmiskunnassa vielä kirkkaammin. Kunnia on vielä maallisissa astioissa, minkä vuoksi niiden, joilla on silmät katsoa, on helpompi nähdä se."

"Tämä on uusi luomus, joka on ensimmäistä parempi. Uuden luomukseni kautta luomme uuden paratiisin, joka tulee olemaan hienompi kuin ensimmäinen. Jokainen mies, nainen ja lapsi, joka ottaa vastaan ristin sovitukseni omakseen, on Minun kirjoittamani kirja, jota luetaan ikuisesti. Uuden luomuksen kautta tulemme uudistamaan myös edellisen luomakunnan, joka tulee olemaan uudelleen paratiisi. Tulen eheyttämään kaiken, ja paha tullaan voittamaan hyvällä."

"Seurakuntani on kirja, jota kirjoitan ja koko maailma tulee lukemaan sen. Tähän asti maailma on halunnut lukea kirjaa, jota paholainen on kirjoittanut, mutta pian tulen julkaisemaan oman kirjani."

"Minä tulen pian vapauttamaan viimeisten aikojen apostolini. Minulla tulee olemaan monia Paavalin, Johanneksen, Pietarin ja muiden kaltaisia apostoleita. Valmistaakseni heitä tehtäväänsä lähetän heille monia Johannes Kastajan kaltaisia ihmisiä, jotka opettavat heitä omistautumaan Minulle ja laskemaan parannuksen perustukset elämäänsä. Nämä apostolit tulevat myös olemaan Johannes Kastajan kaltaisia. Kuten Johanneksen elämän suurin ilo oli kuulla Yljän ääni,

samoin heille tulee yksi asia olemaan kaikkein tärkein: nähdä morsiameni valmistettuna Minulle. Tämän vuoksi tulen käyttämään heitä valmistamaan erämaihin valtateitä ja jokia autiomaihin. He tulevat tasoittamaan ylänköjä ja korottamaan alankoja. Astuessasi tästä ovesta tulet tapaamaan heidät."

"Olen aikeissa pian vapauttaa viimeisten aikojen profeettani. He tulevat rakastamaan Minua ja kulkemaan kanssani, aivan niin kuin Eenok. He tulevat osoittamaan Minun voimani ja todistamaan maailmalle, että Minä olen ainoa todellinen Jumala. Jokainen heistä tulee olemaan puhdas lähde, josta virtaa vain elävää vettä. Joskus heidän antamansa vesi tulee olemaan kuumaa, jotta se puhdistaisi, joskus kylmää, jotta se virvoittaisi. Tulen myös antamaan heille salamoita yhteen käteen ja ukkosen toiseen. He tulevat liitelemään maan päällä kuin kotkat, mutta laskeutumaan Minun omieni päälle, kuin kyyhkyset kunnioituksesta perhekuntaani kohtaan. He tulevat kaupunkien ylle kuin pyörremyrskyt tai maanjäristykset, mutta he antavat valoa nöyrille ja hiljaisille. Kun käyt tästä ovesta, tulet tapaamaan myös heidät."

"Olen pian vapauttamassa viimeisten aikojen evankelistani. Tulen antamaan heille maljan täynnä iloa, joka ei koskaan tule ehtymään. He tulevat parantamaan sairaita, ajamaan ulos riivaajia, he tulevat rakastamaan Minua ja vanhurskautta, he tulevat kantamaan ristinsä joka päivä eläen Minulle eivätkä itselleen. Heidän kauttaan maailma tulee tuntemaan, että Minä elän ja että Minulle on annettu kaikki valta ja voima. Nämä ovat niitä pelottomia, jotka tulevat hyökkäämään vihollisen portteja vastaan ja hyökkäämään maan pimeimpiin paikkoihin ja johtamaan monet pelastukseen. Tulet tapaamaan myös heidät astuessasi ovesta."

"Pian vapautan paimenia, joilla on Minun sydämeni lampaita kohtaan. He tulevat ruokkimaan lampaitani, koska he rakastavat Minua. He tulevat pitämään huolta Minun pienimmistäni, niin kuin ne olisivat heidän omiaan, ja he tulevat antamaan elämänsä lampaitteni puolesta. Tämä on rakkautta, joka tulee koskettamaan ihmisten sydämiä – kun Minun omani antavat henkensä toistensa puolesta. Siten maailma tulee tuntemaan Minut. Minä olen antanut parasta ruokaa

heidän tarjottavakseen huonekunnalleni. Nämä ovat niitä uskollisia, joille uskon huoneeni. He myös ovat oven toisella puolella sinut tavatakseen."

"Olen pian vapauttamassa viimeisten aikojen opettajia maan päälle. He tuntevat Minut ja opettavat kansaani tuntemaan Minut. He tulevat rakastamaan totuutta. He eivät peräänny pimeyden edessä, vaan paljastavat pimeyden ja ajavat sen pois. He tulevat tukkimaan kaivot, jotka isänne kaivoivat, ja tarjoamaan elämän puhdasta vettä. He tulevat myös kuljettamaan pois Egyptin aarteet ja käyttämään niitä asuinpaikkani rakentamiseen. Sinä tulet tapaamaan myös heidät oven toisella puolella."

Herran puhuessa katsoin ovea. Ensimmäistä kertaa halusin kulkea sen kautta. Jokainen sana, jonka Hän oli puhunut, toi kasvavan odotuksen sydämeeni ja halusin todella tavata kaikki nämä viimeisinä aikoina vaikuttavat Herran palvelijat.

"Olet tuntenut monien vuosien ajan sydämessäsi, että he ovat tulossa. Olen tuonut sinut tänne näyttääkseni, kuinka sinä voit tunnistaa heidät ja auttaa heitä heidän matkallaan."

Astuin ovesta sisään.

Luku VI

Vankila

Yhtäkkiä olin vankilan suurella pihalla. En ollut koskaan aikaisemmin nähnyt niin massiivisia muureja. Ne ulottuivat niin pitkälle kuin silmä kantoi, ne olivat kymmeniä metrejä korkeita ja hyvin paksuja. Muurin edessä oli vielä muita aitoja sekä partaveitsen terävä vaijeriaita. Aina muutaman sadan metrin päässä muurin päällä näkyi vartiotorni. Näin, että jokaisessa niissä oli vartija, mutta olin liian kaukana nähdäkseni mitään enempää.

Kaikki oli harmaata, synkkää ja lohdutonta, mikä tuntui olevan kuin kuvaus ihmismassasta, joka seisoi vankilan pihalla. Koko pihan alueella ihmiset istuivat omissa ryhmissään. Vanhat mustaihoiset miehet olivat omassa ryhmässään, nuoret tummaihoiset omassaan. Vanhat ja nuoret valkoihoiset miehet olivat myös erillään, samoin naiset. Tämä tuntui olevan yhteistä kaikille roduille. Kaikki, jotka olivat jollakin näkyvällä tavalla erilaisia, olivat oma joukkonsa, aivan pienimpiä lapsia lukuun ottamatta.

Monet näyttivät liikuskelevan ryhmien välillä. Katsoessani heitä huomasin, että monet yrittivät löytää oman identiteettinsä etsimällä ryhmän, jonka kanssa heillä oli eniten yhteneväisyyksiä. Oli kuitenkin ilmeistä, etteivät ryhmät hyväksyneet uusia jäseniä helposti.

Kun katsoin näitä ihmisiä lähemmin, huomasin, että heillä kaikilla oli syviä haavoja ja useita arpia aikaisemmista haavoista. Lapsia lukuun ottamatta he kaikki näyttivät olevan melkein sokeita ja kykeni-

vät näkemään riittävästi vain pysyäkseen omissa ryhmissään. Jopa omissa ryhmissään he yrittivät jatkuvasti nähdä muiden mahdollisia eroavaisuuksia. Löytäessään pienenkin eroavaisuuden, he alkoivat hyökätä erilaisen kimppuun. He kaikki tuntuivat nälkäisiltä, janoisilta ja sairailta.

Lähestyin iäkästä miestä ja kysyin, miksi he kaikki olivat vankilassa. Hän katsoi minua ihmetellen, mutta kertoi myötätuntoisesti, etteivät he olleet missään vankilassa, miten edes olin kysynyt niin hölmön kysymyksen. Osoitin aitoja ja vanginvartijoita, ja hän vastasi, "Mitkä aidat? Mitkä vartijat?". Hän katsoi minua niin kuin olisin loukannut häntä verisesti, ja tiesin, että jos kysyisin häneltä enemmän, hän varmasti hyökkäisi kimppuuni.

Kysyin eräältä nuorelta naiselta saman kysymyksen ja sain saman vastauksen. Pian ymmärsin, että he olivat niin sokeita, etteivät edes voineet nähdä aitoja ja vartijoita. Nämä ihmiset eivät todella tienneet olevansa vankilassa.

Vartija

Päätin kysyä vartijalta, miksi nämä ihmiset olivat joutuneet vankilaan. Kun kävelin aitoja kohden, näin niissä niin suuria aukkoja, että niistä olisi helposti päässyt läpi. Saavuttuani muurille näin, että se oli niin epätasaisesti rakennettu, että sen ylitse oli hyvin helppo kiivetä. Kuka tahansa olisi pystynyt helposti pakenemaan, mutta kukaan ei yrittänyt, koska he eivät edes tienneet olevansa vankeja.

Päästyäni muurin harjalle näin pitkän matkan päähän ja näin myös auringon paistavan muurien toisella puolella. Se ei paistanut vankilaan siksi, että muurit olivat niin korkeita ja vankilan yllä oli pilviä. Näin nuotioita vankilan pihan takaosassa, missä lapset kokoontuivat. Näiden nuotioiden savu muodosti pihan ylle sakean pilven ja sai muurien varjot näyttämään tukahduttavalta ja synkältä sumulta. Ihmettelin, mitä he polttivat.

Kuljin muurin päällä, kunnes tulin vartiotornille. Olin yllättynyt nähdessäni vartijan pukeutuneen hienoon pukuun. Hänellä oli myös kaulus, joka osoitti hänen olevan jonkinlainen saarnaaja tai pappi.

Hän ei ollut hämmästynyt nähdessään minut, luultavasti hän oletti minun olevan vartija.

"Hyvä herra, miksi nämä ihmiset ovat vankilassa?", minä kysyin.

Kysymykseni häkellytti hänet ja näin pelon ja epäilyksen laskeutuvan hänen päälleen kuin peitteen.

"Mikä vankila?" hän kysyi. "Mistä sinä puhut?"

"Puhun ihmisistä tämän vankilan pihalla", sanoin tuntien epätavallista rohkeutta. "Sinä olet ilmeisesti vanginvartija, koska olet vartiotornissa, mutta miksi olet pukeutunut tuolla tavoin?", minä jatkoin.

"Minä en ole vanginvartija! Minä olen evankeliumin palvelija. Minä en ole heidän vartijansa – minä olen heidän hengellinen johtajansa. Tämä ei ole vartiotorni, tämä on Herran huone! Poika, voit luulla kysymystesi olevan huvittavia, mutta minua ei naurata!" Hän tarttui aseeseensa ja näytti olevan valmis ampumaan minut.

"Anteeksi, että häiritsin", minä vastasin. Minusta tuntui, että hän oli varmasti valmis käyttämään asettaan.

Kun kuljin poispäin, odotin kuulevani laukauksia minä hetkenä tahansa. Mies oli niin epävarma, että tiesin hänen voivan ampua milloin tahansa, jos hän tuntisi itsensä uhatuksi. Hänestä myös näki, että hän oli vilpitön. Hän ei todellakaan tiennyt olevansa vanginvartija.

Opettaja

Kuljin muuria pitkin, kunnes tunsin olevani turvallisen välimatkan päässä ja käännyin katsomaan saarnaajaa. Hän asteli edestakaisin vartiokopissaan hyvin ärtyneenä. Ihmettelin, miksi kysymykseni vihastuttivat häntä niin paljon. Oli ilmeistä, etteivät kysymykseni auttaneet häntä näkemään asioita eri tavoin, vaan pikemminkin ne tekivät hänestä vielä epävakaamman ja vaarallisemman.

Kulkiessani eteenpäin tunsin epätoivoista halua saada selville, mitä täällä oli tapahtumassa. Mietiskelin myös, miten muotoilisin kysymykseni seuraavalle vartijalle loukkaamatta häntä. Tullessani vartiotornin luo, hämmästyin taas vartijan ulkomuotoa. Hän ei ollut pappi, vaan nuori, noin 25-vuotias nainen.

"Saisinko tehdä muutamia kysymyksiä, neiti?", tiedustelin.

"Tietysti. Miten voin auttaa?", hän kysyi alentuvaan sävyyn. "Oletteko joku näiden lasten vanhemmista?"

"En ole", sanoin. "Olen kirjailija", jatkoin, jotenkin tietäen, että näin minun piti vastata. Kuten odotettua, tämä herätti hänen kiinnostuksensa.

En halunnut tehdä samaa virhettä, kuin olin tehnyt papin kanssa kutsumalla hänen paikkaansa "vartiokopiksi". Siispä kysyin nuorelta naiselta, miksi hän oli "tässä paikassa". Hänen vastauksensa tuli heti ja hän tuntui yllättyneeltä siitä, että en tiennyt.

"Olen opettaja, joten eikö ole aika luonnollista, että olen koulussa?"

"Ahaa, tämä on *koulusi*", vastasin tarkoittaen vartiotornia.

"Kyllä. Olen ollut täällä kolme vuotta ja tulen olemaan täällä ehkä lopun elämääni. Rakastan työtäni niin paljon." Viimeinen lause tuntui hyvin harjoitellulta ja tiesin, että saisin selville jotakin, jos jatkaisin kyselemistä.

"Mitä opetat? Sen täytyy olla mielenkiintoista, jos aiot viettää lopun elämäsi sen opettamisessa."

"Opetan tieteitä ja yhteiskuntaoppia. Työni on muovata näiden nuorten elämän- ja maailmankatsomusta. Se mitä heille opetan, tulee ohjaamaan heidän loppuelämäänsä. Mitä kirjoitat?", hän uteli.

"Kirjoja", vastasin. "Kirjoitan johtamistaitokirjoja", vastasin odottaen hänen seuraavaa kysymystään. Jotenkin tiesin, että jos olisin vastannut "*Kristillisiä* johtamistaitokirjoja", keskustelumme olisi loppunut lyhyeen. Hän tuntui vielä kiinnostuneemmalta kuullessaan vastaukseni.

"Johtajuus on tärkeä aihe", hän sanoi, vieläkin hieman alentuvaan sävyyn. "Ympärillämme tapahtuu niin paljon muutoksia, että meillä tulee olla oikeanlaiset keinot ohjataksemme näitä muutoksia oikeaan suuntaan."

"Mikä se suunta on?", kysyin.

"Päämääränä on hyvinvointi, joka voidaan saavuttaa vain rauhan ja turvallisuuden avulla", hän vastasi, ihmetellen miksi edes kysyin tällaista kysymystä.

"En halua loukata sinua", vastasin, "mutta olen kiinnostunut sinun näkökannastasi tässä asiassa. Miten sinun mielestäsi rauha ja turvallisuus ovat parhaiten saavutettavissa?"

"Koulutuksen avulla tietenkin. Me olemme kaikki yhdessä tässä maaksi kutsutussa avaruusaluksessa ja meidän tulee tulla toimeen keskenämme. Koulutuksen avulla autamme ihmisiä vapautumaan kivikautisesta, alkukantaisesta ajattelutavastaan ja ymmärtämään, että olemme kaikki samanlaisia. Jos teemme oman osamme yhteiskunnassa, menestymme yhdessä."

"Tämä on mielenkiintoista", vastasin, "mutta me emme ole samanlaisia. On myös mielenkiintoista nähdä, että kaikki ihmiset tuolla alhaalla näyttävät yhä enemmän vain eriytyvän ja joutuvan erilleen toisistaan. Oletko koskaan ajatellut, että sinun pitäisi ehkä muokata ajattelutapaasi vähän?"

Hän katsoi minua hämmästyneenä ja kiivastuneena, mutta ilmeisesti hän ei ajatellut muuttaa ajattelutapaansa, vaikka hetken ajan punnitsikin mahdollisuutta, että mitä sanoin, saattoi olla totta.

"Oletko täysin sokea?", hän lopulta kysyi.

"Ei, uskon näkeväni melko hyvin", vastasin. "Olen juuri kävellyt ihmisten keskellä, enkä ole koskaan nähnyt sellaista jakautuneisuutta ja vihamielisyyttä eri ryhmien välillä kuin täällä. Näyttää siltä, että erimielisyydet heidän välillään ovat pahempia kuin koskaan ennen."

Näin, että mielipiteeni olivat kuin lyöntejä kasvoihin tälle nuorelle naiselle. Tuntui kuin hän ei olisi voinut uskoa jonkun edes sanovan tällaisia asioita, saati sitten että joku uskoi niiden olevan totta. Katsoessani häntä huomasin hänen olevan niin likinäköisen, että hän kykeni hädin tuskin näkemään minua. Hän oli niin korkeassa tornissa, että hänen oli mahdotonta nähdä ihmisiä alhaalla. Hän ei todellakaan tiennyt, mitä oli tapahtumassa, mutta vilpittömästi uskoi pystyvänsä näkemään kaiken.

"Me olemme muuttamassa maailmaa", hän sanoi ilmeisen ylimieliseen sävyyn. "Me muutamme ihmisiä. Jos sellaisia pedoiksi kuvailemiasi ihmisiä on vielä olemassa, me tulemme muuttamaan heidätkin paremmiksi. Ihmiskunta tulee voittamaan."

"Tämä on aikamoinen vastuu noin nuorelle ihmiselle", minä huomautin.

Tästä huomautuksesta hän ärtyi vielä enemmän, mutta ennen kuin hän ehti vastata, kaksi naista näytti kulkevan pitkin muurinharjaa ja

tulevan vartiotornin ovelle. Toinen heistä oli viisissä kymmenissä oleva mustaihoinen nainen, toinen valkoihoinen ja hyvin pukeutunut, noin kolmekymmenvuotias. He puhuivat toistensa kanssa kulkiessaan, ja kummatkin tuntuivat olevan itsevarmoja ja arvokkaita. Näin heti, että he kykenivät näkemään, minkä vuoksi he ilmeisestikin olivat päässeet muurinharjalle.

Yllätykseksi nuori opettaja tarttui aseeseensa ja astui ulos tornista heitä vastaan. Ilmeisestikään hän ei halunnut heidän tulevan lähemmäksi. Hän tervehti heitä hyvin keinotekoisella iloisuudella ja hyvin ylemmyydentuntoisesti. Näytti siltä, että hän halusi tehdä vaikutuksen. Hämmästyneenä katsoin, miten nuo kaksi naista tulivat hyvin aroiksi ja ylikorostuneen kunnioittaviksi nuorempaa naista kohtaan.

"Olemme tulleet kysymään, mitä meidän lapsillemme opetetaan, koska me emme ymmärrä", musta nainen sanoi yrittäen koota rohkeutta.

"Olen varma, että nykyään opetetaan paljon asioita, joita te ette ymmärrä", opettaja vastasi alentavasti.

Naiset tuijottivat opettajan asetta, jota hän koko ajan piti esillä tavalla, joka sai heidät siitä hyvin tietoisiksi. Seisoin heitä lähellä ihmetellen tätä koko näytöstä. Opettaja kääntyi puoleeni silmäillen minua hermostuneesti. Näin, että hän pelkäsi minun sanovan jotakin naisille. Hän pyysi minua poistumaan samalla, kun hän hypisteli asettaan. Naiset kohottivat katseensa nähdäkseen, kenelle hän puhui, mutta ymmärsin, etteivät he nähneet minua. Pelko oli sokaissut heidät.

Puhuin naisille ja pyysin heitä säilyttämään rohkeutensa ja uskomaan siihen, mitä he tunsivat sydämissään. He katsoivat suuntaani ikään kuin olisivat kuulleet vain melua. He olivat menettämässä myös kuulonsa. Nähdessään tämän nuori opettaja hymyili. Sitten hän osoitti aseellaan minua ja puhalsi pilliin. Tunsin, että hän uskoi minun olevan maailman vaarallisin henkilö.

Tiesin, etten voinut odottaa niiden saapumista, joita hän oli kutsunut pillillään. Ymmärsin myös, että jos astuisin vain vähän taaksepäin, olisin turvassa, koska nuori opettaja oli niin sokea. Olin oikeassa. Kuljin hänestä poispäin samalla kuullen, miten hän huusi, puhal-

teli pilliinsä ja lopulta tuli niin vihaiseksi, että alkoi ampua noita kahta naista.

Seistessäni muurinharjalla näiden kahden vartiotornin välissä ja ihmetellessäni tätä kaikkea, tunsin Viisauden läsnäolon.

"Sinun tulee palata vankilan pihalle. Olen kanssasi. Tiedä, että sinulla on näkökyky, jotta voit paeta jokaista ansaa tai asetta. Muista ainoastaan, että pelko voi sokaista sinut. Kun kuljet uskoen, että olen kanssasi, tulet aina näkemään tien, jota kulkea. Sinun tulee myös varoa paljastamasta näkökykyäsi muille kuin niille, joiden luokse Minä johdan sinua. Näkösi on se, mitä vartijat pelkäävät eniten. Tiedän, että haluat kysyä Minulta monia kysymyksiä, mutta saat niihin parhaat vastaukset kokemusten kautta, joita sinä siellä saat."

Luku VII

Nuori apostoli

Laskeuduin alas ja aloin kulkea pihan poikki. Ohittaessani vankeja he tuntuivat melkein täysin välinpitämättömiltä minua kohtaan ja tietämättömiltä muurinharjalla tapahtuneesta välikohtauksesta. Sitten muistin, etteivät he voineet nähdä niin kauas. Nuori mustaihoinen mies astui eteeni ja katsoi minuun kirkkain, uteliain silmin.

"Kuka sinä olet?", kysyimme kumpikin samanaikaisesti.

Katsoessamme toisiamme hän lopulta sanoi, "Minun nimeni on Stephen. Minä näen. Mitä muuta haluat tietää minusta, mitä vielä et tiedä?"

"Miten voisin tietää sinusta jotain muuta?", tiedustelin.

"Hän, joka auttoi minua näkemään, kertoi, että eräänä päivänä tänne tulee sellaisia, jotka eivät ole vankeja. He myös näkevät ja kertovat meille, keitä me olemme ja miten voimme paeta tästä vankilasta."

Aloin väittää vastaan, etten tiennyt kuka hän oli, mutta sitten muistin, mitä Viisaus oli sanonut niistä, joita tulin tapaamaan oven toisella puolella.

"Minä tunnen sinut ja tiedän joitakin asioita sinusta", tunnustin. "Mutta minun on pakko sanoa, että tämä on kummallisin vankila, mitä koskaan olen nähnyt."

"Mutta tämähän on ainoa vankila!", hän protestoi.

"Mistä tiedät sen, jos olet ollut täällä koko elämäsi?", minä kysyin.

"Se, joka auttoi minua näkemään, kertoi, että tämä on ainoa. Hän sanoi, että jokainen sielu, joka koskaan oli ollut vankina, oli vangittuna täällä. Hän kertoi minulle aina totuuden, joten uskon häntä."

"Kuka auttoi sinua näkemään?", kysyin, enkä halunnut vain tietää, kuka oli auttanut häntä näkemään, vaan olin myös kiinnostunut siitä, miksi tämä oli vankila, jossa kaikki sielut olivat olleet vangittuina.

"Hän ei koskaan kertonut minulle todellista nimeään, vaan kutsui itseään vain 'Viisaudeksi'."

"Viisaus! Miltä hän näytti?", kyselin.

"Hän oli nuori, mustaihoinen urheilija. Hän näki paremmin kuin kukaan ja näytti tuntevan jokaisen täällä. Se on kyllä kummallista. Olen tavannut täällä myös muita, jotka sanovat tavanneensa Viisauden, mutta he kaikki kuvailevat Häntä eri tavoin. Jotkut sanovat, että Hän on valkoihoinen ja toiset sanovat, että Hän on nainen. Jollei ole monia eri 'Viisauksia', Hän tuntuu olevan mestari naamioitumaan.

"Voitko viedä minut Hänen luokseen?", kysyin.

"Veisin kyllä, mutta en ole nähnyt Häntä pitkään aikaan. Pelkään, että Hän on lähtenyt tai jopa kuollut. Olen ollut hyvin lannistunut Hänen lähdettyään. Jopa näköni alkoi heikentyä, ennen kuin näin sinut. Niin pian kuin näin sinut, tiesin, että kaikki Hänen sanomansa oli totta. Mutta Hän sanoi, että sinä tunnet Hänet, joten miksi kyselet minulta niin paljon Hänestä?"

"Minä kyllä tunnen Hänet. Ja haluan rohkaista sinua kertomalla, että Ystäväsi ei ole kuollut. Kerron myös Hänen todellisen nimensä, mutta ensin minun täytyy kysyä sinulta muutamia asioita."

"Tiedän, että sinuun voi luottaa ja tiedän, että sinä ja sinun kaltaisesi, jotka tulette tänne, haluatte tavata kaikki ne, jotka näkevät. Voin viedä sinut heistä joidenkin luokse. Tiedän myös, että sinä ja muut tulette auttamaan monia näistä muista vangeista näkemään. Olen kuitenkin yllättynyt eräästä asiasta."

"Mikä se on?"

"Olet valkoihoinen. En koskaan ajatellut, että ne, jotka tulevat auttamaan meitä näkemään ja vapauttamaan meidät, olisivat valkoihoisia."

"Olen varma, että tulee muita, jotka eivät ole valkoihoisia", minä

vastasin. "Huomaan, että näkösi on jo parantunut huomattavasti, joten tiedän, että tulet ymmärtämään sen, mitä tulen sinulle kertomaan."

Näkemisen tärkeys

Katsoessani Stepheniä ja varmistaakseni, että hän kuunteli, hänen avoimuutensa ja valmiutensa ottaa vastaan opetusta kosketti minua. Hän oli räikeä vastakohta kohtaamalleni opettajattarelle, joka oli suurin piirtein samanikäinen. Tämä mies tulee olemaan todellinen opettaja, ajattelin jatkaessani.

"Päästessämme kaikkein korkeimmalle näkemisen tasolle emme tuomitse ihmisiä heidän ihonvärinsä, sukupuolensa tai ikänsä perusteella. Me emme tule tuomitsemaan ihmisiä näön mukaan, vaan hengen mukaan."

"Se kuulostaa samalta, kuin mitä meidän opettajiemme puhuivat meille", Stephen sanoi hieman yllättyneenä.

"Siinä on kyllä ero", minä jatkoin. "He yrittävät saada teidät ajattelemaan, että olemme kaikki samanlaisia. Mutta meidät on aivan tarkoituksella luotu erilaisiksi. Todellinen rauha tulee, kun kunnioitamme toistemme eroavaisuuksia. Kun todella tiedämme, keitä me olemme, emme tunne koskaan itseämme uhatuiksi erilaisten taholta. Kun olemme vapaita, olemme vapaita osoittamaan kunnioitusta ja arvonantoa niille, jotka ovat erilaisia kuin me. Silloin aina pyrimme löytämään, mitä voisimme oppia toisiltamme, aivan niin kuin sinäkin teet nyt."

"Ymmärrän", Stephen vastasi. "Toivottavasti en loukannut sinua sanoessani, että olin yllättynyt nähdessäni sinun olevan valkoihoinen."

"Ei, en loukkaantunut. Minä ymmärrän. Olen rohkaistunut siitä, että kykenit tunnistamaan minut ihoväristäni huolimatta. Mutta muista, että aina kun avaamme sydämemme oppimaan sellaisilta, jotka ovat erilaisia kuin me itse, meidän näkömme paranee. Sinun silmäsi ovat jo kirkkaammat kuin tavatessamme."

"Ajattelin juuri sitä, kuinka nopeasti näköni palautui", Stephen huomautti.

"Nyt minä tiedän, miksi olen täällä", minä lisäsin. "Sinun tulee pitää mielessä, että näkösi on tärkein aarteesi. Joka päivä sinun tulee tehdä asioita, jotka parantavat näköäsi. Pysy erossa ihmisistä ja asioista, jotka saavat sinut menettämään näkösi."

"Kuten lannistumaan."

"Aivan niin! Näön menettäminen alkaa yleensä lannistumisella", sanoin. "Saavuttaaksemme päämäärämme meidän tulee vastustaa lannistumista ja sen kaikkia muotoja. Lannistuminen sokeuttaa."

"Saadessani näköni takaisin tunsin, että minulla on tarkoitus, ehkä jopa tärkeäkin", Stephen jatkoi. "Voitko auttaa minua näkemään tarkoitukseni?"

"Kyllä luulen voivani. Tarkoituksemme ymmärtäminen on eräs parhaimmista tavoista parantaa näköämme. Se on myös yksi parhaimmista puolustuskeinoista lannistumista ja muita näköämme tuhoavia asioita vastaan. Luulen, että tärkein syy siihen, että olen täällä, on auttaa sinua ja muita, joiden näkökykyä asetetaan ennalleen, jotta voisitte nähdä oman tarkoituksenne. Mutta ensin meidän tulee puhua jostain vielä tärkeämmästä."

Kätketty aarre

Stephenin puhuessa kuulin myös Viisauden äänen, joten tiesin Herran opettaneen tätä nuorta miestä. Tiesin myös, että hän ei tuntenut Herran nimeä ja että hänen olisi vaikeaa käsittää, että Viisauden nimi oli Jeesus. Tiesin, että tarvitsin viisautta kertoessani vain Viisauden nimestäkin. Ajattelin kaikkia apostoleja, profeettoja, evankelistoja, pastoreita ja opettajia, jotka Viisaus oli kertonut minun tapaavan astuessani ovesta. En koskaan uskonut tapaavani heitä tällaisessa paikassa. Katsellessani suurta ihmismassaa tunsin Hänen läsnäolonsa. Hän oli kanssani, ja jopa tämän hirveän vankilan synkkyydessä saatoin tuntea innostuksen pulppuavan sisälläni. Tähän minua on valmistettu, ajattelin.

"Stephen, mitä näet, kun katsot tätä ihmisjoukkoa?", kysyin.

"Näen hämmennystä, epätoivoa, katkeruutta, vihaa. Näen pimeyttä", hän vastasi.

"Se on hyvin totta, mutta katso uudestaan sydämesi silmillä. Käytä näkökykyäsi", vastasin.

Hän katsoi pitkän aikaa ja sanoi sitten vähän epäröiden: "Nyt näen suuren pellon, jossa on kätketty aarre. Aarretta on joka puolella ja eri muotoisena."

"Totta", minä vastasin. "Tämä on myös ilmestys sinun tarkoituksestasi. Sinä olet aarteenetsijä. Jotkut hienoimmista sieluista, joita koskaan on elänyt, on täällä ja sinä tulet auttamaan niiden löytämisessä ja vapauttamisessa."

"Mutta miten voin löytää ja vapauttaa ne, kun en ole itsekään vapaa?"

"Sinä tiedät jo miten löytää ne, mutta on totta, että et voi vapauttaa niitä ennen omaa vapautumistasi. Se on seuraava oppituntisi. Sinun tulee myös muistaa, että näet aina tarkoituksesi eri tilanteissa katsomalla sydämesi silmillä. Se, mitä näet syvällä sisälläsi, tulee aina paljastamaan tarkoituksesi."

"Sillä tavallako sait tietää, että olen aarteenetsijä?"

"Kyllä. Mutta sinun täytyy olla vapaa ennen kuin voit tulla siksi, miksi sinut on luotu. Miksi et ole paennut aidassa olevien aukkojen kautta?", kysyin.

"Saadessani näköni takaisin huomasin aidat ja muurin. Näin myös aidassa olevat aukot ja menin niiden läpi. Saapuessani muurille yritin kiivetä sen yli, mutta aloin pelätä, koska pelkään korkeita paikkoja. Ajattelin myös, että muurinharjalla minut ammuttaisiin."

"Vartijat eivät näe niin hyvin kuin luulet", sanoin. "He ovat melkein yhtä sokeita kuin ihmiset täällä."

Tämä tuntui todella olevan yllätys Stephenille, mutta näin, että se myös aukaisi hänen silmiään enemmän.

"Voitko nähdä muurinharjalle?", kysyin.

"Kyllä, voin nähdä sen täältä."

"Haluan sinun muistavan tämän", jatkoin. "Olen käynyt monissa paikoissa. Voit kutsua niitä eri maailmoiksi tai tasoiksi, jos haluat. Olen huomannut, että eräs tärkeän pääsääntö on totta joka paikassa ja sinun tulee muistaa se lopun elämääsi."

"Mikä se on?"

"Voit aina mennä vain niin pitkälle, kuin näet. Jos näet muurinharjan, voit mennä sinne. Kun pääset muurinharjalle, voit nähdä pidemmälle, kuin koskaan ennen. Sinun tulee kulkea niin pitkälle, kuin voit nähdä. Niin kauan kuin voit nähdä pidemmälle, älä koskaan pysähdy."

"Ymmärrän", hän vastasi välittömästi. "Mutta pelkään vielä kiivetä muurille. Se on niin korkea! Onko se turvallista?"

"En valehtele sinulle ja sano että se olisi turvallista, mutta tiedän, että sinulle on paljon vaarallisempaa, jos *et* kiipeä muurille. Jos et käytä näköäsi ja kulje sen mukaan, tulet kadottamaan sen ja tuhoutumaan täällä."

"Kuinka voin etsiä täällä olevaa aarretta jos lähden?"

"Se on hyvä kysymys, mutta myös kysymys, joka pidättelee monia täyttämästä tarkoitustaan. Nyt voin vain kertoa sinulle, että sinulla on edessäsi suurenmoinen matka, joka sinun tulee tehdä ensin. Matkasi päässä tulet kohtaamaan oven, joka johtaa sinut takaisin tänne vankilaan, aivan niin kuin minutkin. Palatessasi näkösi on niin hyvä, ettei sinua voi vangita tänne uudestaan. Näkösi tulee olemaan myös tarpeeksi hyvä nähdäksesi täällä olevan aarteen."

Luku VIII

Valo

Stephen kääntyi ja katsoi taas muuria. "Pelkään vieläkin hirveästi", hän vaikeroi.

"En tiedä, pystynkö tähän."

"Sinulla on näkökyky, mutta sinulta puuttuu uskoa. Näkemisen ja uskon tulee toimia yhdessä", sanoin. "On jokin syy, miksi uskosi on heikko."

"Ole hyvä ja kerro mikä se on! Onko jotakin, mikä voisi auttaa uskoani kasvamaan samalla, kun näköni kasvaa?"

"Kyllä. Usko tulee Viisauden todellisesta tuntemisesta. Sinun tulee tuntea Hänen todellinen nimensä. Jo yksin Hänen nimensä tunteminen tulee antamaan sinulle tarpeeksi uskoa, jotta pääset tämän muurin yli vapauteen. Mitä paremmin tunnet Hänen nimensä, sitä suurempia esteitä ja kompastuskiviä voit ylittää matkallasi. Jonakin päivänä tulet tuntemaan Hänen nimensä niin hyvin, että voit siirtää vuoria."

"Mikä Hänen nimensä on?", Stephen kysyi melkein kerjäten.

"Hänen nimensä on Jeesus."

Stephen katsoi maahan, sitten ylös ilmaan kun epäusko näytti saavuttaneen hänet. Katselin kamppailua, jota hänen sydämensä ja mielensä kävivät toisiaan vastaan. Lopulta hän katsoi minuun uudestaan ja suureksi helpotukseksi näin vielä toivoa hänen silmissään. Tiesin, että hän oli kuunnellut sydäntään.

"Epäilin sitä", hän sanoi. "Totta puhuen, koko ajan puhuessasi epäilin, että tulisit sanomaan juuri tuon nimen. Tiedän myös, että puhut totta. Mutta minulla on muutamia kysymyksiä. Saanko kysyä ne?"

"Tietysti."

"Olen tuntenut monia ihmisiä, jotka käyttävät Jeesuksen nimeä, mutta he eivät ole vapaita. He ovat itse asiassa eräitä kaikkein sidotuimmista ihmisistä, joita tunnen täällä. Miksi?"

"Se on hyvä kysymys, ja voin kertoa vain sen, mitä olen itse matkallani oppinut. Uskon, että jokainen tapaus on erilainen, mutta monet tuntevat Hänen nimensä, mutta eivät *Häntä*. Sen sijaan, että he pyrkisivät lähemmäksi Häntä muuttuisivat nähdessään Hänet sellaisena kuin Hän on, he yrittävät tehdä Hänestä oman kuvansa kaltaista. Jeesuksen nimen tunteminen on enemmän kuin vain sen tietämistä, miten Hänen nimensä kirjoitetaan tai sanotaan. Hänen nimensä tunteminen on Hänen tuntemistaan sellaisena, kuin Hän todella on. Aito usko alkaa tästä."

Näin yhä epäilyä Stephenin silmissä, mutta se oli hyvänlaista epäilyä, sellaista joka haluaa mieluummin uskoa kuin kieltää. Minä jatkoin.

"On joitakin, jotka todella rakastavat Jeesusta ja alkavat aidosti tuntea Häntä, mutta jäävät vankilaan. He ovat niitä, jotka antavat matkalla koettujen haavojen tai virheiden pidätellä heitä. He ovat maistaneet vapautta, mutta palanneet takaisin vankilaan pettymysten tai epäonnistumisten vuoksi. Voit helposti tunnistaa heidät, koska he aina puhuvat menneestä tulevaisuuden sijaan. Jos he yhä jatkaisivat kulkemistaan näkynsä mukaan, eivät he aina katsoisi taaksepäin."

"Olen tavannut monia heistä", Stephen huomautti.

"Sinun tulee ymmärtää jotakin, mikäli koskaan aiot saada tähän kysymykseen vastauksen. Jotta täyttäisit päämääräsi, et voi lannistua tai rohkaistua liiaksi muista, jotka käyttävät Jeesuksen nimeä. Meidät on kutsuttu uskomaan Häneen, ei Hänen kansaansa. Monet suurimmistakin sieluista saavat meidät välillä pettymään, koska he ovat kuitenkin vain ihmisiä."

"Monet niistä, joita äsken kuvailin, voivat tulla suuriksi sieluiksi.

Näky ja usko voidaan eheyttää jopa niissä, jotka ovat lannistuneet ja pettyneet hyvinkin suuresti. Tämä on sinun tehtäväsi aarteenetsijänä. Emme voi hylätä yhtäkään ihmistä, he ovat kaikki aarteita Hänelle. Tunteaksesi Hänet todella ja kulkeaksesi uskossa sinun ei tule tuomita Häntä Hänen omiensa mukaan, ei parhaimpien eikä pahimpien", sanoin.

"Luulin aina, että Jeesus on valkoisen miehen Jumala. Hän ei koskaan tuntunut tekevän paljon meidän kansallemme."

"Hän ei ole valkoisen miehen Jumala, Hän ei edes itse ole valkoinen! Mutta Hän ei ole myöskään mustaihoisten Jumala. Hän loi kaikki ja Hän on kaikkien Jumala. Jos näet Hänet vain jonkin tietyn ryhmän Jumalana, olet rajoittanut suuresti sitä, kuka Hän on, ja olet heikentänyt omaa näköäsi."

Usko ja kuuliaisuus

Katsoin hiljaa, miten Stephen kamppaili monien muiden asioiden kanssa sydämessään. Tunsin yhä Viisauden läsnäolon ja tiesin, että Hän pystyi selittämään kaikki asiat paljon paremmin kuin minä. Lopulta Stephen katsoi minuun, silmät loistaen valoa kirkkaammin kuin koskaan ennen.

"Tiedän, että kaikki kysymykset, joiden kanssa olen kamppaillut, eivät ole ollenkaan koskettaneet sitä, mitä Jeesus todella on, vaan sitä, mitä ihmiset ovat sanoneet Hänen olevan. Tiedän, että se, mitä sanot, on totta. Tiedän, että Jeesus antoi minulle näön ja että Hän on Viisaus. Tiedän, että minun tulee itse löytää Hänet sellaisena kuin Hän todella on. Minun tulee etsiä Häntä ja palvella Häntä. Tiedän myös, että Hän on lähettänyt sinut tänne, jotta voisit auttaa minut alkuun. Mitä minun pitäisi tehdä?"

"Viisaus on täällä nyt", minä aloitin. "Sinä kuulit Häntä puhuessani, aivan niin kuin minä kuulen Hänen puhuvan sinun kauttasi. Sinä tunnet jo Hänen äänensä. Hän on sinun Opettajasi. Hän tulee puhumaan sinulle monien eri ihmisten kautta, joskus jopa niiden kautta, jotka eivät Häntä tunne. Ole nopea kuulemaan ja tottelemaan sitä, mitä Hän sanoo. Usko ja kuuliaisuus ovat sama asia. Uskosi ei ole todel-

lista, jos et ole kuuliainen ja jos se on todellista, tulet aina olemaan kuuliainen."

"Sanoit, että tulet palvelemaan Häntä. Tämä tarkoittaa, että et tule enää elämään itsellesi, vaan Hänelle. Viisauden läsnäolossa tulet tuntemaan, mikä on oikein ja mikä väärin. Kun opit tuntemaan Viisauden, opit myös ymmärtämään, mikä on pahaa. Sinun täytyy kääntää selkäsi kaikelle pahalle, mitä olet menneisyydessä tehnyt, samoin kuin kaikelle sille, mikä voisi saattaa sinut kiusaukseen tulevaisuudessa."

"Et voi elää kuin muut. Sinut on kutsuttu olemaan ristin sotilas. Silloin kun tartuit Hänen nimeensä ja siihen totuuteen, kuka Hän on, kun suuri valo syttyi silmiisi, kun rauha ja tyytyväisyys alkoivat virrata sieluusi, silloin synnyit uudesti ja aloitit uuden elämän. Viisaus on puhunut sinulle jo jonkin aikaa ohjaten ja opettaen sinua, mutta nyt Hän asuu sinussa. Hän ei koskaan tule jättämään sinua. Mutta Hän ei ole sinun palvelijasi, sinä olet Hänen."

"Minä tunnen Hänen läheisyytensä!", Stephen sanoi. "Haluaisin niin kovasti nähdä Hänet uudestaan!"

"Voit nähdä Hänet sydämesi silmillä milloin tahansa. Tämä on myös kutsusi – nähdä Hänet selvemmin ja seurata Häntä lähemmin. Matka on tätä varten. Matkallasi tulet oppimaan asioita Hänen nimestään ja ristin voimasta. Kun olet valmis, tulet palaamaan tänne siinä voimassa ja autat vapauttamaan monia näistä vangeista."

"Oletko sinä vielä silloin täällä?"

"En tiedä. Joskus minua tarvitaan täällä, joskus autan muita heidän matkallaan. Ehkä tapaan sinut vielä siellä, minne olet menossa. Minäkin olen vielä omalla matkallani. Tämä on osa siitä. Tulet kohtaamaan monia ovia, joiden kautta sinun tulee mennä. Et koskaan tiedä, minne ne johtavat. Jotkut voivat tuoda sinut takaisin tänne. Jotkut ovet voivat viedä sinut erämaahan, jonka läpi kaikki joutuvat matkaamaan. Jotkut vievät ihaniin taivaallisiin kokemuksiin ja on houkuttelevaa aina etsiä vain tällaisia ovia, mutta ne eivät välttämättä ole ovia, joita me tarvitsemme täyttääksemme kutsumuksemme. Älä valitse ovia niiden ulkomuodon mukaan, vaan pyydä aina Viisautta auttamaan sinua valinnoissasi."

Stephen käänsi katseensa muuriin. Näin hymyn leviävän hänen kasvoilleen.

"Nyt voin kiivetä tämän muurin yli", hän sanoi. "Olen jopa innoissani tästä haasteesta. Tunnustan pelkääväni vielä vähän, mutta sillä ei ole väliä. Tiedän, että voin kiivetä muurin yli ja tuskin maltan odottaa, että saan nähdä, mitä sen toisella puolella on. Tiedän, että olen vapaa. En ole enää vanki!"

Kävelin Stephenin kanssa ensimmäisen aidan luo. Hän hämmästyi nähdessään, että siinä ei ollut vain reikiä, vaan aina hänen koskettaessaan aitaa se hajosi hänen käsissään ja siihen syntyi uusia reikiä.

"Mistä nämä aidat on tehty?", hän kysyi.

"Harhaluuloista", minä selitin. "Joka kerta, kun joku pakenee niiden läpi, syntyy reikä muiden mennä. Sinä voit mennä jo valmiiksi tehtyjen aukkojen läpi tai tehdä itse uuden."

Stephen valitsi paikan, joka oli paksua piikkilanka-aitaa, hän ojensi kätensä ja kulki suoraan sen läpi avaten siihen itsensä kokoisen aukon. Tiesin hänen eräänä päivänä palaavan ja johtavan monia ulos juuri avaamansa aukon läpi. Hänen näkemisensä oli silkkaa iloa. Tunsin Viisauden läsnäolon niin voimakkaasti, että tiesin näkeväni Hänet jos kääntyisin, ja olinkin siinä oikeassa. Kokemani suuri ilo näkyi myös Hänen kasvoillaan.

Luku IX

Vapaus

Seisoin Viisauden vierellä katsoen Stephenin kulkua aitojen läpi.
"Mistä muuri on tehty?", huusi hän meille.
"Pelosta"

Näin Stephenin pysähtyvän ja katsovan muuria. Se oli valtava. Monet eivät päässeet koskaan edes aitojen läpi, ja tiesin, että tämä oli ratkaiseva koetus Stephenille.

Taakseen katsomatta hän huusi uudestaan: "Autatko minua kiipeämään sen yli?"

"En voi auttaa sinua", vastasin. "Jos yritän auttaa sinua, kiipeäminen vie kaksin verroin aikaa ja se tulee olemaan vielä vaikeampaa. Voittaaksesi pelkosi sinun tulee kohdata ne yksin."

"Mitä enemmän katson sen korkeutta, sitä pahemmalta se tuntuu", kuulin Stephenin sanovan itselleen.

"Stephen, olet tehnyt ensimmäisen virheesi."

"Mitä tein väärin?", hän huusi epätoivoisesti, jo täynnä pelkoa.

"Sinä pysähdyit."

"Mitä minun pitäisi tehdä nyt? Tuntuu, että jalkani ovat liian raskaat liikkumaan."

"Katso reikää, jonka teit aitaan", sanoin. "Nyt katso muurinharjaa ja ala kävellä. Päästyäsi muurin luo jatka kävelemistä. Älä pysähdy lepäämään. Et voi levätä muurin tällä puolen, joten jatka kiipeämistä kunnes pääset muurinharjalle."

Suureksi helpotukseksi hän alkoi liikkua uudestaan eteenpäin. Hän kulki paljon hitaammin, mutta hän kulki kuitenkin. Päästyään muurille hän alkoi kiivetä, hitaasti, mutta varmasti. Kun olin varma, että hän selviytyisi, menin myös muurille ja kiipesin nopeasti sen yli tavatakseni hänet toisella puolella.

Tiesin Stephenin olevan janoisen, joten odotin häntä lähteen luona. Kun hän tuli sinne ja näki minut, hän oli iloisesti yllättynyt. Minä olin yhtä yllättynyt nähdessäni hänessä tapahtuneen muutoksen. Hänen silmänsä loistivat kirkkaammin ja selvemmin kuin koskaan ennen, ja hän liikkui vaikuttavan varmasti ja arvokkaasti. Olin nähnyt hänet ristin sotilaana, mutta en ollut koskaan aikaisemmin nähnyt häntä sinä suurena prinssinä, joka hän ilmeisestikin oli kutsuttu olemaan.

"Kerro, millaista se oli", sanoin.

"Oli niin vaikea alkaa kulkea uudestaan ja sitten jatkaa kävelemistä, mutta tiesin, että jos pysähtyisin, olisi varmaan liian vaikeaa aloittaa enää uudestaan. Ajattelin, mitä kerroit ihmisistä, jotka tunsivat Herran nimen, mutta eivät koskaan olleet kiivenneet tuon muurin yli kulkeakseen uskossa Hänen nimeensä. Tiesin, että minusta voisi tulla yksi heistä. Päätin, että vaikka kaatuisin tai kuolisin, ennemmin kuolisin, kuin jäisin siihen vankilaan. Mieluummin kuolisin, kuin jättäisin näkemättä, mitä toisella puolella on, tai jättäisin tekemättä kohta alkavan matkan. Se oli vaikeaa, vaikeampaa kuin luulin, mutta se oli sen arvoista."

"Tässä, juo tästä lähteestä. Tulet löytämään kaiken tarvitsemasi veden ja ruoan matkan varrelta. Ne tulevat aina olemaan lähellä, kun todella tarvitset niitä. Anna nälän ja janon pitää sinut liikkeellä. Kun löydät vettä ja ruokaa, lepää niin kauan kuin ne riittävät, ja lähde sitten uudestaan matkaan."

Hän joi nopeasti ja nousi sitten ylös innokkaana jatkamaan matkaa. "En tule näkemään sinua pitkään aikaan, joten minun täytyy nyt kertoa sinulle muutamia asioita, jotka tulevat auttamaan sinua matkallasi."

Stephen katsoi minua uskomattoman tarkoin ja kirkkain silmin. Kaikkein sidotuimmat tulevat tuntemaan kaikkein suurimman vapauden, ajattelin. Käänsin hänen katseensa korkeimpaan vuoreen, jonka saatoimme nähdä.

"Sinun tulee kiivetä tuolle vuorelle. Kun pääset sen huipulle, katso niin kauas kuin voit. Pane tarkasti merkille, mitä näet, ja etsi polkua, joka voisi viedä sinut päämääräsi. Tee reitistä kartta mieleesi. Sinut on kutsuttu kulkemaan tämä matka."

"Ymmärrän", hän vastasi. "Mutta enkö voisi nähdä reittiä näiltä vähän matalammilta vuorilta? En enää pelkää kiipeämistä, mutta haluaisin päästä jo itse matkalle."

"Matalammiltakin vuorilta voit nähdä paikkoja ja päästä niihin paljon nopeammin. Voit valita niinkin. Tuolle korkealle vuorelle kiipeäminen vie paljon kauemmin aikaa ja on vaivalloisempaa, mutta sieltä tulet näkemään paljon kauemmas ja paljon suurempia asioita. Reitti, jonka näet korkealta vuorelta, tulee myös olemaan paljon vaikeampi ja pidempi. Olet vapaa valitsemaan kumman matkan tahansa."

"Sinä valitset aina korkeimman vuoren, etkö valitsekin?", Stephen kysyi.

"Nyt tiedän, että se on aina se paras vaihtoehto, mutta en voi sanoa aina valinneeni korkeinta vuorta. Olen usein valinnut helpoimman ja lyhyimmän reitin ja olen aina pettynyt, kun olen tehnyt niin. Tiedän, että suurin aarre on aina kaikkein pisimmän ja vaikeimman reitin päässä. Uskon, että sinäkin olet tällainen aarteenetsijä. Olet päässyt suuren pelon yli. Nyt on aika kulkea suuressa uskossa."

"Tiedän, että se, mitä sanot, on totta ja tiedän sydämessäni, että minun tulee nyt valita korkein vuori, tai muuten tulen aina tyytymään siihen, että valitsen vähemmän, kuin mitä olisin voinut saada. Olen vain niin halukas pääsemään jo matkaan ja saapumaan määränpäähäni."

"Usko ja kärsivällisyys käyvät aina yhdessä", minä vastasin. "Kärsimättömyys on oikeastaan uskonpuutetta. Kärsimättömyys ei tule koskaan johtamaan sinua Jumalan parhaimpaan tarkoitukseen. Hyvä voi olla parhaan pahin vihollinen. Juuri nyt sinun tulee rakentaa elämääsi malli, että valitset aina korkeinta ja parasta. Tällä tavoin pysyt lähellä Viisautta."

"Mitä muuta sinun olisi hyvä kertoa minulle ennen kuin lähden?", Stephen kysyi istuen kivellä. Hän teki viisaan päätöksen ja valitsi sen, että hän kärsivällisenä ottaa vastaan sen kaiken, mitä hänen tulee tie-

tää ennen lähtöään. Ajattelin, että hän tuntee Viisauden jo paremmin kuin minä.

Varoitus

"On toisenlaista viisautta, joka ei ole Jumalan viisautta, ja on myös toinen, joka kutsuu itseään 'Viisaudeksi'. Hän *ei* ole Viisaus, hän on meidän vihollisemme. Hänet voi olla hankala tunnistaa, koska hän yrittää esiintyä Viisautena ja hän on siinä myös hyvä. Hän saapuu valkeuden enkelinä ja tuo tavallisesti totuutta. Hänellä on totuuden muoto ja hänellä on viisautta, mutta minulta on vienyt kauan aikaa erottaa ne todellisesta Viisaudesta ja Totuudesta. Olen oppinut, että hän voi yhä harhauttaa minua jos sekunninkin ajan kuvittelen, ettei hän voisi niin tehdä. Viisaus on opettanut minulle, että emme koskaan voi olla ovelampia kuin vihollinen – meidän puolustuksemme on ensin tunnistaa hänet ja sitten vastustaa häntä."

Stephenin silmät suurenivat, kun hän huomasi, että hän tietää ja ymmärtää, mistä puhuin. "Minä tiedän kenestä puhut!", hän pisti väliin. "Tapasin vankilassa paljon ihmisiä, jotka seurasivat häntä. He puhuivat aina korkeammasta viisaudesta ja korkeammasta tiedosta. He näyttivät jaloilta, vilpittömiltä ihmisiltä, mutta jokin heissä tuntui olevan väärin. Aina, kun kerroin heille 'Viisaudesta', he kertoivat myös tuntevansa 'Viisauden' ja että hän oli heidän 'sisäinen oppaansa'. Kun kuuntelin heitä, en kuitenkaan tuntenut tulleeni johdatetuksi sellaiseen vapauteen, josta he puhuivat, vaan pikemminkin vankilaakin pahempaan orjuuteen. Koin vain pimeyttä heidän seurassaan, en valoa, mitä koin puhuessani 'Viisauden' kanssa. Tiesin, etteivät he olleet samanlaisia.

"Todellinen Viisaus on Jeesus. Sinä tiedät sen nyt. Todellista viisautta on etsiä Häntä. Kaikki viisaus, joka ei johda Hänen luokseen, on valheellista viisautta. Jeesus aina vapauttaa. Väärä 'Viisaus' johtaa sinut aina siteisiin. Kuitenkin monta kertaa todellinen vapaus näyttää ensin orjuudelta ja orjuus näyttää vapaudelta."

"Tämä ei tule olemaan helppoa, vai mitä", Stephen vaikeroi.

"Ei. Tämä ei ole helppoa, eikä sen ole tarkoituskaan olla. Epäily ei

ole samaa kuin todellinen kyky arvioida, mutta jos aiot epäillä jotakin, epäile sitä, mikä näyttää helpolta. En ole vielä löytänyt 'helppoa' ovea tai tietä, joka olisi ollut oikea. Helpon tien valitseminen voi olla varmin tapa joutua harhaan. Sinut on kutsuttu sotilaaksi ja niinpä joudut taistelemaan. Koko maailma on nyt väärän 'Viisauden' hallussa ja sinun täytyy voittaa maailma saavuttaaksesi päämääräsi."

"Jo nyt minun on täytynyt tehdä asioita, jotka ovat olleet vaikeampia, kuin mikään, mitä olen tehnyt aikaisemmin", Stephen mietti. "Mutta olet oikeassa, vaikka se on vaikeaa, se on sen arvoista. En ole koskaan tuntenut tällaista iloa, tyydytystä ja toivoa. Vapaus on vaikeaa. Minun on vaikea valita, mille vuorelle kiipeäisin. Tuolla ollessani tiesin, että olisin voinut valita sen, että jätän muurin ylitse kiipeämisen. Tunsin, miten pelko valinnan tekemisestä oli kuin muuri sisälläni. Mutta kun olin tehnyt valintani, tiesin voivani päästä muurin yli. Mutta tuleeko tämä koskaan helpommaksi?"

"En usko, mutta jollakin tavalla siitä, mikä on vaikeaa, tulee meitä enemmän tyydyttävää. Voittoa ei voi saada ilman taistelua, ja mitä suurempi taistelu on, sitä suurempi on voitto. Mitä enemmän koet voittoja, sitä enemmän alat odottaa innolla taisteluja ja tulet nousemaan korkeammalle kohdataksesi vielä suurempia taisteluja. Asian tekee helpoksi se, että Herra johtaa meidät aina voittoon. Jos pysyt Häntä lähellä, et koskaan tule häviämään. Jokaisen taistelun ja koetuksen jälkeen olet Häntä lähempänä ja tunnet Hänet paremmin."

"Koenko aina pimeyttä, kun väärä 'Viisaus' yrittää pettää minua?"

"En tiedä. Mutta tiedän, että pimeys on siellä, missä hän harhauttaa meidät itsemme etsimiseen. Kun hän oli saanut ensimmäiset ihmiset syömään Hyvän- ja Pahantiedon puusta, he alkoivat ensimmäiseksi katsoa itseään. Kun väärä 'Viisaus' saa meidät itsekeskeisiksi, joudumme nopeasti kahleisiin. Kutsu saavuttaa päämäärämme ja täyttää tehtävämme ei ole meitä itsemme varten, vaan sen on annettu Herran ja Hänen kansansa tähden."

"Onko kukaan koskaan täyttänyt kutsumustaan joutumatta petetyksi?"

"En usko. Jopa suuri Apostoli Paavali myönsi tulleensa Saatanan huiputtamaksi. Pietaria huijattiin muutama kerta, emmekä tiedä,

kuinka moni kerta on jätetty tallentamatta. Mutta älä huolehdi liikaa petetyksi joutumisesta. Se on itse asiassa eräs hänen suurimmista ansoistaan. Monet joutuvat harhateille siksi, että hän saa heidät pelkäämään enemmän hänen voimaansa pettää, kuin uskomaan Pyhän Hengen voimaan johtaa heidät koko totuuteen. Tähän ansaan joutuneet eivät vajoa vain syvemmälle pelon siteisiin, vaan he myös hyökkäävät kaikkia niitä vastaan, jotka vaeltavat uskon kautta tulevassa vapaudessa. Olen melko varma, ettet pääse kiipeämään tuota vuorta pitkällekään, ennen kuin he hyökkäävät."

"Ja he tuntevat Jeesuksen nimen?", Stephen kysyi hieman hämmentyneenä. "Heidän on täytynyt tuntea Hänen nimensä voidakseen kiivetä muurin yli ja päästäkseen niin pitkälle. Eivätkö he siis tunteneetkaan Hänen nimeään todella silloin aikaisemmin?"

"Olen varma, että he tunsivat. Mutta seiso ja katso kutakin vuorta ympäröiviä laaksoja. Mitä näet?"

"Näen kuin pieniä vankiloita. Näyttää siltä, kuin siellä olisi monia samanlaisia vankiloita, jollaisesta minä juuri vapauduin!"

"Sen vuoksi olin yllättynyt, kun kerroit minulle 'Viisauden' sanoneen, että vankilasi oli ainoa. Mutta kun olin ollut täällä hetken, ymmärsin, mitä Hän tarkoitti. Katso kaikkia korkeita muureja. Katso kaikkia aitoja. Ne ovat kaikki samanlaisia. Jos sinut saadaan kiinni matkan varrella, sinua ei tuoda takaisin tänne. He tietävät, että ennemmin kuolisit, ja siksi sinut viedään johonkin muuhun vankilaan. Jopa läheltäkin ulkoapäin on vaikea erottaa, että ne ovat vankiloita, mutta sisältä ne ovat kaikki samanlaisia, ihmiset jakautuneina eri ryhmiin pelkojensa vankeina."

"Olen iloinen, että näytit tämän minulle", Stephen sanoi. "En edes nähnyt vankiloita, kun katsoin tähän suuntaan muurinharjalta ja kun etsin katseellani vuorta, jolle kiivetä. Luuletko, että ne, jotka yrittävät ottaa minut kiinni ja viedä minut vankilaan, hyökkäävät monta kertaa? Ja käyttävätkö he Jeesuksen nimeä?"

"Herra itse varoittaa Kirjoituksissa, että viimeisinä päivinä tulee olemaan monia, jotka tulevat Hänen nimessään julistaen, että Hän on Kristus, mutta silti johtavat monia harhaan. On monia tällaisia ja uskon, että useimmat heistä eivät edes tiedä olevansa pettäjiä. Kerron

yhden luonteenpiirteen, jonka olen kaikissa heissä huomannut: he lopettavat ollessaan matkalla, ennen päämääränsä saavuttamista. Eteenpäin meneminen vaatii uskoa, ja he ovat valinneet ennemmin pelon kuin uskon mukaan vaeltamisen. He alkoivat ajatella, että pelko on uskoa ja nyt he kuvittelevat vankilansa muurien olevan totuuden peruspilareita. Pelko vääristää näkökykysi ja saa sinut näkemään linnakkeita tällä tavoin. Harvat näistä ihmisistä ovat tietoisesti epärehellisiä. He ovat vilpittömiä, mutta heidät on harhautettu eräällä kaikkein suurimmista valheista, nimittäin *'harhaan joutumisen pelolla'.*"

"Tulisiko minun taistella heitä vastaan?"

"Ymmärrän kysymyksesi ja olen kysellyt sitä usein itsekin. He tuhoavat monien uskon ja saavat paljon enemmän tuhoa aikaan tien kulkijoille kuin kaikki kultit ja lahkot yhteensä. Tulee aika, jolloin kaikki tällaiset kompastuskivet tullaan ottamaan pois, mutta tällä hetkellä he myös palvelevat erästä tarkoitusta, he nimittäin tekevät tien vaikeammaksi."

"Haluaako Viisaus, että tie on vaikeampi? On jo niin vaikeaa taistella vain omien pelkojensa kanssa. Miksi Hän haluaa tehdä siitä vielä vaikeamman laittamalla meidät taistelemaan näitä pelokkaita ihmisiä vastaan?"

"Matka tulee olemaan juuri niin helppo tai vaikea, kuin Hän sen haluaa olevan. Tämä elämä on hetkellinen matka, joka valmistaa niitä, jotka tulevat hallitsemaan Hänen kanssaan ajassa tulemaan Kaikkein Korkeimman pojiksi ja tyttäriksi ikuisesti. Jokaisen koetuksen tarkoituksena on muuttaa meitä enemmän Hänen kuvansa kaltaiseksi. Eräs ensimmäisistä asioista, joita meidän tulee tällä matkalla oppia, on se, ettei meidän tulisi haaskata yhtäkään koetusta, vaan tarttua niihin niinä mahdollisuuksina, joita ne ovat. Jos polkusi on vaikea, se on sitä kutsusi suuruuden vuoksi."

Itsekurin tärkeys

"*Monet ovat kutsutut, mutta harvat ovat valitut. Monet tulevat hääjuhlaan, mutta harvat ovat morsiamia.*"

Käännyimme ja näimme Viisauden seisovan takanamme. Hän il-

mestyi nuorena urheilijana, jona Stephen oli oppinut hänet tuntemaan.

"Juokse edessäsi oleva kilpailu ja palkintosi tulee olemaan suurempi kuin nyt pystyt käsittämään. Tiedät millaista itsekuria kilpailuihin valmistautuminen vaatii. Nyt harjoita itseäsi vanhurskauteen. Olen kutsunut kaikki juoksemaan, mutta harvat juoksevat voittaakseen. Pidä itsesi kurissa voittaaksesi."

Samassa Hän oli poissa.

"Miksi Hän lähti?", Stephen kysyi.

"Hän sanoi jo kaiken, minkä piti tulla sanotuksi tällä kertaa. Hän puhui sinulle kurista. Minä sanoisin sen olevan sinulle kaikkein tärkein sana juuri nyt."

"Kuri. Minä aina vihasin sitä sanaa!"

"Hän puhui sinulle kilpailusta. Olitko sinä juoksija?"

"Kyllä, olen hyvin nopea. Olin aina nopein juoksija koulussani, ja minulle jopa tarjottiin stipendiä, jonka avulla olisin voinut juosta suuren yliopiston juoksujoukkueessa."

"Epäilen, ettet ottanut tarjousta vastaan."

"En ottanut."

"Itsekurin puutteen vuoksiko et alkanut opiskella?"

"Ei! Vaan... " Seurasi pitkä hiljaisuus, jonka aikana Stephen katseli jalkoihinsa. "Tai kyllä se varmaan niin oli."

"Älä murehdi sitä nyt. Sinun tulee kuitenkin ymmärtää eräs asia. Useimmat, joilla on eniten lahjoja eri alueilla ja ammateissa, eivät koskaan yllä edes hyviksi suorittajiksi vain yhden asian, itsekurin puutteen vuoksi. Se, mitä olet nyt tekemässä, on paljon tärkeämpää kuin kilpajuoksu tai opiskelu. Ilmeisesti kurin puute on ollut heikkoutesi ja sen vuoksi olet jo menettänyt paljon, mutta Kristuksessa kaikki asiat tulevat uusiksi. Hänessä asioista, jotka ovat olleet suurimpia heikkouksiasi, voi tulla kaikkein suurimpia vahvuuksiasi. Nyt olet Hänen opetuslapsensa. Se tarkoittaa, että olet opetuksen ja kurin alla."

"Tiedän, että puhut totta ja tiedän, etten halua hävitä tätä kilpailua."

"Näetkö vuorelle johtavan polun?"

"Kyllä."

"Sen nimi on Itsekuri. Pysy sillä, jos haluat päästä huipulle."

LUKU X

ARMEIJA

Samassa seisoin korkealla vuorella, joka kohosi suuren tasangon yläpuolelle. Näin edessäni leveänä rintamana marssivan armeijan. Etujoukoissa oli kaksitoista divisioonaa ja ne erottuivat selvästi niiden takana marssivista sotilasmassoista. Nämä divisioonat oli edelleen jaettu - näin minusta näytti - rykmenteiksi, pataljooniksi, komppanioiksi ja ryhmiksi. Divisioonat pystyi erottamaan eri sotalipuista, rykmentit erottuivat eri värisistä univormuista.

Pataljoonat, komppaniat ja ryhmät tunnisti erilaisista vyö- ja olkanauhoista. Kaikilla oli kiiltävät, hopeiset sotavarustukset, puhtaalta kullalta näyttävät kilvet, ja aseet, jotka olivat sekä hopeaa että kultaa. Sotaliput olivat valtavia, 10-13 metriä pitkiä. Sotilaitten marssiessa heidän kilpensä ja aseensa välkkyivät auringossa kuin salamat, ja lippujen lepatus ja askelten kaiku kuulostivat ukkosen jylinältä. En uskonut, että mitään tällaista olisi nähty maan päällä aikaisemmin.

Sitten olin tarpeeksi lähellä nähdäkseni heidän kasvonsa. He olivat miehiä ja naisia, vanhoja ja nuoria kaikista roduista. Heidän kasvoillaan näkyi voimakas päättäväisyys, mutta he eivät kuitenkaan vaikuttaneet jännittyneiltä. Ilmassa oli sodan tuntua, mutta joukot huokuivat niin syvää rauhaa, että tiesin ettei kukaan heistä pelännyt edessä olevaa taistelua. Hengellinen ilmapiiri, jonka koin heidän lähellään, oli aivan yhtä kunnioitusta herättävä kuin heidän ulkomuotonsa.

Katsoin heidän univormujaan. Värit olivat kirkkaita. Jokaisella sotilaalla oli myös sotilasarvoa osoittavia arvonmerkkejä ja mitaleja.

Kenraalit ja muut korkea-arvoiset upseerit marssivat riveissä muiden mukana. Vaikka oli ilmeistä, että korkea-arvoisemmat olivat johdossa, kukaan ei kiinnittänyt ylenpalttista huomiota heidän arvoasemaansa. Kaikkein korkea-arvoisimmasta alimpaan arvoon he kaikki tuntuivat olevan läheisiä ystäviä. Se oli armeija, jolla oli ennennäkemätön kuri, mutta silti se tuntui olevan vain yksi suuri perhe.

Heitä tutkiessani huomasin, että he näyttivät epäitsekkäiltä, ei siksi, etteikö heillä olisi ollut omaa persoonallisuutta, vaan koska he kaikki olivat niin varmoja siitä, keitä he olivat ja mitä he olivat tekemässä. He eivät olleet täynnä itseään eivätkä huomionkipeitä. En löytänyt jälkeäkään kunnianhimosta tai ylpeydestä kenestäkään arvoasemasta riippumatta. Olin hämmästynyt nähdessäni niin monien erilaisten ihmisten marssivan sellaisessa sopusoinnussa ja niin tasatahtia. Olin varma, ettei maan päällä ollut koskaan ollut tämän kaltaista armeijaa.

Samassa olin etujoukkojen takana katsomassa suurempaa joukkoa, joka koostui sadoista divisioonista. Näistä jokainen oli erikokoinen, pienin oli lukumäärältään parituhantinen ja suurimmassa oli satoja tuhansia ihmisiä. Vaikka tämä joukko ei ollut yhtä järjestäytynyt ja värikäs kuin ensimmäinen, se oli kunnioitusta herättävä pelkästään kokonsa tähden. Myös tällä joukolla oli sotalippuja, mutta ne eivät olleet läheskään yhtä suuria ja vaikuttavia kuin ensimmäisen ryhmän. Heillä oli myös sotilaspuvut ja arvomerkkejä, mutta olin yllättynyt nähdessäni että monilla heistä ei ollut täyttä sotavarustusta, useilla ei ollut edes asetta. Kilvet ja aseet, joita heillä oli, eivät olleet ollenkaan niin kiillotettuja ja säihkyviä, kuin ensimmäisen ryhmän.

Kun katsoin rivejä tarkemmin, saatoin nähdä, että he kaikki olivat päättäväisiä ja heillä oli päämäärä, mutta heillä ei tuntunut olevan ensimmäisen joukon yhtenäisyyttä. He olivat paljon tietoisempia omasta arvostaan ja ympärillä olevien arvosta. Tunsin tämän häiritsevän heidän keskittymistään. Saatoin myös tuntea riveissä olevan kunnianhimoa ja kateellisuutta, mikä sanomattakin lisäsi häiriötä. Kuitenkin tunsin, että tämä toinen divisioona oli silti omistautuneempi ja määrätietoisempi, kuin mikään maan päällä oleva armeija. Myös tämä armeija oli hyvin voimakas.

Toisen armeijan takana oli kolmas, joka marssi niin etäällä kahdesta ensimmäisestä, että en ollut edes varma, näkivätkö he edessään olevia joukkoja. Tämä armeija oli suurempi kuin ensimmäiset kaksi armeijaa yhteensä, se näytti koostuvan miljoonista ja miljoonista. Katsoessani tätä joukkoa etäältä, huomasin sen liikkuvan eri suuntiin kuin lintuparven, ensin kaartuen yhteen suuntaan ja sitten toiseen. Se ei koskaan liikkunut suoraan eteenpäin kovin kauan. Liikkumisen säännöttömyydestä johtuen se jäi jälkeen yhä enemmän ja enemmän kahdesta ensimmäisestä joukosta.

Päästessäni lähemmäksi näin, miten näillä sotilailla oli repaleiset, harmaat univormut, joita ei oltu silitetty eikä pesty. Melkein jokainen oli verissään ja haavoittunut. Muutamat yrittivät marssia, mutta suurin osa vain käveli samaan suuntaan kuin muutkin. Riveissä syntyi usein tappeluita, ja monet heidän haavoistaan aiheutuivat niistä. Jotkut sotilaista yrittivät pysytellä siellä täällä olevien risaisten sotalippujen lähellä. Mutta niilläkään, jotka olivat lippuja lähellä, ei ollut selkeää käsitystä keitä he olivat, koska he vaeltelivat jatkuvasti lipulta toiselle.

Olin yllättynyt, että tässä kolmannessa joukossa oli vain kahdenlaisia sotilasarvoja: kenraaleja ja sotamiehiä. Vain muutamilla oli jokin osa sotavarustuksesta, enkä nähnyt mitään muita aseita, kuin kenraaleiden kantamia leikkiaseita. Kenraalit pöyhkeilivät aseillaan aivan kuin ne olisivat tehneet heistä merkittäviä, mutta jopa rivimiehet tiesivät aseiden olevan jäljitelmiä. Tämä oli hyvin surullista, sillä oli ilmeistä, että riveissä olevat halusivat epätoivoisesti seurata todellisia johtajia.

Joukossa ei tuntunut olevan kunnianhimoa muiden kuin kenraaleiden keskuudessa. Se ei johtunut epäitsekkyydestä, kuten ensimmäisessä ryhmässä, vaan paremminkin välinpitämättömyydestä. Ajattelin, että toisen joukon kunnianhimo oli kuitenkin parempi, kuin tämän joukon yleinen sekasorto. Kenraalit tässä kolmannessa joukossa tuntuivat olevan eniten syventyneitä puhumaan itsestään ja tappelemaan toistensa kanssa, ja tappelut olivatkin jatkuvasti käynnissä sotalippujen ympärillä olevien pienien ryhmien välillä. Samassa näin, miten tappelut riveissä johtuivat suurista, rajuista ja arvaamattomista suunnanmuutoksista, joita tämä ryhmä aika ajoin teki.

Katsoessani miljoonia sotilaita tässä viimeisessä armeijassa, tunsin ettei suuri ihmismäärä lisännyt tämän armeijan voimaa, vaan paremminkin heikensi sitä. Todellisessa taistelussa he tulisivat olemaan paljon enemmän rasitukseksi kuin avuksi. Vain heidän ruokkimisensa ja suojelemisensa vaati enemmän voimavaroja, kuin minkä arvoisia he olisivat olleet armeijalle taistelussa. Mielestäni kuka tahansa ensimmäisen ja toisen joukon rivimiehistä oli paljon enemmän arvoinen, kuin monet kolmannen joukon kenraaleista. En voinut ymmärtää, miksi ensimmäinen armeija salli tämän joukon roikkua heidän perässään. He eivät ilmiselvästi olleet todellisia sotilaita.

Sipporan viisaus

Yhtäkkiä olin vuorella, mistä näin koko armeijan. Katsoessani sitä huomasin, miten tasanko oli kuiva ja pölyinen ennen ensimmäisen armeijan saapumista, mutta heti ensimmäisten kahdentoista divisioonan kuljettua siitä, maa viheriöi, puut antoivat varjoa ja kantoivat hedelmää sekä puhtaat joet virtasivat kaikkialla. Tämä armeija eheytti maata. Ajattelin, kuinka erilaiselta maa olisi näyttänyt, jos joku maailman armeijoista olisi kulkenut sen läpi. He olisivat ryöstäneet ja hävittäneet kaikkialla missä he marssivat, kunnes maa olisi ollut täysin paljas.

Katsoin, kuinka seuraavat divisioonat marssivat saman alueen poikki. He jättivät jälkeensä siltoja ja rakennuksia, mutta maa ei jäänyt yhtä hyvään kuntoon kuin ensimmäisen ryhmän jälkeen. Ruoho ei ollut yhtä vihreää, joet olivat tulleet vähän mutaisiksi ja paljon hedelmiä oli otettu puista.

Sitten näin mitä tapahtui, kun kolmas armeija kulki saman paikan halki. Ruoho oli joko täysin hävinnyt tai se oli niin poljettu maahan, että sitä ei näkynyt. Ne muutamat puut, jotka olivat jäljellä, oli täysin riivitty. Joet olivat saastuneet. Sillat olivat hajonneet eikä niiden yli voinut kulkea. Rakennukset oli jätetty sekasortoon. Näytti siltä, että tämä joukko oli tehnyt tyhjäksi kaiken sen hyvän, mitä kaksi ensimmäistä olivat saaneet aikaan. Viha nousi sisälläni heitä katsellessani.

Tunsi Viisauden seisovan vierelläni. Hän ei sanonut mitään pitkään aikaan, mutta aistin, että Hän oli myös hyvin vihainen.

"Itsekkyys tuhoaa", Hän lopulta sanoi. *"Minä tulin antamaan elämän ja yltäkylläisyyden. Vaikka armeijani on kasvanut viisaudessa, tulee olemaan monia, jotka kutsuvat Minun nimeäni ja seuraavat niitä, jotka Minua seuraavat, mutta he eivät tunne Minua tai kulje Minun teitäni. He tuhoavat niiden hedelmät, jotka seuraavat Minua. Tämän vuoksi maailma ei tiedä, nähdäkö Minun kansani siunauksena vai kirouksena."*

Viisauden sanottua tämän, tunsin, kuinka Hänestä huokui suunnatonta kuumuutta, joka lisääntyi lisääntymistään, kunnes se oli niin kivuliasta, että minun oli vaikea keskittyä Hänen puheeseensa. Tiesin kuitenkin, että koin samaa, mitä Hän koki, ja että se oli tärkeä osa sanomaa, jota Hän oli minulle välittämässä. Kipu oli sekoitus kahta tunnetta, se oli myötätuntoa maata kohtaan ja vihaa armeijan itsekkyyttä kohtaan. Kummatkin tunteet olivat niin voimakkaita, että tunsin kuin ne olisi merkitty minuun polttomerkillä.

Herran vihan noustessa luulin Hänen tuhoavan koko armeijan. Sitten muistin, mitä oli tapahtunut Moosekselle hänen ollessaan matkalla Egyptiin, kuuliaisena Herralle. Herra etsi Moosesta tappaakseen hänet, kunnes hänen vaimonsa Sippora ympärileikkasi heidän poikansa. En ollut koskaan aikaisemmin ymmärtänyt tätä. Koska ympärileikkaus puhuu lihallisen, maallisen luonteemme poistamisesta, Mooseksen tapaus oli kuin profeetallinen ennustus pappi Eelin synnistä. Hän veti kirouksen itsensä ylle ja toi tappion Israelille, koska hän oli epäonnistunut poikiensa kurittamisessa.

"Herra, nosta esiin niitä, joilla on Sipporan viisaus!", huusin.

Palava tunne jatkui, ja ylleni tuli valtava päättäväisyys mennä johtajien luo ja kertoa heille Sipporan tarina ja miten kaikkien Herran armeijassa tulisi olla sydämeltään ympärileikattuja. Lihallinen luonto tulee leikata pois. Jos armeija marssii eteenpäin, ennen kuin he tekevät tämän, tiesin koko armeijan olevan vaarassa tulla Herran tuhoamaksi, aivan niin kuin Hän melkein tappoi Mooseksen hänen palatessaan Egyptiin.

Samassa seisoin Suuren Tuomion salissa, tuomioistuimen edessä. Herra ilmestyi yhä Viisautena, mutta en ollut koskaan nähnyt Häntä yhtä kiivaana ja Hänen sanojensa tulevan niin suurella painokkuudella.

"Sinä olet nähnyt tämän armeijan sydämessäsi aikaisemminkin monia kertoja. Johtajat, jotka ovat Minun valtuuttamiani, tulevat johtamaan tätä armeijaa. Lähetän sinut tapaamaan monia näistä johtajista. Mitä tulet heille sanomaan?"

"Herra, tämä on hieno armeija, mutta minua murehduttaa kolmannen joukon tila. En ymmärrä, miksi heidän sallitaan teeskennellä, että he ovat osa Sinun armeijaasi. Haluaisin sanoa armeijalle, ennen kuin he menevät metriäkään pidemmälle, että ensimmäisen ja toisen ryhmän tulisi ajaa kolmas pois. He eivät ole paljoa enempää kuin joukko roskaväkeä."

"Mitä näit nyt, on vielä edessä tulevaisuudessa. Palvelutyöt, jotka Minä olen vapauttamassa, tulevat kokoamaan tämän armeijan ja varustamaan heidät siihen, mitä näit. Tällä hetkellä melkein koko armeijani näyttää kolmannen joukon kaltaiselta. Kuinka voisin ajaa heidät pois?"

Olin sanaton kuullessani tämän, vaikka tiesinkin, etten koskaan ollut nähnyt Herran kansaa edes yhtä hyvässä kunnossa, kuin toinen ryhmä oli tässä armeijassa.

"Herra, tiedän, että tunsin Sinun vihasi tätä joukkoa kohtaan. Jos melkein koko armeijasi on tällaisessa tilassa, olen kiitollinen, ettet ole tuhonnut meitä kaikkia. Katsoessani tätä kolmatta joukkoa tunsin, että heidän surkea kuntonsa johtui opetuksen, varustusten ja näyn puutteellisuudesta, yhtä hyvin kuin siitä, että he eivät ole ottaneet vastaan ristiä, joka ympärileikkaa heidän sydämensä. Uskon, että minun tulee mennä heidän luokseen vieden viestiä Sipporasta, mutta heidän joukostaan täytyy myös kouluttaa aliupseereja ja upseereja, jotka voivat puolestaan kouluttaa heitä."

Viisaus jatkoi: *"Muistele ensimmäistä joukkoa, jonka näit vuoren juurella. He olivat myös valmistautumattomia taisteluun, ja taistelun alkaessa valmistautumattomat pakenivat. Monet kuitenkin palasivat takaisin hankittuaan sotavarustuksen ja vaihdettuaan harhakuvitelmansa totuuteen. Myös ensimmäiset kaksi ryhmää armeijastani muuttuivat taistelujen jälkeen ja heräsivät näkemään todellisen tilansa. Tämä sai heidät huutamaan Minun puoleeni ja siksi lähetin heille oman sydämeni mukaisia paimenia."*

"Kaikki paimeneni ovat Kuningas Daavidin kaltaisia. He eivät ole palkallisia, jotka etsivät omaa paikkaansa tai asemaansa, vaan he antavat elämänsä kansani puolesta. He ovat myös pelottomia taistelussa vihollisiani vastaan ja puhtaita Minun palvonnassani. Olen lähettämässä nämä paimenet. Sinun täytyy palata takaisin maan päälle kertomaan sanomaa Sipporasta. Kohta on tulossa aika, jolloin en siedä niitä, jotka haluavat lukeutua kansaani haluamatta ympärileikata sydämiään. Sinun tulee varoittaa heitä Minun vihastani."

"Lähetän sinut myös takaisin vaeltamaan profeettojen kanssa, jotka Minä lähetän vuodattamaan öljyä todellisten paimenieni ylle Samuelin tavoin. Monia heistä pidetään vähäisinä, mutta sinä tulet löytämään heidät palvelemassa pieniä laumojaan uskollisina paimenina, uskollisina työmiehinä, jotka tekevät kaiken, mitä Minä heille uskon. He ovat Minun uskollisiani, ja heidät on kutsuttu olemaan kuninkaita. Heille Minä uskon valtani. He tulevat valmistamaan kansaani lopussa tapahtuvaan suureen taisteluun."

Jos me olemme nyt kolmannen joukon tasolla, mietin sydämessäni, mitä voitaisiin tehdä näille kenraaleille, jotka oikeastaan eivät olleet kenraaleja lainkaan.

"Olet oikeassa, he eivät ole oikeita kenraaleja", Herra vastasi. *"Minä en nimittänyt heitä, he nimittivät itse itsensä. Kuitenkin jotkut heistä tulevat muuttumaan ja Minä teen heistä kenraaleja. Joistakin heistä tulee oivallisia upseereja. Useimmat heistä kuitenkin tulevat pakenemaan heti nähdessään vähänkin taistelua eikä heitä tule sen jälkeen enää näkymään."*

"Muista, että kerran kaikki kahdesta ensimmäisestä ryhmästä kuuluivat kolmanteen joukkoon. Kun viet sanomaa Sipporasta ja kerrot, etten enää suvaitse lihallisuutta kansassani, ne, jotka ovat todella Minun kutsumiani ja ovat omistautuneet tottelemaan Minua, eivät tule juoksemaan pakoon Minun ympärileikkaustani. He tulevat sitä vastoin seisomaan leirissä olevaa lihallisuutta vastaan, jottei Minun tarvitsisi sitä tuomita. Paimeneni ovat vastuussa lampaitteni tilasta. Kenraalini ovat vastuussa sotilaitteni tilasta. Ne, jotka olen kutsunut, ottavat tämän vastuun, koska he rakastavat Minua, Minun kansaani ja vanhurskautta."

Sotajoukkojen Johtaja

Sitten en ollut enää tuomioistuimen edessä, vaan vuorella katsomassa taas armeijaa. Viisaus seisoi vieressäni. Hän oli vieläkin ankara, mutta en enää tuntenut samaa kipua ja vihaa kuin aikaisemmin.

"Olen sallinut sinun nähdä hieman tulevaisuuteen", Viisaus aloitti. *"Lähetän sinut niiden luo, jotka on kutsuttu valmistamaan armeijaani ja johtamaan sitä. He ovat niitä, jotka ovat käyneet taistelun vuorilla. He ovat niitä, jotka ovat kohdanneet Syyttäjän armeijan ja pysyneet uskollisina. He ovat niitä, jotka ovat huolehtineet omistani ja suojelleet heitä oman elämänsäkin menettämisen uhalla. Heidät on kutsuttu olemaan johtajia armeijassani, joka tulee taistelemaan lopussa suuren taistelun ja seisomaan pelotta kaikkia pimeyden voimia vastaan."*

"Tämä armeija marssii, kuten näet, mutta tulee aikoja, jolloin se leiriytyy. Leiriytyminen on yhtä tärkeää kuin marssiminen. Se on aika, jolloin suunnitellaan, harjoitellaan ja hiotaan taitoja ja aseita. Silloin myös ensimmäisessä ryhmässä olevat saavat mahdollisuuden kierrellä toisen ryhmän leirissä, samoin toisen ryhmän johtajat voivat katsastaa kolmannen ryhmän leirin nähdäkseen, keitä voidaan kutsua seuraavalle tasolle. Tee tämä silloin, kun vielä voit, sillä aika on lähellä, jolloin Ilmestyskirjan luvusta yksitoista jakeet yksi ja kaksi tulevat täyttymään. Ne, jotka haluavat käyttää nimeäni, mutta eivät halua vaeltaa teilläni, tulevat tallautumaan jalkoihin. Ennen viimeistä suurta taistelua armeijani tulee olemaan pyhä kuten Minäkin olen. Tulen poistamaan ne, jotka eivät ole ympärileikanneet sydäntään ja ne johtajat, jotka eivät vahvista vanhurskauttani. Viimeisen taistelun päätyttyä ei enää ole tätä kolmatta joukkoa, jonka nyt näet."

"Tähän saakka armeijani leiriytyessä suurin osa ajasta on mennyt hukkaan. Aivan kuten johtaessani kansaani eteenpäin heillä on selkeä päämäärä mielessään, samoin kutsuessani joukkojani leiriytymään heillä on tavoite. Marssivan armeijan voima määräytyy sen kyvystä leiriytyä. Kun on aika pysähtyä ja leiriytyä tietyksi ajaksi, se tapahtuu, jotta voisin opettaa kansalleni teitäni. Armeija on armeija, sodassa ja rauhassa. Sinun tulee oppia, kuinka leiriytyä, kuinka

marssia, kuinka taistella. Mitään näistä ei voi tehdä hyvin, ellei tee niitä kaikkia hyvin."

"Armeijani tulee olla valmis tekemään näitä kaikkia asioita milloin tahansa. Voit ajatella, että olisi aika marssia, mutta Minä ohjaan sinut leiriytymään, koska näen asioita, joita sinä et voi koskaan nähdä, vaikka oletkin saanut tämän näyn. Jos seuraat Minua, tulet aina tekemään oikeita asioita oikeaan aikaan, vaikka ne eivät näyttäisikään sinusta oikeilta. Muista, että Minä olen Sotajoukkojen Johtaja."

"Armeijan lujuus määräytyy sen tehtävän jaloudesta, siitä, kuinka hyvin se on valmistautunut tehtäväänsä ja siitä, kuinka hyvin sitä johdetaan. Tämä armeija marssii kaikista jaloimman asian puolesta, mitä koskaan ihmiselle on annettu. Kuitenkin vain harvat omistani ovat varustautuneet tehtäväänsä, ja ne, jotka nyt johtavat kansaani, seuraavat omia halujaan. Tulen nostamaan esiin johtajia, jotka tulevat kouluttamaan ja varustamaan kansaani. He tulevat aina seuraamaan Minua, koska olen Sotajoukkojen Johtaja."

"Monet armeijat kokevat sekä voittoja että tappioita. Armeijani on marssinut monien vuosisatojen ajan ja myös sillä takanaan on monia voittoja ja tappioita. Armeijani on hävinnyt monia taisteluja, koska se hyökkäsi vihollista vastaan silloin, kun Minä en heitä käskenyt. Toiset sodat se hävisi, koska se hyökkäsi vihollisen kimppuun valmentamatta ihmisiä siihen. Monet näistä virheistä tapahtuivat, koska johtajat etsivät omaa kunniaansa. Kuten Paavali kirjoitti aikanaan, 'He kaikki etsivät omaansa'."

"Joillain johtajilla on ollut Minun etuni sydämellään ja he ovat vilpittömästi etsineet voittoa vihollisesta Minun nimeni tähden, mutta he eivät harjoittaneet joukkojaan hyvin eivätkä vaeltaneet pitäen Minua Viisautenaan. Tämä tulee nyt muuttumaan. Minä tulen olemaan Sotajoukkojen Johtaja. Älä lannistu siitä, millaisia omani ovat nyt, vaan muista millaisiksi he ovat tulossa. Tulen nostamaan esiin johtajia, jotka marssivat vain Minun käskystäni. Kun armeijani seuraa Minua, se tulee voittamaan jokaisen taistelun. Heidän leiriytyessään he tulevat tuntemaan läsnäoloni ja he tulevat vahvistumaan teilläni."

"Tulevaisuudessa tulee aika, jolloin näet armeijani aivan samalla tavoin kuin nyt. Silloin tunnet palavan vihani. Tiedä, että en tule sie-

tämään niitä, jotka jäävät kolmannen joukon kaltaiseen tilaan. Silloin pysäytän koko armeijan marssin, kunnes nämä kolmannessa ryhmässä olevat on saatettu kuriin ja järjestykseen ja heistä tulee joko kunnon sotilaita tai he hajaantuvat. Tulen ojentamaan myös toisessa ryhmässä olevia. Heidän tulee jättää pois paha kunnianhimonsa ja elää vain Minulle ja Totuudelle. Silloin armeijani tulee marssimaan eteenpäin, ei tuhotakseen, vaan antaakseen elämää. Tulen olemaan heidän keskellään tallatakseni viholliseni tämän armeijan jalkojen alle. Tulen olemaan Sotajoukkojen Johtaja!"

Luku XI

Kaupunki

Seuraavaksi seisoin toisella vuorella katsoen kaupunkiin päin. Tämän kaupungin kunnia oli suurempi, kuin olin koskaan aikaisemmin nähnyt tai kuvitellut. Samalla kun jokainen rakennus ja koti oli ainutlaatuinen ja kaunis, ne kaikki kuitenkin sulautuivat henkeäsalpaavaan, tasapainoiseen kokonaisuuteen toistensa ja ympäröivien peltojen, vuorten ja vesistöjen kanssa. Näytti kuin kaupunki olisi kasvanut kasvin lailla rakentamisen sijaan. Tunsin katsovani jotain, jonka oli rakentanut rotu, joka ei ollut langennut ja joka vaelsi samassa vanhurskaudessa ja puhtaudessa kuin Aadam ja Eeva aikojen alussa.

Eräs silmiinpistävä asia oli se, että kaikissa rakennelmissa ja asunnoissa oli niin paljon lasi-ikkunoita. Lasi oli puhdasta ja kirkasta, samalla kun ikkunat ja ovet olivat sijoitettu tavalla, joka sai minut tuntemaan itseni ei vain tervetulleeksi jokaiseen asuntoon, vaan myös kutsutuksi. Kaikki oli avointa eikä missään ollut pelkoa vaarasta tai siitä, että jotakin varastettaisiin.

Katsoin kaupungissa olevia ihmisiä. He näyttivät tutuilta, mutta samalla tiesin, etten koskaan ollut tavannut ketään heidän kaltaistaan. He näyttivät samalta kuin kuvittelin Aadamin näyttäneen ennen syntiinlankeemusta. Jokaisen silmät loistivat jotakin, joka näytti kaiken täydelliseltä ymmärtämiseltä, syvälliseltä älyllisyydeltä, mitä en ollut koskaan nähnyt edes kaikkein nerokkaimmissa tuntemissani ihmisis-

sä. Tiesin tämän aiheutuvan järjestyksestä ja rauhasta, jossa ei ollut minkäänlaista sekaannusta tai epäilystä, tai ehkä paremminkin epäilyn aiheuttamaa sekasortoa. Ei ollut jälkeäkään kunnianhimosta, koska kaikki olivat niin varmoja ja heille tuotti niin paljon iloa se, keitä he olivat ja mitä he tekivät. Koska kaikki täällä olivat vapaita, he olivat myös täysin avoimia. Köyhyys ja sairaus tuntuivat käsittämättömiltä.

Katsoin kaupungin katuja. Keskellä kulki monia pääkatuja samaan suuntaan ja monet pienemmät kadut yhtyivät näihin suurempiin teihin. Katsoessani yhtä leveimmistä valtakaduista, tietoa pyhyydestä välittyi minuun. Katsoin toista pääkatua ja sain tietää totuuden parantumisesta. Kun katsoin kolmatta, aloin ymmärtää asioita tuomiosta. Katsomalla eri teitä ymmärsin eri totuuksia. Käsitin, että jokainen tie oli polku tiettyyn totuuteen. Ihmiset, jotka kulkivat ja asuivat näillä kaduilla, tuntuivat heijastavan kadullaan olevaan totuutta.

Sitten huomioni kiinnittyi moniin sivukatuihin, jotka liittyivät pääkatuihin. Katsoessani näitä tunsin Hengen hedelmien, kuten rakkauden, ilon, rauhan ja kärsivällisyyden siirtyvän minuun. Nämä tulivat tunteina, eikä ymmärtämisenä, kuten pääkatuja katsoessani.

Huomasin, että vaikka jotkut näistä sivukaduista olivat kiinnittyneinä jokaiseen pääkatuun, joihinkin pääkatuihin yhtyi vain yksi tai kaksi pienempää katua. Pääsin esimerkiksi Pyhyyden pääkadulle vain kulkemalla Rakkauden katua. Pääsin Tuomion pääkadulle vain kulkemalla Rakkauden tai Ilon sivukatua. Armon valtakatuun yhtyivät kuitenkin *kaikki* tiet. Päästäkseni mille tahansa Totuuden pääkaduista, minun tuli kulkea jollain Hengen hedelmien kaduista.

Ihmiset kulkivat pääkaduilla ja sivukaduilla, samalla kun jotkut heistä istuivat niiden reunoilla. Jotkut olivat pääkatujen ja sivukatujen reunustamissa taloissa, ja toiset olivat rakentamassa taloja niiden varsille. Taloissa asuvat tarjosivat jatkuvasti ruokaa ja juomaa niille, jotka kävelivät tai istuivat. Huomasin, ettei kaupungissa ollut ravintoloita, hotelleja tai sairaaloita. Ymmärsin nopeasti, ettei niitä tarvittu, koska jokainen koti oli vieraanvaraisuuden ja parantumisen lähde.

Melkein kaikki kodit olivat avoinna matkaajille. Muita käytettiin erityisiin tarkoituksiin, kuten opiskeluun tai pitkäaikaiseen parantu-

miseen. Ihmettelin miksi kukaan tarvitsi täällä parantumista, mutta minulle näytettiin syy myöhemmin. En voinut kuvitella loistavampaa paikkaa tälle vieraanvaraisuuden, avustamisen ja parantamisen palvelutyölle, en niillekään, jotka oli rakennettu Tuomion pääkadulle, joka tuntui jollakin tavalla olevan paikan keskus. Tämän vuoksi jopa Tuomion pääkatu oli houkutteleva. Oli ilmeistä, että jokainen katu ei ollut vain turvallinen kulkea, mutta myös paljon houkuttelevampi kuin mitkään kadut, joita aikaisemmin olin nähnyt, jopa huvipuistoissa. Tämä kaupunki oli moninkertaisesti ihanampi kuin mitkään filosofien kehittelemät haavemaailmat.

Huomioni kiinnittyi taas Tuomion pääkadulle. Se näytti olevan kaikkein vähiten kuljettu valtakatu, mutta näytti nyt tulevan paljon vilkkaammaksi. Näin tämän johtuvan siitä, että kaikki muut pää- ja sivukadut kiinnittyivät siihen. Vaikka Tuomion pääkatu oli tulossa toiminnan keskukseksi, näytti kuitenkin siltä, että ihmiset epäröivät astua sille.

Katsoessani valtakadun päähän näin, että tie nousi tasaisesti korkeaa vuorta kohti, joka oli kääritty aavistuksenomaiseen, mutta perinpohjaiseen kunniaan. Jos ihmiset olisivat nähneet tämän kadun päähän, tiesin, että paljon useammat olisivat halunneet kulkea sitä. Samassa käsitin, miksi tunsin niin paljon vetoa tätä katua kohtaan: ilmapiiri oli samanlainen kuin Suuressa Tuomion salissa. Tiesin, että tämä oli tie, joka johti Herran tuntemiseen Vanhurskaana Tuomarina.

Rauhan yhdysside

Mietin, oliko tämä kaupunki taivas vai Uusi Jerusalem. Sitten huomasin, että vaikka nämä ihmiset olivat paljon suurempia, kuin mitä olin koskaan maan päällä nähnyt, heillä ei kuitenkaan ollut edes vähäisiempienkään Tuomion salissa näkemieni kunniaa tai suuruutta. Ihmettelin tätä, kunnes tunsin Viisauden taas seisovan vierelläni.

"Nämä ovat samoja ihmisiä, joita näit armeijassani", Hän aloitti. *"Kaupunki ja armeija ovat samoja. Tulevilla johtajillani on ollut näkyjä sekä armeijastani että kaupungistani. Minä olen rakentamassa kumpaakin, ja tulen käyttämään nyt valmistamiani johtajia suoritta-*

maan loppuun sen, minkä aloitin sukupolvia sitten. Minun kenraaleistani tulee kaupunkini rakennusmestareita ja Minun rakennusmestareistani tulee kenraaleita."

"Eräänä päivänä ei armeijaa enää tarvita, mutta tämä kaupunki tulee pysymään ikuisesti. Sinun tulee valmistaa armeijaa sen tämän hetkisiin taisteluihin, mutta rakentaa kaikkea sitä, mitä rakennat tulevaisuutta ajatellen."

"Maalle on varattu tulevaisuus. Tuomioitteni tapahduttua sillä tulee olemaan loistava tulevaisuus. Olen näyttämässä kansalleni tulevaisuutta, ja se tulee olemaan heidän sydämessään. Kuten Salomo kirjoitti: 'Kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy iäti'. Omieni tullessa Minun kaltaisekseni he alkavat rakentaa jotakin pysyvää. Kaiken mitä he tekevät, he tekevät rauhasta käsin tässä ajassa ja nähden tulevaisuuteen. Kaupunki, jonka rakennan kestämään ikuisesti, on rakennettu ihmisten sydämessä olevaan totuuteen. Totuuteni tulee pysymään ja ne, jotka vaeltavat totuudessa, tulevat jättämään pysyvää hedelmää."

"Olen tulossa maan päälle Viisautena rakentamaan kaupunkiani. Tietämys totuudesta tulee täyttämään kaupunkini, mutta viisauteni tulee sen rakentamaan. Viisaus, joka on tulossa rakentajieni ylle, saa maailman ihastelemaan kaupunkiani enemmän kuin se ihasteli Salomon rakentamaa kaupunkia. Ihmiset ovat palvoneet omaa viisauttaan sen jälkeen, kun he ensimmäisen kerran söivät Hyvän- ja Pahantiedon puusta. Maailman viisaus on kohta kalpenemassa Minun viisauteni rinnalla, jonka tulen paljastamaan kaupunkini kautta. Silloin muita viisauksia palvovat tulevat häpeämään. Kaikki Salomon rakentama oli profetia siitä, mitä tulen pian rakentamaan."

"Olen antanut sinulle vain pintapuolisen väläyksen siitä, millaista kaupunkia olen rakentamassa. Ajoittain sinulle näytetään enemmän, mutta nyt sinun tulee nähdä yksi asia. Mihin kiinnitit huomiosi kaikista eniten tässä kaupungissa?"

"Mielestäni esiin nousi kaikesta parhaiten sopusointu. Kaikki kaupungissa sopi niin täydellisesti yhteen, ja koko kaupunki sopi niin täydellisesti ympäristöönsä", minä vastasin.

"Rauhan täydellinen yhdysside on rakkaus", Herra jatkoi. *"Kau-*

pungissani tulee vallitsemaan ykseys. Kaikessa mitä loin, oli sopusointu. Kaikki asiat sopivat yhteen Minussa. Kaikki, mitä olen tekemässä maan päällä, on alkuperäisen sopusoinnun eheyttämistä Isäni ja Hänen luomakuntansa sekä kaikkien luotujen kesken. Kun ihmiskunta elää sopusoinnussa kanssani, koko maa on sopusoinnussa Hänen kanssaan ja maanjäristyksiä, tulvia ja myrskyjä ei tule enää olemaan. Tulen tuomaan rauhaa maan päälle."

Hänen puhuessaan tiesin katsovani tulevaisuuteen, aivan niin kuin olin tehnyt armeijaa katsoessani. Tiesin myös, että se. mitä Hän oli nyt sanonut rauhassa rakentamisesta ja tulevaisuuden näyn omistamisesta, oli hyvin tärkeä osa siitä sopusoinnusta, mitä näin. Aika on myös osa Hänen luomakuntaansa, johon meidän tulee sopeutua.

Sitten Viisaus kääntyi puoleeni tavalla, joka sai minut katsomaan suoraan Hänen silmiinsä ja sanoi: *"Rakastan luomakuntaani. Rakastan kedon eläimiä ja merten kaloja. Tulen asettamaan ennalleen kaiken, niin kuin ne oli alussa tarkoitettu olemaan, mutta ensin Minun tulee palauttaa ihmiskunta ennalleen. En tullut vain lunastamaan, vaan myös ennalleen asettamaan. Voidaksesi olla palvella tässä ennalleen asettamisessa, sinun tulee nähdä ihmiset sellaisina, miksi he ovat muuttumassa, eikä sellaisina kuin he ovat. Sinun tulee nähdä jopa kaikkein kuivimmat luut suurenmoisena armeijana, aivan kuten Hesekiel näki. Sinun tulee profetoida elämää luille, kunnes ne tulevat Minun kutsumukseni mukaiseksi armeijaksi. Sitten armeijani tulee marssimaan. Kun armeijani marssii, se palauttaa ennalleen, eikä tuhoa. Se tulee taistelemaan pahaa vastaan, mutta se tulee myös rakentamaan vanhurskauden kaupunkia."*

"Kaikki maan aarteet eivät paina mitään yhden sielun arvoa punnittaessa. Olen rakentamassa kaupunkiani ihmisten sydämessä ja ihmisten sydämellä. Kaupunkini rakentamisessa tullaan käyttämään niitä, jotka pitävät kiinni suuresta viisaudesta - ikuisten aarteiden tuntemisesta. Tästä viisaudesta tulet tuntemaan kaupunkini rakentajat: he eivät kiinnitä ajatuksiaan maailman asioihin, vaan taivaan aarteisiin. Tämän vuoksi maailma tulee tuomaan vaurautensa kaupunkiini, aivan niin kuin se teki Salomon päivinä."

"Olen vapauttamassa viisaita rakennusmestareitani. Sinun täytyy

vaeltaa heidän kanssaan ja heidän täytyy vaeltaa yhdessä. Jokainen näistä pää- ja sivukaduista alkaa maan päällä totuuden linnakkeena. Jokainen linnake tulee seisomaan pimeyden voimia vastaan voittamattomana. Jokainen tulee olemaan kuin vuori, josta virrat virtaavat maata kastelemaan. Jokainen tulee olemaan kuin turvakaupunki ja satama Minua etsiville. Mikään heitä vastaan valmistettu ase ei tule menestymään ja mikään ase, jonka heille annan, ei tule olemaan tehoton."

Rakentajat

Viisauden puhuessa silmäni avautuivat näkemään kauneimman laakson, minkä koskaan olen nähnyt. Laaksoa ympäröivät vuoret ja itse laakso olivat vihreämpiä kuin mikään muistamani vihreä. Kalliot olivat kuin hopeasta tehtyjä linnakkeita, puut olivat täydellisiä ja lehteviä. Keskellä oli joki, johon laski puroja kaikilta vuorilta. Vesi loisti ennennäkemätöntä sineä, joka sointui kauniisti taivaan väriin. Jokainen ruohonkorsi oli täydellinen. Laakso oli täynnä erilaisia eläimiä, jotka kaikki näyttivät olevan rotunsa valioita vailla sairauksia tai arpia. Ne sopivat täydellisesti yhteen laakson ja toinen toistensa kanssa. En ollut koskaan nähnyt houkuttelevampaa paikkaa maan päällä.

Ihmetellessäni olinko Paratiisissa, näin muutamia sotilaita täysissä varustuksissa kartoittamassa maata. Muut sotilaat seurasivat jokaista jokeen virtaavaa puroa ja sitten he seurasivat jokea paikkaan, jota ensimmäiset sotilaat olivat tutkimassa. En ensin ajatellut sotilaitten sopivan tähän paikkaan lainkaan, mutta jostakin syystä nopeasti tyynnyin ja tiesin, että heidän tuli olla täällä.

Katsoin sotilaita. He olivat karskeja ja taistelujen kovettamia, mutta silti lempeitä ja helposti lähestyttäviä. He olivat ankaria ja päättäväisiä, mutta kuitenkin jollakin tavalla täydellisessä rauhassa. Vaikka he olivat vakavia ja hartaita, olivat he silti täynnä iloa ja herkästi nauravia. Ajattelin, että vaikka sota oli kauheaa, ei olisi ketään muita sotilaita, joiden rinnalla mieluummin taistelisin.

Huomasin heidän sotavarustustensa olevan heille räätälöityjä ja sopivan heille niin hyvin, että he näyttivät liikkuvan yhtä sulavasti, kuin

heillä ei olisi ollut varustuksia päällään lainkaan. Saatoin nähdä haarniskan olevan kevyt, mutta vahvempi, kuin olin koskaan ennen nähnyt. Siinä näytti myös olevan täydellinen yhdistelmä veden, vuorten ja taivaan värejä, mutta pian huomasin niiden olevan heijastumia todellisista väreistä, mutta ne olivat puhtaampia kuin mitä koskaan olin nähnyt. Haarniska itse oli kuin toisesta maailmasta olevaa hopeaa, se oli vahvempaa ja puhtaampaa, kuin mikään maanpäällinen. Herra alkoi puhua minun ihmetellessäni, keitä nämä sotilaat olivat.

"Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa", Hän vastasi. *"Nämä ovat Minun rakentajiani. Jokainen taloistani tulee olemaan kuin linnoitus, josta tulen lähettämään armeijani. Jotkut tullaan lähettämään ritareina köyhien ja sorrettujen luo, samalla kun toiset lähetetään pieninä ryhminä tuhoamaan vihollisen linnakkeita ja tuomaan takaisin sotasaaliita. Joistakin linnoituksista tullaan lähettämään sotajoukkoja valloittamaan kaupunkeja, joiden yllä totuuteni ja vanhurskauteni tulevat hallitsemaan. Armeijat eri linnoituksista liittyvät yhteen vapauttaakseen kokonaisia kansakuntia totuudellani, rakkaudellani ja voimallani."*

"Nämä linnoitukset eivät ole vain kansani suojelemista varten, vaan myös armeijani liikekannallepanoa, valmentautumista ja lähettämistä varten kaikkialle maailmaan. Ajoista pimeimmät ovat pian tulossa, mutta omiani ei tulla löytämään piileksimästä. He menevät eteenpäin voittaakseen pahan hyvällä. He voittavat, koska he eivät rakasta omaa elämäänsä kuolemankaan uhalla, vaan he rakastavat muita enemmän, kuin omaa elämäänsä. Nämä ovat niitä pelottomia, jotka tulen lähettämään ennen tulemustani."

"Jopa profetiat heidän tulostaan saavat kauhun nousemaan vihollisieni sydämeen. Näillä rakentajilla ei tule olemaan pelkoa. He rakastavat. Rakkaus on pelkoa voimakkaampaa, ja heidän rakkautensa tulee murtamaan pelon vallan, joka on pitänyt ihmiskuntaa kahleissa alusta asti. Koska he ovat valinneet sen, että ovat valmiit kuolemaan päivittäin, kuolemanpelolla ei ole heihin valtaa. Tämä antaa heille vallan vihollista vastaan, sillä vihollisen valta on pelko. Olin kuollut, mutta nyt Minä elän ikuisesti ja ne, jotka tuntevat Minut, eivät voi pelätä kuolemaa. Siksi ne, jotka Minut tuntevat, tulevat seuraamaan Minua minne tahansa menen."

"Kaikki asuinsijani tulevat olemaan tämän kaltaisissa laaksoissa. Laaksot elävät elämää, joka vallitsi maan päällä ennen syntiinlankeemusta, sillä täällä lunastukseni voima on synnyttänyt uudestaan todellista elämää. Asuinsijani löytyvät vain sieltä, missä kaikki purot juoksevat yhteen. Rakentajani tulevat eri purojen varsilta, mutta täällä he työskentelevät yhtenä miehenä. Aivan kuten suuret rakennukset tarvitsevat rakentuessaan eri alojen työmiehiä, niin myös minun talonikin. Vain työskennellessään yhdessä he voivat rakentaa Minun Huonettani."

"Kuten näet, rakennusmiehilläni on viisautta suorittaa kartoitus ennen rakentamista. Jokainen taloistani tulee sopimaan täydellisesti siihen paikkaan maata, mihin se on sijoitettu, ei kuitenkaan ihmismitoilla mitaten, vaan Minun mitoillani. Ensimmäinen rakentajieni harjoittama taito on kartoitus. Heidän täytyy tuntea maa, koska Minä suunnittelin sen kansalleni. Jos rakennat viisaasti, rakennuksesi tulee sopimaan täydellisesti sitä ympäröivään maahan."

Samassa seisoin laaksossa olevan puron luona. Aloin seurata sitä vuoren huippua kohti. Päästessäni lähemmäksi huippua, aloin kuulla kovia, kamalia ääniä. Katsoessani laaksoa pidemmälle näin sotien ja suurten maanjäristysten repivän maata, samoin kuin myrskyjen ja tulipalojen. Ne kuitenkin kiersivät laakson. Näytti siltä, kuin olisin seissyt taivaan ja helvetin rajalla ja katsonut itse helvettiin. Vaikka tiesin, että koko helvetti oli voimaton tunkeutumaan sinne missä olin, näky oli niin kauhistuttava, että käännyin ja juoksin takaisin laaksoon. Tunsin siellä Viisauden olevan vierelläni.

"Tässä sinun tulee elää, kuolemisen ja elämisen keskellä. Älä pelkää, vaan usko. Olet ollut heikko, mutta nyt Minä olen kanssasi, joten ole rohkea ja vahva. Pelon ei tule hallita sinua, älä tee koskaan mitään pelosta. Tee kaikki mitä teet rakkaudesta, ja sinä tulet aina voittamaan. Rakkaus on rohkeuden lähde. Rakkaus tulee lopussa pääsemään voitolle. Rohkaise rakentajiani näillä sanoilla."

Luku XII

Elämän sanat

Olin jälleen Suuressa Tuomion Salissa ja seisoin taas saman oven edessä. Olin vieläkin vähän järkyttynyt siitä, mitä olin nähnyt laakson reunalla, mutta Hänen sanansa kaikuivat vielä korvissani. "Rakasta, rakasta", toistin uudestaan ja uudestaan. "Minä en saa unohtaa rakkauden voimaa. Rakkaudessa on täydellinen rauha. Rakkaudessa on rohkeutta. Rakkaudessa on voimaa."

Katsoin ovea. Tiesin, että tämä on ovi Hänen seurakuntaansa. Viisaus oli puhunut linnoituksista, ja tiesin niiden olevan seurakuntia ja kristillisiä liikkeitä. Mieleeni tuli joitakin seurakuntia ja liikkeitä, joiden tiesin jo valmistautuvan siihen, mitä olin nähnyt. Aloin miettiä tuntemiani hengellisiä kartoittajia, joita en ollut koskaan ennen ajatellut tässä valossa. Mutta heistä useimmat tuntuivat olevan niin taistelujen uuvuttamia, että he yrittivät vain pysyä hengissä, ja välillä he epätoivossaan taistelivat toisiaan vastaan.

Tulin ajatelleeksi myös vuorella käytyä taistelua. Vihollinen oli käyttänyt kristittyjä hyökkäämään toisten kristittyjen kimppuun, jotka yrittivät kiivetä vuorelle. Vaikka tämä taistelu olikin jo voitettu ja suurin osa kristityistä vapautui syyttäjän vallasta, tiesin, että näistä taisteluista saatujen haavojen parantuminen kestäisi kauan. Monet olivat olleet syyttäjän vaikutusvallan alla niin kauan, että syyttely oli yhä osa heidän luontoaan, ja tulisi kestämään jonkin aikaa ennen kuin

heidän mielensä uudistuisi. Tiesin myös, että seurakunta oli vielä kaukana ykseydestä.

Mietin itsekseni, mistä meidän tulisi aloittaa. Mitä voisin tehdä, jos menisin tuosta ovesta?

"Sinun ei tarvitse aloittaa mitään. Se on jo täytetty", Viisaus vastasi. *"Minä saatoin ristillä päätökseen kansani ykseyden. Vaikka ristin jälkeen vihollinen näyttääkin hallinneen, hän on itse asiassa sisältynyt suunnitelmaan, joka Isällä ja Minulla on ollut aikojen alusta lähtien. Täytät tahtoni, kun saarnaat rististäni ja elät sen voimasta. Ne, jotka palvelevat Minua eivätkä omaa kunnianhimoaan, tulevat pian tunnistamaan toisensa ja liittymään yhteen. Niillä, joilla on aito Jumalan pelko, ei ole mitään pelättävää maan päällä. Minua pelkäävät eivät pelkää toisiaan, vaan he rakastavat toisiaan ja istuvat yhdessä Minun pöydässäni."*

"Olen kutsunut sinut näkemään ja sinä tulet näkemään miten, valtakuntani saapuu. Saatana tullaan heittämään maan päälle, ja hän tulee maan päälle suuressa vihassa. Mutta älä pelkää hänen vihaansa, sillä Minä olen myös aikeissa näyttää vihani kaikkea pahuutta vastaan. Paholainen ja kaikki pahaa seuraavat tulevat pian tuntemaan Minun vihani. Sinun täytyy nähdä nämä asiat, mutta sinun ei tule niitä pelätä, sillä Minä asun kansani keskuudessa ja olen kaikkea suurempi. Kun katsot Minuun, et pelkää. Jos pelkäät, se johtuu siitä, että katseesi ei ole Minussa."

"Kun ihmiskunnassa oleva pahuus yhtyy täysin paholaisen pahuuteen, suuri vaikeuksien aika tulee maan päälle. Silloin koko ihmis- ja luomakunta tulee käsittämään kapinan hyödyttömyyden ja murheen. Samanaikaisesti Minun omani tulevat täysin yhtyneiksi Minuun, ja valtava valoni tulee vastustamaan suurta pimeyttä. Laittomuudessa vaeltavat tulevat vajoamaan suureen pimeyteen. Kuuliaisuudessa vaeltavat tulevat loistamaan kuin tähdet taivaalla."

"Nöyryys ja kuuliaisuus johtavat aina Minun luokseni. Kun tulet luokseni, tulet näkemään ja tuomaan julki Minun kunniaani. Taivaat ja maa tulevat näkemään eron valon ja pimeyden välillä. Sinut on kutsuttu elämään pimeyden ja valon rajamailla vetääksesi pimeydessä olevat valoon. En tälläkään viimeisellä hetkellä halua kenenkään hukkuvan."

Meitä ympäröivän kirkkauden keskellä oli vaikeaa muistaa sitä pimeyttä ja niitä hirvittäviä tapahtumia, joita olin juuri saanut todistaa. Ajattelin eroa Hänen kunniansa ja ihmisen suurimmankin mahtavuuden ja loisteliaisuuden välillä. "Kuinka säälittävän merkityksettömiä me olemme!", huudahdin. "Jos koko ihmiskunta saisi nähdä edes väläyksen sinun tuomioistuimestasi, he kaikki tekisivät nopeasti parannuksen. Herra, miksi et näytä itseäsi maailmalle, jotta sen ei tarvitsisi käydä läpi tätä pahaa? Kukaan ei tulisi valitsemaan pahaa, jos he vain voisivat nähdä Sinut sellaisena kuin olet."

"Minä tulen paljastamaan itseni. Pahan tultua täyteen mittaansa tulen näyttämään itseni maailmalle. Aivan niin kuin paha tulee esiin langenneiden ihmisten kautta, Minä tulen esiin ennalleen palautettujen ihmisten kautta. Silloin maailma tulee näkemään Minut, eikä vain Minua ja taivaassa olevaa kunniaani, vaan myös sen, kuinka kunniani vastustaa pimeyttä. Kunniani on enemmän, kuin mitä täällä näet, se on Minun olemukseni. Ilmaistuani olemukseni omilleni tulen palaamaan täällä olevaan kunniaan. Siihen asti etsin niitä, jotka seuraavat Minua rakkaudesta Minuun ja totuuteen, eivätkä vain rakkaudesta kirkkauteen ja voimaan."

"Ne, jotka valitsevat Minun seuraamiseni koko muun maailman kapinoidessa, ovat arvollisia olemaan perillisiä kanssani. He tulevat olemaan arvollisia myös hallitsemaan kanssani, näkemään kunniani ja jakamaan sen. He ovat niitä, jotka eivät elä itselleen, vaan Minulle. Pian jotkut suurimmista näistä veljistäni tullaan nostamaan esiin. He tulevat seisomaan totuuden puolesta kaikkein suurinta pimeyttä vastaan. He tulevat säilymään uskollisina vaikeimpienkin koettelemusten keskellä. Olen tuonut sinut tänne ja tulen lähettämään sinut takaisin, jotta voit rohkaista heitä pysymään vahvoina, eikä menettämään rohkeuttaan, sillä pelastuksen päivä on lähellä."

"Lähetän sinut myös varoittamaan näitä voimallisia. Saatana näki Isäni kirkkauden, hän näki ne suunnattomat joukot, jotka Häntä palvelevat, ja silti hän lankesi. Hän lankesi, koska hän alkoi luottaa kunniaan ja voimaan, jonka Isän oli hänelle antanut sen sijaan, että olisi luottanut itse Isään. Ne, joille uskotaan voimaa ja kunniaa tässä ajassa, eivät saa laittaa turvaansa voimaan ja kunniaan, vaan Mi-

nuun. Todellinen usko ei ole koskaan sinussa itsessäsi, viisaudessasi, tai voimassa, jonka olen sinulle antanut. Todellinen usko on Minussa."

"Kasvaessasi todellisessa uskossa, joka on Minussa, tulet riippuvaisemmaksi Minusta ja tulet luottamaan itseesi vähemmän. Itseensä luottavat eivät kykene kantamaan voimani ja kirkkauteni painoa, vaan he voivat langeta paholaisen tavoin. Voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa, joten sinä et saa koskaan unohtaa olevasi itsessäsi heikko ja hölmö."

"Tulevassa ajassa ne, jotka hallitsevat Minun kanssani, todistavat olevansa tähän arvollisia elämällä ihmislihan pimeydessä ja heikkoudessa kuitenkin palvellen Minua ja luottaen Minuun. Suurimmatkin enkeleistä polvistuvat iloiten tällä tavoin koeteltujen edessä. Enkelit ihmettelevät, miten kärsivät miehet ja naiset, jotka ovat nähneet niin vähän kunniaani, silti säilyvät uskollisina Minulle ja totuudelleni pimeinäkin aikoina. He ovat arvollisia tulemaan kutsutuiksi Minun veljikseni ja Isäni pojiksi ja tyttäriksi."

"Maan päällä totuus usein näyttää heikolta ja helposti voitettavalta. Täältä käsin asioita näkevät tietävät, että totuus tulee aina voittamaan. Minun aikani nousta ja tuoda tuomioni maan päälle on viipynyt vain siksi, että veljeni voisivat todistaa rakkauttaan Minua kohtaan seisten totuuden puolesta mihin hintaan tahansa. Totuuteni ja hyvyyteni tulevat pysymään ikuisesti, ja niin tulevat myös kaikki luokseni saapuvat, sillä he rakastavat totuutta. He tulevat loistamaan kuin tähdet, jotka heidän kunniakseen on luotu."

Viisauden jatkaessa puhumistaan tunsin kuin minua olisi pesty elävässä vedessä. Olin ajoittain häpeissäni, sillä jopa Hänen kirkkautensa läsnäolossa tunsin itseni hidasjärkiseksi ja alttiiksi luiskahtamaan sivuraiteille, aivan kuten maan päälläkin. Mutta nyt, kun Hänen puhui minulle, Hänen sanansa tuntuivat puhdistavan minua niin, että mieleni tuli terävämmäksi, eikä vain virkistynyt. Mitä enemmän puhdistuin, sitä enemmän Hänen sanansa tuntuivat räjähtävän puhdistavalla selkeydellä. En nähnyt vain Hänen kunniaansa, vaan tunsin myös Hänen kunniansa sisälläni. Hänen läsnäolossaan en vain kuullut totuutta, vaan imin myös totuuden sisääni.

Hänen rakastettu Morsiamensa

Tunne tulla puhdistetuksi Hänen sanojensa kautta oli paljon ihanampi kuin kykenen kuvailemaan, mutta se oli silti tuttu. Tiesin tunteneeni samalla tavoin kuunnellessani Herran läsnäolossa olleen henkilön voideltua saarnaa. Se ei ollut huumaavaa, vaan aivan päinvastoin. Tuntojen turtumisen sijaan tuntoaistit heräsivät. Hänen läsnäolossaan tunsin, kuinka tuhannet vuosien aikana kokoamani tiedonjyvät tulivat kaikki yhteen ja antoivat syvän ja ymmärrettävän merkityksen kaikelle, mitä Hän sanoi. Tällä tavoin jokaisesta käsitteestä tuli vahva tiedon peruspilari mieleeni. Rakastuessani yhä enemmän jokaiseen näistä totuuksista, niistä tuli minulle intohimo.

Hänen puhuessaan vapautui voimaa, joka sai minut näkemään jokaista totuutta syvemmälle, kuin olin koskaan aikaisemmin nähnyt. Hänen sanansa eivät siirtäneet minuun vain tietoa, vaan myös *elämää.* Tämä valtava valaistuminen oli samanlainen kokemus kuin ollessani tuomioistuimen edessä ja päätettyäni olla piilottelematta mitään. Mitä enemmän avasin sydäntäni Hänen sanoilleen ja annoin niiden paljastaa pimeyttä minussa, sitä enemmän Hänen sanoillaan tuntui olevan minussa voimaa.

Herra ei puhuessaan antanut minulle vain tietoa, vaan Hän myös jollakin tavalla järjesti mieleni uudelleen, jotta näistä totuuksista tulisi ymmärtämisen perusta ja ymmärtäminen vapauttaisi edelleen rakkautta totuuteen. Minulla oli esimerkiksi tietty ajatus, jonka ajattelin olevan tervettä ymmärtämystä seurakunnasta Kristuksen morsiamena. Kuitenkin kun Hän puhui eri palveluviroista, jotka pian lähetettäisiin valmistamaan Hänen morsiantaan, näin sydämessäni jotakin, joka tuntui olevan kaikki tuntemani seurakunnat yhteensä. Heti niistä tuli paljon enemmän kuin vain joukko ihmisiä, heistä tuli *Hänen rakastettunsa.* Tunsin palavaa halua auttaa heitä valmistamaan itsensä Hänelle. Synnin vastenmielisyys ja haureus maailman kanssa melkein sai minut lankeamaan polvilleni, kun näin, mitä ne tekivät Hänen kansalleen. Tiesin myös Hänen tuntevan samoin.

Hänen puhdistava totuutensa virtasi päälleni. Tuntemani puhtaus oli paljon ihanampaa, kuin minkä olin koskaan ajatellut olevan mahdol-

lista. Oli kuin olisin elänyt elämäni likaviemäreissä ja nyt saanut ensimmäisen suihkuni. Totuuden puhdistava voima teki minuun niin suuren vaikutuksen, että halusin epätoivoisesti viedä sen mukanani jakaakseni sen Hänen kansansa kanssa.

"Olen aikeissa vapauttaa voidellun totuuden voiman puhdistamaan kansaani", Viisaus jatkoi. *"Morsiameni tulee puhdistumaan kaikista tahroistaan. Olen lähettämässä sanansaattajiani, jotka tulevat olemaan tulenliekkejä, jotka palavat kiivaina Minun pyhyyteni ja kansani pyhyyden puolesta."*

Hänen puhuessaan tunsin pyhyyden sanoman syvyyden ja voiman. Tiesin kysymättäkin totuuden voiman tarpeen tämän saavuttamiseen. Näky Hänen kunniakkaasta morsiamesta, jonka Hän niin kovin ansaitsee, paloi sydämessäni. Halusin epätoivoisesti jakaa tämän Hänen kansansa kanssa, jotta he voisivat kokonaan keskittyä Hänelle valmistautumiseen. En voinut ajatella tekeväni enää mitään tämän olematta päämääräni.

Hän alkoi puhua totuuden ja vanhurskauden linnoituksista. Hänen puhuessaan näin minulle tuttuja seurakuntia ja kuinka ne kamppailivat. Aloin tuntea syvempää huolta, kuin koskaan aikaisemmin siitä, että ne voisivat tulla vahvistetuiksi Hänen totuudellaan. Tiesin, etteivät ne vaeltaneet totuudessa ja että niiden heikkous johtui siitä. Niitä kohtaan tuntemani murhe tuntui melkein liian raskaalta kantaa.

"Miksi he eivät vaella totuudessa?", huusin.

"Tunnet nyt samaa taakkaa, jota Nehemia tunsi kuullessaan Jerusalemin olevan ahdingossa muurien luhistumisen tähden", Viisaus selitti. *"Laitan sanansaattajiini palon nähdä morsiameni puhdistuneena ja laitan heihin myös Nehemian taakan nähdä pelastuksen muurit ennalleen asetettuina. Silloin kansani ei tule enää olemaan ahdingossa."*

"Olet nähnyt kansani Minun armeijanani, kaupunkinani ja morsiamenani. Nyt et tule vain näkemään näitä, vaan myös tuntemaan ne. Vain silloin, kun totuuteni tulee sydämestä, sillä on voima muuttaa ihmisiä. Elävän veden tulee virrata syvimmästä olemuksesta, sydämestä. Aivan niin kuin sinä tunsit totuuteni puhdistavan sinua, Minä tulen tekemään sanansaattajistani tulenliekkejä, jotka puhuvat to-

tuutta, eivät vain antaakseen ymmärrystä, vaan myös muuttaakseen ihmisten sydämiä voimalla. Totuus, jonka olen lähettämässä, ei tule vain tuomitsemaan kansaani heidän synneistään, vaan se tulee myös puhdistamaan heidät heidän synneistään."

Hänen vielä puhuessaan sisimmässäni nousi suuri innostus tehdä jotakin. Jumalallisia suunnitelmia nousi mieleeni ja tiesin niiden voivan auttaa Hänen kansaansa. Maltoin tuskin odottaa pääseväni työhön käsiksi. Nyt uskoin, että jopa kaikkein kuivimmista luista saattoi nousta valtava armeija! Viisauden läsnäolossa ei mikään tuntunut mahdottomalta. Minun ei ollut vaikea uskoa, että Hänen seurakunnastaan tulisi morsian ilman tahroja ja ryppyjä, tai että siitä voisi tulla suuri kaupunki, joka seisoisi totuuden linnoituksena koko maailman nähtävänä. Minulla ei ollut epäilyksen häivää, etteikö Hänen kansansa, niin heikko ja tappion kärsinyt kuin se nyt olikin, tulisi totuuden armeijaksi, jota mitkään vihollisen vallat eivät voineet vastustaa. Tuntiessani nyt totuuden voiman toisin kuin koskaan ennen , tiesin Hänen voimansa olevan paljon suuremman kuin pimeyden.

Elämän sanat

Hänen läsnäolossaan minusta tuntui, kuin olisin voinut kertoa näkemäni näyn Hänen morsiamestaan kenelle tahansa ja he olisivat muuttuneet. Tuntui kuin olisin voinut puhua kaikkein tappiollisimmalle pikku seurakunnalle sellaisella voimalla, että siitä olisi pian tullut totuuden mahtava linnoitus. Tiesin myös, että maan päällä ei sanoillani ollut sellaista voimaa.

"Sinun sanoillasi on tällainen voima, kun pysyt Minussa", Viisaus sanoi. *"En kutsunut sinua puhumaan Minusta, vaan kutsuin sinut olemaan ääni, jonka kautta Minä voisin puhua. Pysyessäsi Minussa ja Minun sanojeni pysyessä sinussa, tulet kantamaan pysyvää hedelmää. Luomakunta luotiin sanallani, ja Minun sanallani luodaan myös uusi luomakunta sinussa ja kansassani. Minun sanani ovat Henki ja Elämä. Minun sanani antavat Elämää. Sinua ei ole vain kutsuttu opettamaan Minusta, vaan antamaan Minun opettaa kauttasi. Viipyessäsi Minun läsnäolossani sinun sanoistasi tulee Minun sanojani ja niissä tulee olemaan voimaa."*

Mieleeni tuli eräs ajatus, jonka Margaret Browningin kerran sanoi: "Jokainen pensas palaa Jumalan tulta, mutta vain ne jotka sen näkevät, ottavat kengät pois jalasta. Muut vain keräävät siitä marjat."

"Herra, haluan nähdä sinut kaikessa", sanoin.

"Annan sanansaattajilleni näkökyvyn nähdä Minun tarkoitukseni kaikissa asioissa", Hän vastasi. *"Teen sanansaattajistani samanlaiset tulen liekit, kuin siinä palavassa pensaassa, jossa Minä ilmestyin. Tuleni tulee olemaan heidän yllään, mutta se ei tule heitä kuluttamaan. Ihmiskunta tulee ihmettelemään tätä ja kääntyvät nähdäkseen sen. Tulen puhumaan sanansaattajieni keskuudesta ja kutsumaan kansaani astumaan kutsumukseensa ja kutsun heitä nousemaan ja olemaan niitä vapauttajia, joiksi Minä olen heidät kutsunut."*

Tunsin halua mennä ovelle. Menin lähemmäksi sitä ja saatoin nähdä kirjoitusta. En ollut koskaan nähnyt tällaista kirjoitusta. Se oli mitä puhtainta kultaa ja tuntui jotenkin elävältä. Aloin lukea.

> Sillä Hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu Hänen kauttansa ja Häneen, ja Hän on ennen kaikkia, ja Hänessä pysyy kaikki voimassa. Ja Hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää; Hän, joka on alku, esikoinen kuolleista nousseitten joukossa, että Hän olisi kaikessa ensimmäinen. Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys Hänessä asuisi ja että Hän, tehden rauhan Hänen ristinsä veren kautta, Hänen kauttaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, Hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa. Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne Hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, Hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut. Nyt minä iloitsen kärsi-

essäni teidän tähtenne, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani Hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta, jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armotalouden mukaan, joka minulle on annettu teitä varten, täydellisesti julistaakseni Jumalan sanan, sen salaisuuden, joka on ollut kätkettynä ikuisista ajoista ja polvesta polveen, mutta joka nyt on ilmoitettu Hänen pyhillensä, joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo. Ja Häntä me julistamme, neuvoen jokaista ihmistä ja opettaen jokaista ihmistä kaikella viisaudella, asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa. Sitä varten minä vaivaa näenkin, taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka minussa voimallisesti vaikuttaa.
(Kolossalaiskirje 1:16-29)

Lukiessani näitä sanoja ne tuntuivat kuin elämän siirtymiseltä minuun. Yksi sana Jumalalta on enemmän kuin kaikki maan aarteet yhteensä! Ajattelin: Miten voin koskaan antaa itseni tulla niin maailman murheiden raskauttamaksi, kun minulla on Hänen sanansa? Mietin kuinka vaivan arvoista olisi matkustaa maapallon toiselle puolelle kuulemaan vain yhtä voideltua saarnaa, ja miten joskus olin niin laiska, etten halunnut lähteä ajamaan edes kaupungin toiselle laidalle. Seisoin oven edessä ja olin kauhistunut huolettomuudestani Hänen Sanansa suhteen. "Herra, olen niin pahoillani," huokaisin.

Tämän sanottuani ovi aukesi. Sen auetessa mietin, miten ikävältä ja luotaantyöntävältä se oli kaukaa katsottuna näyttänyt, mutta miten läheltä katsoen se oli moniulotteisin ja kaunein ovi, mitä koskaan olin nähnyt. Monet ihmiset tuomitsevat seurakunnan samalla tavalla, ajattelin, ja mietin myös miten usein tein näin myös itse. Olin rakastanut Jumalaa jo kauan, mutta olin epäonnistunut rakastamaan Hänen kansaansa oikealla tavalla.

"Tällainen katumus aukaisee sinulle oven tarkoitukseen, johon sinut olen kutsunut. Et voi täyttää tarkoitustasi erillään kansastani. Olen kutsunut omani olemaan yhtä, ja nyt se tulee todeksi. Et voi elää

Luku XIII

Manna

Astuin ovesta sisään. Tämän tehtyäni yllätyksekseni kaikki kunnia, jossa olin aiemmin seisonut, haihtui pois. Oli pimeää ja ummehtunutta, aivan niin kuin vanhassa kellarissa. Kaikki tuntui oudolta, mutta tunsin yhä Herran puhumien sanojen voiman ja ne vahvistivat minua.

"Tunnet nyt Pyhän Hengen voitelun", ääni pimeydestä sanoi.

"Kuka sinä olet?", kysyin.

"Pitääkö sinun kysyä?" Ääni ei kuulostanut Viisauden ääneltä, mutta se kuulosti kuitenkin tutulta. Tiesin kuitenkin, että se oli Hän. Vähitellen silmäni tottuivat pimeyteen ja yllätyin nähdessäni vanhan ystäväni, valkoisen kotkan.

"Hän elää sinussa, joten sinä voit pysyä myös täällä siinä samassa, mitä äsken koit Hänen läsnäolossaan. Tiedän, että olet tullut riippuvaiseksi Hänen läsnäolostaan, eikä siinä ole mitään väärää, mutta täällä sinun tulee oppia tuntemaan Hänet eri muodoissa. Ensin sinun tulee oppia tunnistamaan Hänen äänensä omassa sydämessäsi ja sitten se, miten Hän puhuu muiden kautta."

"Olet tiennyt kyllä tämän aikaisemmin ja kokenut sitä ajoittain, mutta et yhtä syvällisesti, kuin sinun tulee tietää se nyt. Hän ei ole koskaan sinusta kaukana ja voit aina helposti löytää Hänet. Hän tulee johtamaan sinut aina totuuteen. Vain Pyhän Hengen kautta voit näh-

dä ja tietää asiat ja ihmiset sellaisina, kuin ne todella ovat. Tulemme tuhoutumaan edessä olevina aikoina, jos emme seuraa Häntä tarkasti."

"Tiedän, että tämä on totta, koska kuulen Viisauden puhuvan kauttasi. Oletko täällä näyttääksesi minulle tien? Voin hädin tuskin nähdä täällä."

"Tulen luoksesi aina silloin tällöin kertomaan sinulle tienviitoista, joiden perusteella tiedät, oletko oikealla tiellä, mutta Pyhän Hengen tulee johtaa sinua. Tulen myös auttamaan sinua ymmärtämään, kuinka Hän johtaa sinua eri paikkoihin, mutta ensin minun täytyy kertoa sinulle mannasta, jotta voit säilyä hengissä."

"Manna! Tarkoitatko mannaa, jota israelilaiset söivät erämaassa? Sitäkö täällä syödään?"

"Kaikki Jumalan kanssa kulkeneet ovat eläneet siitä jo aikojen alusta asti. Israelilaisten erämaassa syömä manna oli profetia tästä. Herra tulee antamaan sinulle tuoretta mannaa päivittäin. Aivan niin kuin Hän peitti maan mannalla joka päivä israelilaisille heidän ollessaan erämaassa, samalla tavoin hän nytkin peittää maan totuudella joka päivä kansalleen. Mihin tahansa käännytkin, tulet näkemään sen. Jopa pimeyden ja varjojen keskellä Hänen Sanansa ympäröi sinua ja sinä voit kerätä sitä. Vankilan sisimpiinkin selleihin heitetyt tulevat löytämään sitä joka päivä herätessään. Suurissa palatseissa asuvat voivat myös löytää sitä päivittäin. Mutta Hänen mannansa on hienoa ja kevyttä kuin kaste ja se on helposti poljettavissa. Sinun tulee olla lempeä ja sydämeltäsi kevyt nähdäksesi sen."

Elävät kirjeet

"Herra puhuu joka päivä jokaiselle Hänen omistaan. He eivät voi elää vain leivästä, vaan heidän tulee saada Hänen suustaan tulevia sanoja. Nämä eivät ole Hänen menneisyydessä puhumiaan sanoja, vaan sanoja, joita Hän puhuu heille päivittäin", kotka jatkoi.

"Monet ovat heikkoja, koska he eivät tiedä, miten kerätä mannaa, jota Herra heille päivittäin antaa. He eksyvät, koska he eivät tunne Hänen ääntään. Hänen lampaansa tuntevat Hänen äänensä ja he seuraavat Häntä, koska he tunnistavat sen. Manna on elämän leipää, jota

annetaan Hänen kansalleen päivittäin. Sinun tulee oppia tunnistamaan tämä manna ja auttaa Hänen kansaansa tunnistamaan se. Heidän maistettuaan sitä, niin kuin sinä maistat sitä nyt, he tulevat etsimään sitä ahkerasti päivittäin. Älä murehdi ruoan ja veden varastoinnista, vaan opi näkemään ja syömään Hänen päivittäin antamansa manna. Tämä tulee suojelemaan sinut, kun kaikki muu sortuu."

"Raamattu on liharuokaa, jonka Herra on antanut meille, mutta Hänen mannansa on Hänen elävissä kirjeissään, Hänen kansassaan. Hän tulee puhumaan sinulle päivittäin omiensa kautta. Sinun tulee avata sydämesi tavalle, jolla Hän tulee esiin omissaan, jos haluat nauttia taivaallisesta mannasta. Aivan niin kuin Hän sanoi Jerusalemille, Hän sanoo meille: "Te ette näe Minua ennenkuin se aika tulee, jolloin te sanotte: 'Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimeen'." Tämä puhuu Hänestä silloin, kun Hän vaelsi maan päällä, ja se puhuu Hänestä myös nyt, kun Hän vaeltaa maan päällä omiensa kautta. Kun rakkautemme mannaa kohtaan kasvaa, myös rakkautemme toisiamme kohtaan kasvaa. Jos kasvat rakkaudessa, Hänen antamansa manna ei koskaan maistu sinusta vanhalta tai homehtuneelta, vaan se on uutta joka aamu."

"Hänen mannansa voi tulla luoksesi läheisen ystävän sanojen kautta, tai jonkun kauan sitten eläneen Hänen omansa kautta tutkiessasi heidän kirjoituksiaan. Hän puhuu myös niiden kautta, jotka eivät Häntä tunne, ja silloin tiedät Hänen lähettäneen heidät. Voit tunnistaa Hänen mannansa, kun et yritä ainoastaan kuunnella Hänen sanojaan, vaan etsit itse Sanan, Hänen, kuulemistaan. Ei vain Hänen sanojensa kuuleminen, vaan myös Hänen äänensä kuuleminen, johtavat sinut sille tielle, jota sinun tulee kulkea. Monet toistavat sanoja, joita Hän on puhunut aikaa sitten, mutta Hänen mannansa on sanoja, joita Hän puhuu nyt."

"Me tarvitsemme Kirjoitusten vahvaa lihaa rakentaaksemme itseämme ja antamaan meille säilytysastian, johon voimme kerätä Hänen mannaansa. Tule vahvaksi Hänen kirjoitetun Sanansa lihassa, mutta kehitä myös makuasi Hänen mannaansa. Kirjoitetun Sanan liha rakentaa meitä ja valmistaa meitä tulevaan, mutta manna auttaa meitä selviämään läpi sen, mikä odottaa edessä päin."

"Pyhien sinulle puhumat sanat Tuomion Salissa olivat mannaa Häneltä. Hänen kansansa on myös mannaa maailmalle. Manna on elämän leipää, eläviä sanoja, joita Hän puhuu kansalleen päivittäin ja joita puhutaan Hänen kansansa kautta. Raamattu on jo kirjoitettu ja sitä ei muuteta. Se on sielumme ankkuri. Mutta Elämän kirjaa kuitenkin vielä kirjoitetaan. Hän kirjoittaa uuden luvun Elämän kirjaan jokaisella sielulla, joka tulee Hänen luokseen."

Voitto vai tappio

"Raamattu on suunnitelma Hänen asuinsijastaan, jota Hän on rakentamassa ihmisten keskuuteen. Se on todistus tavasta, miten Hän on toiminut miesten ja naisten kautta tuodakseen heille lunastuksen. Hänen kansansa ovat Hänen elävän sanansa astioita ja todistajia maailmalle, että Hänen sanansa eivät ole vain menneisyyttä, vaan ne ovat yhä elossa ja antavat elämää. Jotta tuntisit Hänen sanansa, sinun tulee tuntea *sekä* Kirjoitukset *että* manna. Kirjoitukset ovat Hänen ikuinen suunnitelmansa, joka ei tule muuttumaan ja joka meidän tulee tuntea voidaksemme kulkea Hänen teillään. Hänen mannansa tulee antamaan sinulle voimaa kulkea päivittäin. Tämä on siksi, että meillä olisi yhteys. 'Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme'," kotka sanoi.

"Monet Hänen sanansaattajistaan eivät edes tiedä, että Herra käyttää heitä tällä tavoin. He eivät useimmiten tiedä, milloin Hän puhuu heidän kauttaan. Ne, joille Hän puhuu, harvoin tunnistavat Hänen äänensä. Tämän täytyy muuttua. Hänen kansansa on kutsuttu olemaan yhteydessä Hänen kanssaan kaikessa, mitä Hän tekee, mutta vain harvat tuntevat edes Hänen äänensä. Siksi he niin harvoin kykenevät seuraamaan Häntä tielle, jolle Hän haluaa heidät johtaa. Hän haluaa nyt koko kansansa oppivan tietämään, milloin Hän puhuu heidän kauttaan tai milloin Hän puhuu heille. Aivan kuten häiriytymätön yhteydenpito kenraalin ja hänen sotilaidensa välillä voi ratkaista taistelun tuloksen, niin myös Herran yhteydenpidon vahvuus omilleen määrää heidän voittonsa tai tappionsa tulevina päivinä."

"Hän on nyt valmistamassa monia sanansaattajia, jotka tulevat vie-

mään Hänen sanomiaan. He tulevat myös opettamaan Hänen kansaansa, jotta he oppivat tuntemaan Hänen äänensä ja tiensä. Sinun tulee vastaanottaa Hänen sanansaattajansa, niin kuin vastaanottaisit itse Herran. Sinun tulee auttaa heitä matkallaan. Heidän menestyksensä heidän tehtävässään ratkaisee monien nousun ja tuhon."

Hetken ajattelin, että jos Herra lähettää sanansaattajiaan, Hän ei varmaankaan tarvitse minun apuani. Tämä ajatus sai kotkan, joka kykeni näkemään ajatukseni, nuhtelemaan minua ankarasti.

"Älä ajattele niin! Monet Hänen omistaan lankeavat tuon harhakuvitelman vuoksi! Hän voisi tehdä kaikki asiat ilman meitä, mutta Hän on valinnut tehdä ne meidän kauttamme. Me olemme Hänen apunsa toinen toisillemme. Hän lähetti Auttajan elämään Hänen omissaan, ja Hänen tarkoituksensa on että, Hänen kansansa vastaanottaa apua toinen toisiltaan. Älä koskaan unohda tätä. Siksi Hän antaa meille mannamme toinen toistemme kautta. Hän on suunnitellut kaiken niin, että meidän tulee rakastaa Häntä yli kaiken, mutta meidän tulee myös rakastaa toinen toistamme. Me tarvitsemme Häntä kaikista eniten, mutta me tarvitsemme myös toinen toistamme. Tällä tavoin me myös pysymme nöyrinä, jotta Hän voisi uskoa meille enemmän armoaan ja voimaansa."

"Olen pahoillani", vastasin. "Tiedän tuon kaiken niin hyvin, mutta välillä aina unohdan."

"Ne kerrat, jolloin olet tämän unohtanut, ovat maksaneet sinulle enemmän, kuin sinun tarvitsee tällä hetkellä edes tietää, mutta jos unohdat tämän tulevaisuudessa, se voi tulla sinulle niin kalliiksi, ettet kestä sitä. Tarvitsemme Herraa kaikista eniten, mutta me tarvitsemme myös jokaista Hänen kansaansa kuuluvaa. Hänen kansassaan me löydämme Auttajan, Hänet, joka johtaa meidät koko totuuteen ja Pojan luo."

"Hän on nyt lähettämässä sanansaattajiaan. Jotkut heistä ovat vanhoja ja viisaita. Toiset ovat nuoria, joilla on vähän kokemusta, mutta he tuntevat Hänen äänensä. Vihollinen tulee myös lähettämään omia sanansaattajiaan kylvääkseen sekaannusta. Myös tämä on osa harjaantumistamme. Jotkut tulevat vihollisen sanansaattajien pettämiksi ja toiset tulevat kärsimään tappioita heidän vuokseen, mutta Herraa ja

Hänen totuuttaan aidosti rakastavat eivät ole kauaa heidän harhautettavinaan. Vähän aikaa heidän petkuttaminaan olleet oppivat tästä, ja tulevina aikoina heitä tullaan käyttämään pettäjien paljastamiseen."

"Jotkut niistä, jotka ovat olleet kaikkein eniten vihollisen harhauttamia, tulevat olemaan joitakin kaikkein vahvimpia totuudessa viisautensa tähden. Viisautta on nimittäin tuntea Hänen äänensä ja seurata Häntä. Heitä ei tulla uudestaan helposti harhauttamaan pois Hänestä. Älä tuomitse toisia heidän menneisyytensä tähden, vaan siitä, mitä heistä on tullut. Viisautta seuranneet ovat kääntäneet heikkoutensa vahvuuksikseen. Ketkään eivät ole voimakkaampia tai luotettavampia kuin ne, jotka tuntevat Hänen äänensä ja seuraavat Häntä."

"Me emme saa lakata rohkaisemasta Hänen kansaansa Hänen äänensä tuntemisessa. Meidän tulee kehottaa Hänen profeettojaan taistelemaan ja paljastamaan väärät profeetat. Tätä sanomaa meidän tulee julistaa loppuun asti. Meidät on lähetetty auttamaan yhteydenpitolinjojen rakentamisessa Hänen ja Hänen viimeisessä suuressa taistelussaan taistelevien sotilaiden välille. *Kaikkien* Hänen kansastaan tulee tuntea Hänen äänensä. Aika on pian käsillä, jolloin kaikki ne, jotka eivät tunne Hänen ääntään, tulevat pimeyden pettämiksi. Ne, jotka tuntevat Hänen äänensä, koska he tuntevat Hänet, eivät tule petetyiksi."

Kotkan puhuessa hänen sanansa jatkoivat minun puhdistamistani, aivan niin kuin oli tapahtunut Viisauden läsnäolossa. En voinut nähdä Häntä, mutta tiesin Hänen olevan lähellä ja Hänen olevan se, joka oli puhunut minulle. Vaikka en voinut nähdä niin paljon tässä paikassa silmilläni, oli mieleni äärettömän kirkas, mikä auttoi minua ymmärtämään. Minusta on aina tuntunut, että minulla on huono muisti, mutta vaikka Hän oli sanonut enemmän kuin koskaan aikaisemmin, tuntui kuin olisin kyennyt muistamaan jokaisen Hänen sanomansa sanan, jopa nekin, jotka olivat tulleet jonkun muun kautta. Ymmärsin tämän olevan Pyhän Hengen voimaa, joka muistuttaa meitä kaikesta. Hänessä taaksepäin ja eteenpäin katsominen ei ollut erilaista kuin nykyisyyteen katsominen. Kotka jatkoi puhettaan minun tätä ajatellessani.

"Tämä paikka tuntuu ummehtuneelta ja vanhalta, koska tänne on päästetty niin vähän ulkoilmaa pitkään aikaan. Sinä löysit oven ja astuit sisään. Sama ovi, joka johti sinut tähän paikkaan, voi nyt myös johtaa sinut takaisin Tuomion Saliin. Mitä sait vastaanottaa Tuomion Salissa?"

"Viisautta ja ymmärrystä", vastasin.

"Yhdellä sanalla sanottuna, sinä vastaanotit armon", kotka vastasi. "Tuomioistuin on myös Armonistuin. Sinä voit rohkeasti mennä sinne milloin tahansa."

Kotkan sanottua tämän käännyin katsomaan ovea takanani. Nyt saatoin nähdä sen kauneuden, joka näytti jopa suuremmalta kuin silloin, kun astuin Tuomion Saliin. Avasin sen, ja astuin siitä sisään uudestaan.

Luku XIV

Kutsu

Katsoin Viisautta, joka kuitenkin käänsi minut ympäri katsomaan taas Suurta Salia. Olin hämmästynyt nähdessäni kaikkien niiden, jotka olin aikaisemmin tavannut, seisovan aivan takanani. Olin vieläkin yllättyneempi siitä, kuinka paljon enemmän heillä nyt näytti olevan kirkkautta.

"He eivät ole muuttuneet", Viisaus selitti. *"Sinä olet muuttunut. Sinun silmäsi ovat auenneet näkemään enemmän, kuin olet aikaisemmin voinut nähdä. Mitä selvemmin kykenet näkemään Minut, sitä selvemmin voit nähdä Minut myös toisissa."*

Katsoin Apostoli Paavalin suuntaan. Hän oli sanoin kuvaamattoman loistelias. Hänellä oli paljon auktoriteettia ja arvokkuutta, mutta samalla hän oli niin täynnä nöyryyttä, että olin varma, että kaikkein vähäarvoisimmasta talonpojasta tai suurimmasta syntisestä olisi tuntunut aivan luontevalta lähestyä häntä. Halu olla hänen kaltaisensa virtasi ylleni. Sitten katsoin muita ja minusta tuntui, kuin he olisivat olleet kaikkein lähin perhe ja ystäväpiiri, jota minulla oli koskaan ollut. On mahdotonta kuvailla, kuinka rakastin heitä ja kuinka tunsin heidän rakastavan minua. Mikään yhteisö maan päällä ei vetänyt vertoja tälle, mutta paras maan päällä oli jollakin tavalla esimakua tästä. Heissä ei ollut minkäänlaista kunnianhimoa, teennäisyyttä tai aseman tavoittelua. Jokainen tunsi toisensa täydellisesti ja rakkaus oli jokaisen ajatuksen lähde. Ikuisuus tämän perheen kanssa tulisi olemaan

parempaa, kuin mitä olin koskaan kuvitellut. Halusin epätoivoisesti viedä heidät kaikki mukanani, mutta tiesin, etteivät he voineet lähteä.

Viisaus vastasi taas ajatuksiini: *"He tulevat olemaan kanssasi, niin kuin Minä olen kanssasi. Muista, että he ovat suuri todistajien pilvi. Silloinkin kun et näe heitä, he ovat yhtä lähellä kuin nyt. Kaikki Minua alusta asti palvelleet ovat yksi ruumis. He tulevat olemaan kanssasi kaikessa siinä, mitä on tulossa ja myös Minä olen sinussa."*

Ihmettelin, voisiko mikään ikuisuudessa olla enää parempaa, kuin se, mikä oli täällä Tuomion Salissa. Tuomio tuli jokaisesta esiin tuodusta ajatuksesta. Se ei ollut rankaiseva tuomio, vaan vapauttava, jos tarkoituksena ei ollut piilottaa mitään. Vapaus tuli kaikelle, mitä valaistiin, joten kaikki sydämen virheet haluttiin paljastaa. Rakkaus oli niin valtava, että tiesin kaiken tulevan suojatuksi ja parannetuksi.

"Kaikki, mitä tunnet läsnäolossani, on totta", Viisaus jatkoi. *"Tämä rakkaus ja läheisyys, jota koet täällä veljiesi kesken, on todellista. Te kaikki olette yhtä Minussa ja tulet kasvamaan tässä rakkaudessa kasvaessasi Minussa. Tämän tehdessäsi sama rakkaus tulee auttamaan muita astumaan siihen vapauteen, jota täällä olet kokenut. Kun Minun, joka nyt vaeltaa maan päällä, tarttuu kiinni todelliseen tuomiooni, he tulevat vaeltamaan vapaudessa, joka antaa Minulle mahdollisuuden koskettaa maailmaa rakkaudellani."*

En halua kenenkään hukkuvan tai kärsivän tappiota, kun he tulevat tänne. Haluaisin kaikkien tuomitsevan itsensä, jottei Minun tarvitsisi heitä tuomita. Siksi tuomioni ovat tulossa maan päälle. Ne tulevat yhä suurempina aaltoina, jotta maailma uskoisi ja tekisi parannuksen. Jokainen pasuuna tulee soimaan kovemmin kuin edellinen. Sanansaattajieni tehtävänä on auttaa maailmaa ymmärtämään pasuunoitteni ääni."

"Muista, että ne joiden kanssa joudut maan päällä kulkemaan, ovat myös osa ruumistani. He eivät ole vielä kirkastuneet, mutta sinun täytyy nähdä heidät sellaisina kuin heidät on kutsuttu, ei sellaisina kuin he ovat nyt. Sinun tulee rakastaa heitä ja nähdä sama auktoriteetti ja rakkaus heissä, kuin nyt näet näissä. Muista, että maan päällä kanssasi kulkevat näkevät sinut samalla tavoin, kuin sinä näet heidät. Sinun ei tule nähdä heitä heidän nykyisen ulkomuotonsa mukaan, vaan

sellaisina, millaisiksi he ovat tulossa."

"Vain he, jotka elävät Minun tuomioistani ja pitävät Minua viisautenaan, voivat nähdä Minun valtani toisissa. Älä kuitenkaan tavoittele sitä, että ihmiset näkevät Minun auktoriteettiani sinussa. Älä huolehdi siitä, näkevätkö toiset sinut sellaisena kuin olet, huolehdi vain siitä, että tunnistat toiset sellaisina, kuin he ovat ja näet Minut heissä. Alkaessasi murehtia, miten muut sinut näkevät, menetät auktoriteettiasi. Kun auktoriteetista tulee päämääräsi, alat menettää todellista auktoriteettia. Sinä tunnet sen palvelutyön ja vaikutusvallan, jonka olen sinulle antanut; älä pyydä ihmisiä kutsumaan sinua asemasi mukaan, vaan nimesi mukaan. Siten tulen tekemään nimesi suuremmaksi, kuin asemasi."

"Minun valtakunnassani valta tulee siitä, kuka olet, ei tittelisi mukaan. Palvelutyösi on sinun tehtäväsi, ei asema. Täällä asema ansaitaan nöyryydellä, palvelemisella ja rakkaudella. Paljon rakastava diakoni on enemmän kuin apostoli, joka rakastaa vähän. Maan päällä profeetat ehkä ovat tottuneet ravistelemaan kansakuntia, mutta täällä heidät tunnetaan heidän rakkaudestaan. Tämä on myös kutsumuksesi: rakastaa Minun rakkaudellani ja palvella Minun sydämelläni. Siten meistä tulee yksi."

Luku XV

Palvo Hengessä

Kuunnellessani Viisautta minun oli vaikea ymmärtää, miten kukaan edes tästä suuresta todistajien pilvestä olisi voinut haluta valtaa tai asemaa Hänen läsnäollessaan. Tuntui kuin Hän olisi vain kasvanut kasvamistaan kirkkaudessa ja vallassa jokaisen täällä viettämäni hetken aikana, ja silti tiesin, että näkyni Hänestä on rajoittunut. Aivan niin kuin maailmankaikkeus ilmeisestikin laajeni valtavalla voimalla ja sen laajuus oli jo nyt käsittämätön, samoin meidän käsityksemme Hänestä tulisi laajentumaan koko ikuisuuden ajan. "Kuinka me mitättömät ihmiset voimme koskaan edustaa Sinua?", kyselin.

"Isäni liikuttaessa pikkusormeaan koko maailmankaikkeus tärisee. Vaikka järisyttäisit kansakuntia sanoillasi, se ei tee vaikutusta kehenkään täällä olevaan. Mutta kun vähäisinkin Minun veljistäni maan päällä osoittaa rakkautta, se tuo iloa Isäni sydämeen. Kun kaikkein mitättömin seurakunta laulaa Isälleni todellinen rakkaus sydämissään, Hän hiljentää koko taivaan kuullakseen heitä. Hän tietää, että kukaan, joka näkee Hänen kunniansa täällä, ei voi muuta kuin palvoa Häntä, mutta kun sellaisessa pimeydessä ja vaikeuksissa elävät laulavat Hänelle aidoin sydämin, se koskettaa Häntä enemmän, kuin kaikki taivaan lukuisat joukot koskaan voivat Häntä koskettaa."

"Maan päältä kuuluneet särkyneet sävelet ovat saaneet monta ker-

taa koko taivaan itkemään ilosta heidän nähdessään, miten Isäni on tullut kosketetuksi. Muutamien pyhien kamppailu, jotta he voisivat palvoa Häntä, on saanut Hänet monta kertaa itkemään. Joka kerta nähdessäni veljieni koskettavan Häntä aidolla palvomisella, se saa ristillä tuntemani tuskan ja kivun tuntumaan hyvin vähäiseltä hinnalta. Mikään ei tuo Minulle enemmän iloa kuin nähdä teidän palvovan Isääni. Menin ristille, jotta te voisitte palvoa Häntä Minun kauttani. Palvonnassa te, Isä ja Minä olemme kaikki yhtä."

Kaikesta kokemastani se tunne, joka virtasi Herrasta nyt Hänen puhuessaan, oli kaikkein valtavin. Hän ei itkenyt tai nauranut. Hänen äänensä oli vakaa, mutta se mitä Hän kertoi Minulle palvonnasta, tuli niin syvältä Hänen sisimmästään, että se oli melkein liikaa minulle. Tiesin todistavani Jumalan Pojan suurinta rakkautta: nähdä Hänen Isänsä ilo. Taistelujen keskellä olevien ja maan päällä kamppailevien uskovien aito palvonta sai tämän ilon aikaan paremmin kuin mikään muu.

Ensimmäistä kertaa halusin kipeästi jättää paikan kaikesta sen kirkkaudesta huolimatta, päästäkseni vaikka kaikkein kolkoimpaankin pieneen ylistyskokoukseen maan päällä. Olin suunniltani tietäessäni, että me todellakin pystyimme koskettamaan Isää. Yksi ihminen, joka palvoo Häntä maan päällä näinä pimeinä aikoina, merkitsee Isälle enemmän kuin miljoonat ja miljoonat, jotka palvovat Häntä taivaassa. Maan päältä kykenemme koskettamaan Hänen sydäntään tavalla, joka ei ehkä koskaan myöhemmin tulisi olemaan mahdollista! Olin niin tämän ajatuksen vallassa, etten edes huomannut langenneeni kasvoilleni. Sitten vajosin kuin syvään uneen.

Näin Isän. Miljoonat ja miljoonat palvelivat Häntä. Hänen kunniansa oli niin valtava ja Hänen läsnäolonsa niin huikea, että tunsin, miten koko maailma ei edes yltäisi hiekanjyväksi Hänen edessään. Kerran kuullessani Hänen korvilla kuultavan äänensä, minusta tuntui kuin olisin ollut atomihiukkanen auringon edessä, mutta nyt Hänet nähdessäni tiesin, että aurinko oli kuin atomihiukkanen Hänen edessään. Linnunradat olivat kuin verhoja Hänen ympärillään. Hänen viittansa muotoutui miljoonista ja miljoonista elävistä tähdistä. *Kaikki* Hänen läsnäolossaan oli elävää: Hänen valtaistuimensa, Hänen

kruununsa, Hänen valtikkansa. Tiesin voivani elää Hänen edessään ikuisesti koskaan väsymättä ihmettelemään; maailmankaikkeudessa ei ollut mitään korkeampaa tarkoitusta kuin Hänen palvomisensa.

Sitten Isä keskittyi vain yhteen asiaan. Koko taivas tuntui pysähtyvän ja katsovan. Hän katsoi ristiin. Pojan rakkaus Isäänsä kohtaan, rakkaus, jota Hän osoitti, vaikka kaikki tuska ja pimeys tulivat Hänen ylleen, kosketti Isää niin syvästi, että Hän alkoi täristä. Kun Hän tärisi, koko taivas ja maa tärisivät. Isän sulkiessa silmänsä taivas ja maa pimenivät. Isän tunteet olivat niin ylitsevuotavia, että en usko, että olisin selvinnyt, jos olisin nähnyt tätä kauemmin kuin vain hetken.

Hetkessä olin eri paikassa, nyt katsoin pienessä kirkkorakennuksessa olevaa ylistyskokousta. Kuten joskus profeetallisissa kokemuksissa tapahtuu, niin tässäkin kokemuksessa tunnuin tietävän kaiken kaikista tässä kuluneessa, pienessä huoneessa. Kaikki kokivat elämässään vaikeita koettelemuksia, mutta he eivät edes ajatelleet niitä. He eivät rukoilleet tarpeidensa puolesta. He kaikki yrittivät muotoilla kiitoslauluja Herralle. He olivat onnellisia, ja heidän ilonsa oli aitoa.

Näin taivaan, ja sen miten koko taivas itki. Näin Isän uudestaan, ja tiesin, miksi kaikki taivaassa itkivät. He itkivät, koska näkivät Isän silmissä kyyneleitä. Tämä pieni, näennäisesti alas painettu ja vaikeuksien kanssa ponnisteleva joukko ihmisiä oli koskettanut Isää niin syvästi, että Hän itki. Ne eivät olleet tuskan kyyneleitä, vaan ilon. Nähtyäni rakkauden, jota Hän tunsi näitä muutamia palvojia kohtaan, en voinut pidätellä omia kyyneleitäni.

Mikään kokemani ei liikuttanut minua niin paljon, kuin mitä äsken olin nähnyt. Herran palvominen maan päällä oli nyt minulle paljon tärkeämpää, kuin koko taivaan kirkkaudessa oleminen. Tiesin saaneeni sanoman, joka pystyi auttamaan pyhiä valmistautumaan edessä oleviin taisteluihin, mutta nyt se ei ollut minulle ollenkaan yhtä tärkeää, kuin yrittää viedä viestiä siitä miten koskettaa Isää. Aito palvonta jopa kaikkein vähäisimmänkin uskovan esiin tuomana saa koko taivaan riemuitsemaan, mutta mikä tärkeintä, se koskettaa Isää. Siksi enkelit halajavat mieluummin saada vartioida yhtä uskovaa maan päällä, kuin hallita monia linnunratoja.

Näin Jeesuksen seisovan Isän vieressä katsoen Isän iloa, jota Hän

sai pienestä ylistyskokouksesta. Hän kääntyi minuun ja sanoi: *"Tämän vuoksi menin ristille. Ilon tuottaminen Isälleni vaikka vain hetken verran, olisi jo yksin tehdyt siitä kaiken sen vaivan arvoisen. Sinun palvontasi voi tuottaa Hänelle iloa joka päivä. Kun palvot Häntä vaikeuksien keskellä, se koskettaa Häntä enemmän, kuin kaikki taivaan antama palvonta. Täällä missä Hänen kunniansa on nähtävissä, enkelit eivät voi tehdä muuta kuin palvoa. Palvoessasi Häntä koettelemusten keskellä näkemättä Hänen kirkkauttaan, palvot Hengessä ja totuudessa. Isä etsii sellaisia palvojia. Älä heitä hukkaan koettelemuksiasi. Palvo isää, ei sen vuoksi että saisit jotakin, vaan tuottaaksesi Hänelle iloa. Olet aina vahvin silloin, kun tuotat Hänelle iloa, sillä ilo Herrassa on väkevyytesi."*

Luku XVI

Synti

Seisoin taas Viisauden vieressä. Hän ei puhunut mitään pitkään aikaan, mutta en kaivannut sanoja. Minun täytyi vain saada antaa kaiken näkemäni imeytyä sieluuni. Yritin päästä selville siitä suuresta tehtävästä, joka meille on annettu Isän palvojina. Hänelle aurinko on kuin hiukkanen ja linnunradat kuin hiekanjyviä. Ja silti Hän kuuntelee rukouksiamme, nauttii jatkuvasti meidän katselemisestamme ja usein varmaankin murehtii meidän vuoksemme. Hän on paljon suurempi, kuin ihmismieli koskaan kykenee käsittämään, mutta tiesin Hänen olevan myös kaikkein tunteellisin Persoona maailmankaikkeudessa. Meidän on mahdollista koskettaa Jumalaa! Jokaisella ihmisellä on voima tuottaa Hänelle joko iloa tai tuskaa. Olin tiennyt tämän mielen tasolla, mutta nyt tiesin sen tavalla, joka pirstoi kaikkien muiden asioiden näennäisen tärkeyden.

En mitenkään kykenisi kertomaan tätä sanoin, mutta tiesin, että minun täytyi viettää loput ajastani maan päällä Häntä palvoen. Se oli kuin uusi ilmestys: Minä itse asiassa kykenen tuottamaan Jumalalle iloa! Voin tehdä Jeesuksen iloiseksi! Ymmärsin, mitä Herra oli tarkoittanut sanoessaan, että tämän vuoksi Hän kärsi ristinkuoleman. Mikä tahansa uhraus olisi Hänen sydämensä koskettamisen arvoista, vain muutamien sekuntienkin tähden. En halunnut enää tuhlata hetkeäkään, nyt kun tiesin voivani käyttää aikani Häntä palvoen. On ilmeistä, että mitä suurempien vaikeuksien ja koettelemusten keskeltä

palvonta nousee, sitä enemmän se Häntä koskettaa. Tämä saa minut haluamaan enemmän koettelemuksia, jotta voisin palvoa Häntä niiden kautta.

Saman aikaisesti tunsin kuin Job, joka sanoi tunteneensa Hänet aiemmin vain korvakuulolta, mutta Hänet nähtyään halusi katua tomussa ja tuhkassa. Olin kuin Filippus, joka oli ollut Jeesuksen kanssa niin kauan, mutta ei tiennyt, että Hänen kauttaan hän näki myös Isän. Kuinka hämmästyttävältä meidän hidasjärkisyytemme täytyi enkeleiden silmissä näyttää! Sitten Viisaus jatkoi puhettaan:

"Älä unohda sitä mahdollisuutta, joka jopa kaikkein vähäisimmälläkin minun pienistäni on Jumalan sydämen koskettamiseen. Se yksin jo tekee heidän arvonsa suuremmaksi, kuin koskaan voidaan mitata. Olisin mennyt uudestaan ristille yhdenkin tähden. Tunnen myös tuskasi. Tiedän sinun koettelemuksesi, koska jaan ne kanssasi. Tunnen jokaisen sielun tuskan ja ilon. Siksi Minä vieläkin jatkuvasti rukoilen kaikkien teidän puolestanne. Tulee aika, jolloin kaikki kyyneleet tullaan pyyhkimään kaikkien silmistä. Tulee aika, jolloin tunnetaan taas vain iloa. Mutta siihen asti tuskaa voidaan käyttää. Älä heitä hukkaan koettelemuksiasi. Meitä miellyttävä, mahtavin palvontasi Herralle ja valtavin uskon ilmaisusi, syntyvät koettelemustesi keskellä."

"Sinun tulee nähdä Minut omassa sydämessäsi, ja sinun tulee nähdä Minut muissa. Sinun tulee nähdä Minut suurissa ja pienissä. Aivan kuten ilmestyin eri tavalla kaikille näille, jotka nyt edessäsi seisovat, tulen luoksesi eri ihmisissä. Tulen luoksesi eri tilanteissa. Sinun tärkein tavoitteesi on tunnistaa Minut, kuulla ääneni ja seurata Minua."

Kääntyessäni katsomaan Viisautta Häntä ei enää ollut. Käännyin katsomaan ympärilleni. Tunsin Hänet kaikkialla, mutta en voinut nähdä Häntä. Sitten käännyin katsomaan takanani olevia todistajia. Hän oli siellä. En voinut nähdä Häntä, mutta Hän oli jokaisessa heissä syvemmällä tavalla, kuin koskaan aikaisemmin olin kokenut. Uudistajan alkaessa puhua saatoin kuulla hänen puhuvan omalla äänellään, mutta silti kuulin myös Viisauden äänen, aivan kuin Hän olisi puhunut minulle suoraan.

"Hän on aina ollut meissä. Hän on sinussa. Hän on niissä, joiden luokse sinun tulee palata. Hän tulee ilmestymään sinulle uudestaan

ajoittain, mutta sinun täytyy tietää, että kun et näe Häntä sellaisena kuin Hän on, voit paremmin tunnistaa Hänet siellä, missä Hän asuu - Hänen omissaan. Hän on viisaus. Hän tietää miten, milloin ja kenen kautta puhua sinulle. Ne, joiden kautta Hän puhuu sinulle, ovat osa sanomaa. Muista, mitä Hän sanoi itkiessään Jerusalemia: "Te ette näe Minua ennen kuin se aika tulee, jolloin te sanotte: 'Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimeen'. Et voi nähdä Häntä näkemättä Häntä niissä, jotka Hän luoksesi lähettää."

"Minun on helppoa nähdä Hänet sinussa", vastasin, "mutta ei ole läheskään yhtä helppoa nähdä Häntä maan päällä olevissa, jotka eivät vielä ole kirkastuneet."

"Sen ei olekaan tarkoitus olla helppoa", Angelo vastasi. "Hänen etsimisensä on kutsu kuninkaille, jotka tulevat hallitsemaan Hänen kanssaan. Ne, jotka todella rakastavat Häntä ja totuutta, tulevat etsimään Häntä enemmän kuin kaikkein suurimpia aarteita tai voittoja."

Hänen voittamansa

"Kaikista suurin kutsu on tulla kokonaan Hänen voittamakseen", minulle tuntematon mies sanoi esiin astuessaan. "Minun jos kenenkään tulisi se tietää", hän lisäsi ja kertoi minulle nimensä. Olin tyrmistynyt nähdessäni tämän miehen pyhien joukossa. Hän oli ollut suuri valloittaja, mutta olin aina ajatellut hänen tehneen enemmän harmia Kristuksen nimelle kuin mahdollisesti kukaan muu.

"Minä myös löysin ristin armon elämäni lopussa", hän sanoi. "Sinun ei tule mennä takaisin maan päälle vain tekemään valloituksia Hänelle, vaan tulla Hänen valloittamakseen. Jos omistaudut antautumaan Hänelle, Hän tulee käyttämään sinua Hänen nimessään valloittamiseen. Todellinen valloitus on vangita ihmisten sydämiä totuudella, joka tekee heidät vapaiksi. Niitä, jotka seuraavat Häntä kaikista lähimmin, tullaan käyttämään suurimpiin valloituksiin ja he tulevat olemaan suurimpia kuninkaista. Maan päällä ollessaan he harvoin ymmärtävät valloittaneensa mitään. He eivät näe, mitä he todella ovat saaneet aikaan, ennen kuin he tulevat tänne. Niillä, jotka kokoavat paljon aarteita maan päällä, vaikkakin ne käsitettäisiin hengellisinä, tulee täällä olemaan vain vähän aarteita."

"Et voi mitata maan päällä iankaikkisia aarteita", Paavali sanoi. "Kun kuolin, näytti kuin koko elämäntyöni olisi jo mennyt hukkaan. Seurakunnat, joita kasvattaakseni olin antanut elämäni, alkoivat luopua uskosta ja jopa muutamat lähimmistä ystävistäni alkoivat kääntyä minua vastaan. Viimeisinä päivinäni tunsin, että olin epäonnistunut."

"Ja silti jopa minä pidin Paavalia hengellisenä isänä", suuri valloittaja jatkoi "ja niin myös useimmat muut täällä olevat. Suurin osa heistä, jotka selviytyvät viimeisestä suuresta taistelusta, voittavat, koska Paavali oli kuuliainen puolustamaan totuutta. Et voi mitata hengellisiä hedelmiä oikealla tavalla maan päällä ollessasi. Voit mitata todellista menestystäsi vain katsomalla kuinka paljon selvemmin kykenet näkemään Herran, kuinka paljon paremmin tunnet Hänen äänensä ja kuinka paljon enemmän rakastat veljiäsi."

Sitten Paavali puhui uudestaan.

"Kuukausia ennen teloitustani tunsin epäonnistuneeni. Kuitenkin teloituspäivänäni minua oli muistutettu Stefanuksesta, jonka olin nähnyt kuolevan jalkojeni juuressa vuosia aiemmin. Muisto hänen kasvoiltaan loistaneesta valosta auttoi minua selviytymään monista koettelemuksista. Jotenkin olin aina kokenut, että hän oli jollakin tavalla kuollut tähteni, jotta olisin voinut nähdä todellisen valon. Tiesin, että jos kuolisin Stefanuksen tavoin, vaikka kaikki muu, mitä elämässäni olin tehnyt, olisi ollut turhaa, kuolemani varmistaisi, ettei elämäni ollut mennyt hukkaan. Tunsin itseni niin kiitolliseksi, että sain kuolla evankeliumin vuoksi, vaikka silloin palvelutyöni ei näyttänyt saavuttaneen paljoakaan."

"Kun tämä ilmestys tuli ylleni, tuli myös armo, ja minun viimeinen päiväni maan päällä oli suurenmoisin kaikista päivistä. Silloin käsitin, että eläessäni ja vilpittömästi halutessani kuolla päivittäin omille haluilleni palvellakseni evankeliumia, joka kerta kun kielsin itseni, ikuisia siemeniä istutettiin, vaikken nähnytkään sitä siinä ajassa. Täällä ollessani voin nyt nähdä, että tämä todellakin on totta. Sinun ei tule tuomita maan päällä näkemäsi hedelmän tähden, vaan tehdä sitä, mitä teet, sen vuoksi, että se on oikein."

"Mutta jopa hedelmääkin kantamista enemmän sinun kutsunasi tulee olla Herran tunteminen. Jos etsit Häntä, tulet Hänet aina löytä-

mään. Hän on aina lähellä niitä, jotka Häntä lähestyvät. Monet haluavat Hänen läsnäoloaan, mutta he eivät lähesty Häntä. Sinun täytyy tehdä enemmän kuin vain *haluta* Häntä, sinun tulee *etsiä* Häntä. Tämä on osa kutsumustasi. Ei ole suurempaa tarkoitusta. Voittosi tullaan mittaamaan etsimisesi mukaan. Olet aina niin lähellä Häntä, kuin haluat olla. Menestyksesi elämässä määräytyy sen mukaan, kuinka paljon haluat Häntä."

Sitten Paavali kohotti kätensä ja osoitti minua. "Sinulle on annettu paljon, ja sinulta vaaditaan paljon. Vaikka hautaisitkin monia sinulle annetuista lahjoista, voit silti saavuttaa enemmän kuin monet. Sinun ei koskaan tule mitata itseäsi muiden mukaan, vaan puskea eteenpäin, etsien Häntä yhä enemmän. Ja kaiken sinulle paljastettavan kirkkauden jälkeenkin, älä koskaan ota pois yltäsi tuota viittaa!"

Kylväminen ja niittäminen

Katsoin hänen osoittamaansa, päälläni olevaa, nöyryyden viittaa. Kaiken ympärilläni näkemäni kirkkauden keskellä sen harmaus tuntui moninkertaistuvan. Olin kauhistunut siitä, miten kurjalta näytin heidän rinnallaan. Vedin viittaa taaksepäin nähdäkseni sen alla olevan sota-asun, joka loisti säihkyvämmin kuin koskaan aikaisemmin. Se loisti niin kirkkaasti, että mitä enemmän vedin sitä esiin, sitä enemmän edessäni oleva joukko häipyi sen kirkkauteen. Tunsin kuitenkin itseni vähemmän nolostuneeksi nyt, kun varustukseni loisti kirkkauttaan. Päätinkin heittää koko viitan pois, jottei minun tarvitsisi tuntea itseäni inhottavaksi niin suuren kunnian keskellä.

Samassa syntyi hiljaisuus, ja seisoin hiiskumatta vähän aikaa. Minun oli mahdotonta nähdä mitään sota-asuni kirkkauden tähden. En voinut ymmärtää, miksi en voinut kuulla mitään. Sitten huusin Viisauden puoleen.

"Laita Viitta takaisin päällesi", kuulin Hänen sanovan. Tein niin kuin Hän sanoi, ja aloin taas nähdä Suuren Salin ääriviivoja.

"Herra, mitä kaikille tapahtui? Miksi kaikki on taas niin hämärää?"

"Sinä et voi nähdä täällä mitään, jos et pidä ylläsi tuota viittaa."

"Mutta minulla on se päälläni nyt, enkä silti näe kovin hyvin", vastustin nyt jo epätoivoisena.

"Joka kerta, kun otat pois nöyryyden, tulet sokeaksi todelliselle valolle, ja kestää vähän aikaa, ennen kuin voit taas nähdä sen uudestaan."

Vaikka aloin taas nähdä kunniaa, ei se ollut samanlaista kuin ennen. Näköni oli palaamassa, mutta hyvin, hyvin hitaasti. Olin sanomattoman murheellinen.

"Missä Paavali on?", kysyin. "Tiedän, että hän oli juuri kertomassa minulle jotain erittäin tärkeää."

"Kaikki täällä olleet lähtivät kun otit pois viitan."

"Miksi? Miksi he lähtivät vain siksi, että otin pois viittani? Olin vain nolostunut ulkomuodostani. Loukkasiko se heitä?"

"Ei, et loukannut heitä. He tietävät, ettet voi nähdä tai kuulla Minua heidän kauttaan ilman viittaa, joten he palasivat paikoilleen."

Olin vielä onnettomampi tämän kuultuani. "Herra, tiedän, että heillä oli jotakin hyvin tärkeää sanottavaa. Milloin he tulevat takaisin?"

"On totta, että sinä menetit erään tärkeän opetuksen ottamalla pois viittasi. Se olisi auttanut sinua, mutta jos olet oppinut läksysi niin, ettet koskaan enää ota pois viittaasi, ja erityisesti siitä syystä, josta äsken sen teit, olet oppinut jotakin paljon tärkeämpää."

"Herra, luulen oppineeni jo tämän opetuksen. En usko koskaan tunteneeni itseäni näin huonoksi. Eivätkö he voisi nyt tulla takaisin ja kertoa, mitä heillä oli minulle sanottavana?", minä kerjäsin.

"Kaikki Totuus ja Viisaus tulevat Minulta. Puhun ihmisten kautta, koska ihmiset, joiden kautta puhun, ovat osa sanomaa. Kun olit nöyrä ja pidit viitan ylläsi, kykenin puhumaan sinulle kunnian keskeltä. Aina, kun otat viittasi pois, sinusta tulee hengellisesti sokea ja kuuro. Tulen aina puhumaan sinulle, jos kutsut Minua, mutta Minun täytyy vaihtaa tapaani puhua sinulle."

"En tee tätä rangaistakseni sinua, vaan auttaakseni sinua vastaanottamaan näkösi nopeammin. Kerron sinulle sanoman, jonka aioin sinulle puhua näiden todistajien kautta, mutta nyt tulet saamaan sen vihollistesi kautta. Saat oppia sen koettelemusten kautta, ja sinun täytyy kumartaa hyvin syvään vastaanottaaksesi sen. Tämä on ainoa tapa saada näkösi takaisin niin nopeasti, kuin sitä tulet tarvitsemaan. Sillä tulevaa aikaa varten sinun täytyy nähdä."

Särkyneisyys

Tuntemani suru oli melkein sietämätöntä. Sen, minkä olisin voinut vastaanottaa niin ihanalla tavalla, tiesin nyt tulevan minulle suurten koettelemusten kautta. Mutta vielä pahempaa oli se, että muutamia minuutteja aikaisemmin kokemani suuri kirkkaus oli nyt niin hämärää.

"Herra, olen pahoillani siitä, mitä tapahtui. Nyt tiedän, kuinka väärin tein. Virheestä koitunut murhe on melkein liian paljon kantaa. Enkö mitenkään voi vain saada anteeksi ja saada näköni takaisin?"

"Olet saanut anteeksi. Mitään ei tehdä sinun rankaisemisesi vuoksi. Minä maksoin hinnan sinun ja kaikkien muiden synneistä. Elät Minun armostani. Tämä opetus ei tapahdu Vanhurskauden lain mukaan. Se tapahtuu armostani, joka osoittaa, että synnillä on seuraukset. Sinun tulee niittää kylvämäsi, tai muuten en voi uskoa sinulle valtaani. Kun Saatana astui ensimmäisen askeleen itsensä etsimiseen ja ylpeyteen, suuret joukot hänen valtaansa uskomiani enkeleitä seurasivat häntä. Aadamin langetessa lukematon määrä ihmisiä joutui kärsimään. Antamallani auktoriteetilla on sitä vastaava vastuu. Vastuu tarkoittaa sitä, että muut joutuvat kärsimään, jos sinä joudut harhaan. Erehdyksillä on seurauksensa."

"Mitä enemmän valtaa sinulle annetaan, sitä enemmän voit joko auttaa tai loukata muita teoillasi. Tekojesi seurausten ottaminen pois tarkoittaisi myös todellisen auktoriteetin ottamista pois. Olet osa uutta luomusta, joka on paljon ylempänä kuin ensimmäinen. Niille, jotka on kutsuttu hallitsemaan Minun kanssani, on annettu kaikkein suurin vastuu. Heidät on kutsuttu korkeampaan asemaan, kuin mitä Saatanalla oli. Hän oli suuri enkeli, mutta hän ei ollut perillinen. Sinut on kutsuttu kanssaperilliseksi Minun kanssani. Koko elämäsi, sekä koettelemukset että ilmestykset, on kaikki tarkoitettu opettamaan sinulle auktoriteettiin sisältyvää vastuuta."

"Jokaisen asian, joka sinun tulee oppia, voit oppia helpolla tavalla tai vaikeammalla tavalla. Voit nöyrtyä, pudota kallion päälle ja tulla rikotuksi, tai kallio voi iskeytyä sinun päällesi ja jauhaa sinut jauhoksi. Kummallakin tavalla lopputulos on särkyneisyys, mikä on

nöyryyttä. Ylpeys aiheutti ensimmäisen lankeemuksen pois armosta, ja se on aiheuttanut suurimman osan lankeamisista sen jälkeenkin. Ylpeys johtaa aina murheeseen, pimeyteen ja kärsimykseen. Sinun ja niiden tähden, joita sinut on kutsuttu palvelemaan hallitsemalla, en tee myönnytyksiä säännöstä. Sinun tulee oppia niittämään nyt sitä, mitä olet kylvänyt."

"Adonia kerskui, ettei hänen isänsä, kuningas Daavid kurittanut häntä. Salomo valitti, ettei hän koskaan selvinnyt mistään rikkeestä ilman, että hänen isänsä antoi hänelle kuritusta. Vaikka Salomosta tämä tuntui epäoikeudenmukaiselta, Daavid ei ollut epäoikeudenmukainen. Hän tiesi, että Salomo oli kutsuttu kuninkaaksi. Eniten ojennusta vastaanottavat ovat niitä, jotka on kutsuttu kulkemaan suuressa auktoriteetissa."

"Sinä sokeuduit, koska hylkäsit nöyryyden ja tulit ylpeäksi. Nöyrät eivät voi nolostua tai tuntea itseään vaivautuneiksi. Olet alkanut toimia ylpeydestä käsin, jos tunnet itsesi vaivautuneeksi. Olkoon vaivautuminen varoitus sinulle, että olet eksynyt pois viisaudesta. Älä koskaan anna vaivautumisen tunteen hallita tekojasi. Jos annat tämän tapahtua, tulet eksymään vielä pahemmin. Opi tarttumaan jokaiseen mahdollisuuteen nöyrtyä tietäen, että siten voin uskoa sinulle enemmän valtaa."

"Älä kersku vahvuuksillasi, vaan kersku heikkouksillasi. Jos puhut avoimesti heikkouksistasi auttaaksesi muita, Minä saan mahdollisuuden avoimemmin esitellä voittojasi. 'Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään'."

Tiesin kaiken Hänen sanomansa olevan totta. Olin saarnannut saman sanoman monia kertoja. Mietin, kuinka Paavali oli kehottanut Timoteusta tarkkaamaan omaa opetustaan, ja huomasin itse tarvitsevani omia saarnojani enemmän kuin ne, joille niitä saarnasin. Nyt olin enemmän häpeissäni kirkkaasta sota-asusta kuin vaatimattomasta viitastani. Vedin viittaa ylleni tiiviimmin. Tämän tehtyäni silmäni kirkastuivat ja näköni parani huomattavasti, vaikka se yhä oli paljon huonompi, kuin mitä se oli alussa ollut.

Käännyin nähdäkseni oven. Pelkäsin mennä siitä, ainakin siihen saakka, kunnes näköni palautuisi.

"Sinun tulee mennä nyt", Viisaus sanoi.

"Mitä toisella puolella on?", kysyin.

"Päämääräsi". Hän vastasi.

Tiesin, että minun piti lähteä. Olin vieläkin hyvin pahoillani siitä, etten voinut mennä ovesta ja nähdä yhtä hyvin kuin aikaisemmin, sillä tiesin kuinka pimeää toisella puolella oli. Tulisin olemaan vielä riippuvaisempi muista jonkin aikaa, ajattelin ja antauduin luottamaan Herraan, enkä omaan näkökykyyni. Heti silmäni kirkastuivat uudestaan. Aioin katsoa vielä kerran taakseni Suureen Saliin nähdäkseni, olivatko siellä olevat yhtä kirkkaita, kuin he olivat olleet aiemmin, mutta sitten muutin mieleni. Sitten Viisaus ilmestyi viereeni, melkein yhtä kirkkaana kuin aiemmin. Silmäni olivat sopeutuneet valoon niin nopeasti, että kykenin nyt katsomaan Häntä. Hän ei sanonut mitään, mutta vain Hänen katsomisensa valoi minuun suurta rohkeutta. Kaduin kuitenkin uudelleen sitä, etten ollut kuullut kaikkia sanomia, joita olin ollut niin lähellä vastaanottaa todistajien pilvestä.

"Jos katumus muuttuu määrätietoisuudeksi, koettelemus tulee olemaan paljon helpompi. Sitten kun vihollisesi nousevat sinua vastaan, kasvat vielä enemmän auktoriteetin alueella Minun vihollisiani vastaan."

Kun katsoin taas ovea, olin hämmästynyt. Näin siinä nyt paljon enemmän asioita kuin aikaisemmin, ja hetken ajan luulinkin olevani eri ovella. Siitä näytti tulleen vielä kauniimpi ja se oli erilainen kuin kaikki muut, jopa täälläkin näkemäni ovet. Siinä oli kohokirjaimilla tehtyjä kirjoituksia mitä kauneimmalla käsialalla kirjoitettuna, kultaisena ja hopeisena. Ovessa oli myös monia kauniita, minulle tuntemattomia jalokiviä, ja ne olivat niin ihastuttavia, että minun oli vaikea siirtää katsettani niistä. Ne olivat kaikki eläviä. Sitten käsitin koko oven olevan elossa.

Tuijottaessani ovea Viisaus laittoi kätensä olkapäälleni. *"Tämä on ovi Minun Huoneeseeni."* Kun Hän sanoi tämän, ymmärsin välittömästi, että se kiintymys, jota tunsin tätä ovea kohtaan, oli samaa kiintymystä, jota tunsin Häntä kohtaan. Jollakin tavalla ovi *oli* Hän. Kuinka mikään näin kaunis oli voinut näyttää niin ankealta ja luotaantyöntävältä aikaisemmin, minä mietiskelin. Herra vastasi tähän sanomattomaan kysymykseeni.

"Et voi nähdä Minun Huonettani sellaisena kuin se on, ennen kuin näet Minut omissani. Alkaessasi kuulla ääntäni selvemmin omieni kautta juuri ennen kuin otit pois viittasi, silmäsi aukenivat näkemään Minun huoneeni sellaisena kuin se on. Siinä on nähtävänä vielä paljon enemmän kunniaa, kuin mitä nyt kykenet vastaanottamaan. Tämä on ovi, mutta on vielä paljon enemmän. Palattuasi oman aikasi tasolle sinun tulee etsiä tätä. Tänne sinun tulee johtaa kansani. Tämän vuoksi sinun tulee taistella, ja tätä sinun tulee auttaa rakentamaan - Minun Huonettani."

Kuljin ovea kohden Viisauden käsi hartioillani. Ovi ei avautunut, vaan kuljin suoraan sen keskeltä. En usko ihmissanojen voivan kertoa, mitä koin mennessäni sen läpi. Näin kaikkien aikakausien kunnian yhdessä hetkessä. Näin maan ja taivaan yhtenä. Näin suuria joukkoja enkeleitä, ja näin suuria joukkoja ihmisiä, jotka olivat kirkkaudeltaan loistokkaampia, kuin kukaan koskaan näkemistäni enkeleistä. He kaikki palvelivat Hänen Huoneessaan.

Nyt tiesin kutsun. Vaikka olin kokenut jo niin paljon, tiesin valloitusretkeni vasta alkaneen.

PETOS - TAISTELU - VOITTO

RICK JOYNER (USA) on julistaja, jonka sanomaa leimaa voimakas profeetallinen henki. Hänen kirjoituksiaan voi lukea johtavista hengellisistä lehdistä ympäri maailmaa. Rick Joynerin kirjat nauttivat hengellisten johtajien arvostusta. Hänen sanomansa on ajankohtainen, haastava ja läpitunkeva.

Nyt ilmestyvä "PETOS - TAISTELU - VOITTO" *(The Final Quest)* on hänen ensimmäinen suomeksi julkaistava kirjansa. Kirjasta on Yhdysvalloissa tullut Joynerin eniten myyty teos. Se on myös ollut menestys kaikkialla, missä se on julkaistu.

Kirjan sanoma on häkellyttävä. Se on kuvaus näystä, jonka Rick Joyner vastaanotti vuoden sisällä. Näky on huikea ilmestys seurakunnan viimeisestä taistelusta pimeyden joukkoja vastaan ja Jumalan varustuksesta tässä taistelussa. Se on kuvaus seurakuntien ja yksilökristittyjen välisistä suhteista tämän taistelun aikana. Se on myös yllättävä ja johtaa lukijan rehellisesti pohtimaan motiivejaan: kenen joukossa seison?

"Joynerin kirja tempaa mukaansa kuin "trombi ". Sitä ei malta laskea kädestään, kun alkuun pääsee. Tuskin olen koskaan lukenut kirjaa, joka raottaa verhoa näkyvän ja näkymättömän välillä sellaisella tavalla kuin tämä kirja. Myös monet Raamatun totuudet ja sananpaikat saavat uutta sisältöä ja ajattelemisen aihetta. Onko näkymätön maailma sittenkin todellisempi kuin näkyvä? Kirjaa lukiessa on myös hyvä muistaa, että jokainen näky, ilmestys ja profetia on vajavainen - niin myös tässä teoksessa.

Antero Laukkanen

140 s.

Tulossa talvella 2001

Steve Thompson: Tunnista Jumalan ääni

(You May All Prophesy)

Tulevat päivät edellyttävät, että kykenemme kaikki kuulemaan Jumalan ääntä toinen toistamme varten. Kristuksen ruumiin on nyt aika alkaa toimia profeetallisesti, jotta seurakunta voisi rakentua ja kadotetut ihmiset voitaisiin voittaa Herralle. Tämä kirja tarjoaa tasapainoista rohkaisua ja ohjeita, jotka varustavat sinua palvelemaan profeetallisesti uskossa ja viisaudessa.

Tämä kirja kirjoitettiin sinulle avuksi, jotta voisit:

- tunnistaa Jumalan äänen
- tulkita profeetallisia vertauskuvia
- ymmärtää profetian toimintaa
- tunnistaa ja voittaa profeetallisia luonteenheikkouksia
- kasvaa profetian hengessä

"Tämä kirja on välttämätöntä luettavaa sekä pastoreille että seurakuntalaisille, ei vain niille, jotka ovat erityisesti kutsutut profeetalliseen palvelutyöhön. Se on syntynyt vuosien profeetallisen kokemuksen tuloksena, kun tuhansia kristittyjä on varustettu, vapautettu ja ohjattu toimimaan tässä ratkaisevan tärkeässä palvelutyössä." **Rick Joyner**

"Steve Thompson on taidokas profeetta. Hänen kirjoittamisensa perustuu laajaan, monimuotoiseen profeetalliseen kokemukseen ja vuosia kestäneeseen kärsivälliseen raamatuntutkisteluun. "Tunnista Jumalan ääni" on käytännöllisin, hyödyllisin ja ajankohtaisin kirja, jonka olen profeetallisesta palvelutyöstä lukenut." **Jack Deere**

Steve Thompson on Charlotten kaupungissa sijaitsevan MorningStar – julkaisutoiminnan varatoimitusjohtaja. Hän johtaa myös MorningStar –seurakunnan profeetallista palvelutyötä. Hän on lahjakas opettaja ja profeetallinen julistaja, joka matkustaa USA:ssa ja ulkomailla puhumassa konferenssseissa.

Check out MorningStar on the web at
www.morningstarministries.org